

Vedení dětských hodin 1. stupeň

Ruhi Institut

Kniha 3

Vedení dětských hodin 1. stupeň

Ruhi Institut

Knihy v této řadě:

Níže jsou uvedeny tituly, které jsou v současné době dostupné v řadě publikací, které vytvořil Ruhi institut. Knihy jsou určeny k tomu, aby byly používány jako hlavní posloupanost kurzů v systematickém úsilí posílit schopnost mládeže a dospělých sloužit svým komunitám. Ruhi institut rovněž vyvíjí řadu kurzů, které rozšíří Knihu 3, jež je určena ke školení učitelů Bahá'í dětských hodin, jakož i další materiál z Knihy 5 pro přípravu animátorů skupin juniorské mládeže. Tyto kurzy jsou též uvedeny v seznamu níže. Je nutno poznamenat, že seznam titulů se může postupně měnit s tím, jak budou růst zkušenosti s prací v terénu, a rozšiřovat s tím, jak bude stále více částí osnov, které jsou nyní ve vývoji, dosahovat stadia, kdy mohou být zveřejněny k všeobecnému použití.

Knihy 1 *Úvahy o životě ducha*

Knihy 2 *Povstaňme ke službě*

Knihy 3 *Vedení dětských hodin – 1. stupeň*

Vedení dětských hodin – 2. stupeň (rozšiřující kurz)

Vedení dětských hodin – 3. stupeň (rozšiřující kurz)

Vedení dětských hodin – 4. stupeň (rozšiřující kurz)

Knihy 4 *Dvojí Projev*

Knihy 5 *Uvolňování schopností juniorské mládeže*

Initial Impulse: The first branch course of Book 5

Widening Circle: The second branch course of Book 5

Knihy 6 *Učení Víry*

Knihy 7 *Společně kráčíme po stezce služby*

Knihy 8 *Bahá'u'lláhova Smlouva*

Knihy 9 *Ziskáváme pohled z historické perspektivy*

Knihy 10 *Budování životem kypících společenství*

Knihy 11 *Hmotné prostředky*

Knihy 12 *Rodina a společenství*

Knihy 13 *Zapojování se do společenské činnosti*

Knihy 14 *Účast ve veřejném diskurzu*

Copyright © 2014, 2024 by the Ruhi Foundation, Colombia

All rights reserved. Edition 2.2.1.PE.PV (provisional translation) published in August 2024

Printed in Czech Republic

Originally published in Spanish as *Enseñar clases para niños, primer grado*

Copyright © 1987, 1996, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia

ISBN 978-958-52941-7-2

Permission for a limited printing of this book in Czech has been granted to Správní rada stredisek Vzdělávání (www.bahai.cz) by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute

Cali, Colombia

Email: instituto@ruhi.org

Website: www.ruhi.org

Obsah

Několik myšlenek pro školitele	5
Některé principy Bahá'í výchovy	11
Hodiny pro děti, první stupeň	41

Několik myšlenek pro školitele

Tato kniha obsahuje dva oddíly, jejichž snahou je vytvářet u rostoucího počtu jednotlivců schopnosti vykonávat velmi záslužnou činnost. Tato činnost se zaměřuje na výuku pravidelných hodin duchovního vzdělávání dětí, které probíhají v celé řadě sousedství a vesnic. Jedná se o třetí kurz hlavní posloupnosti kurzů Ruhi institutu, a zároveň o první kurz, jímž se otevírá zvláštní stezka služby pro lidi, kteří se po ní chtějí vydat. Účastníci, kteří se pro to rozhodnou, budou pokračovat ve studiu řady vedlejších kurzů zaměřených na výuku dětí, a současně se každý z nich bude ubírat vpřed po stezce vymezené hlavní posloupností takovým tempem, které odpovídá situaci, v níž se nachází.

Až bude školitel svou skupinu touto knihou provázet, měl by mít výše uvedenou vizi na paměti, a nezapomínat na to, že se jen určitá část účastníků může rozhodnout pro to, že se bude této oblasti činnosti věnovat. Tato kniha má tedy kromě svého bezprostředního cíle posloužit tomu, aby každého jednotlivce, který se již nyní neochvějně ubírá po stezce služby, v širším smyslu seznámila s některými koncepty a myšlenkami, jimiž je utvářen vzdělávací program pro mladé lidi, který probíhá v jeho vesnici nebo sousedství. Tím se tato kniha snaží přispět k tomu, aby v rámci nějaké obce panovalo zvýšené povědomí nejen o její povinnosti své děti duchovně vzdělávat, ale i o vlastnostech, postojích a chování, které musí její dospělí členové ve svých interakcích s dětmi projevovat.

Již při studiu druhého oddílu Knihy 2 jsou účastníci kurzu seznamováni s ‘Abdu’l-Baháovým výrokem, že vzdělání je trojího druhu, tedy, že existuje vzdělání hmotné, lidské a duchovní. Zde jim bude dána příležitost prohloubit si své znalosti o třetím typu vzdělávání, jehož prostřednictvím je rozvíjena duchovní přirozenost, která je vyšší přirozeností člověka. Už od začátku by mělo být jasné, že duchovní výchova dětí se v pojetí Bahá’í Víry zásadně liší od vnucování nějakých dogmatických věroučných zásad, které jsou občas s náboženským vzděláváním spojovány. Jejím cílem je namísto toho podporovat lásku k poznání, otevřený postoj k učení se a neustálou touhu zkoumat realitu.

Stejně důležité je ale také uznání skutečnosti, že při výchově mladých lidí nelze náboženské předpisy opomíjet, protože kdyby se tak stalo, odepřelo by jim to přístup k božským pravdám a duchovním principům, tedy principům, jimiž se postupem času musí jejich myšlenky i činy řídit. Existují lidé, kteří zastávají názor, že je nejlepší ponechat mladé lidi ve stavu, v němž by si svá vlastní měřítká a světový názor formovali prostřednictvím svých styků s okolní společností, a to údajně na základě svého svobodného rozhodování. Tito lidé nedokážou, jak se zdá, dostatečně ocenit fakt, s jakou agresivitou různé politické, ekonomické a kulturní síly prosazují takové vzorce vnitřního přesvědčení a chování, které slouží jejich vlastním zájmům. Ale i kdyby tomu tak nebylo, neexistuje žádný důvod k předpokladu, že by nastupující generace byly schopny vytvořit lepší svět bez uplatňování výchovy, která rozvíjí duchovní podstatu jednotlivce. Lidstvo, které je připraveno o vedení od Božího Vychovatele, dokáže jen stěží vytvořit něco jiného, než je chaos, nespravedlnost a utrpení.

Bahá’í učení je tedy středobodem šestiletého programu výchovy dětí, který je představován jak v této knize, tak i v knihách, které z ní jako její vedlejší kurzy vycházejí. To znamená, že osnova programu, zejména pak řazení jeho obsahu do jednotlivých ročníků, otevírá cestu k účasti dětem, kteří pocházejí z celé řady všemožných prostředí. Hodiny pro 1. ročník se zabývají rozvojem duchovních vlastností dětí ve věku 5 nebo 6 let – a to na základě snahy přispět k vytříbení charakteru. 2. ročník staví na těchto hodinách tím, že pěstuje návyky a vzorce chování, kterými jsou vyjadřovány vlastnosti našeho nitra, jimiž jsme se podrobněji zabývali v předchozím roce. Jde například o návyk modlit se, jehož prostřednictvím je vyjadřován niterný stav, jenž se vyznačuje touhou přiblížit se k Bohu. Další ročníky se věnují otázce znalostí. Konkrétně jde o to, že jednotliví lidé se musí napojit na Zdroj, z něhož plyne poznání Boha, aby mohli na svém vlastním duchovním rozvoji vědomě pracovat. V hodinách pro tyto ročníky jsou tedy probírána témata, jež měla ústřední význam jak v životě Dvojích Projevů Božích pro tento Den, tak i Projevů, kteří přišli před Nimi. Závěrečný ročník poskytuje dětem příležitost růst ve svém poznání Bahá’u’lláhova Zjevení, v čemž jim dělají průvodce různá ‘Abdu’l-Baháova vysvětlení i Jeho příklad, z něhož děti čerpají inspiraci. Doufáme, že to dětem pomůže vypěstovat si návyk

obracet se k Jeho Spisům a promluví v době, kdy budou procházet životem a budou se snažit uvádět své myšlenky a činy do souladu s Bahá'u'lláhovým učením. Když mladí lidé dosáhnou věku 11 nebo 12 let, jsou připraveni přejít k programu duchovního posilování juniorské mládeže, ve kterém se bude jejich zvyšující se povědomí dále rozvíjet prostřednictvím řady textů, jež budou spolu s animátorem studovat, včetně textů, které navazují na vzdělání, kterého se jim dostalo v Bahá'í dětských hodinách. Lidé, kteří projevují touhu stát se učiteli dětských hodin, by měli mít naprostou důvěru v to, že rodiče, kteří sami nejsou Bahá'í, vítají příležitost, že mohou své syny a dcery do těchto hodin posílat, a vždy se radují z toho, když vidí, jak velký účinek má duchovní výchova na jejich něžná srdce i mysl.

Jak už bylo uvedeno výše, hodiny v 1. ročníku se zaměřují na zdokonalování charakteru. Právě v této souvislosti jsou tedy v prvním oddílu nazvaném „Některé principy Bahá'í výchovy“ zkoumány určité základní koncepty, které se nacházejí ve Spisech Víry na mnoha různých místech a které mají pro vzdělávání hluboký význam. První polovina tohoto oddílu je věnována právě této diskusi, zatímco v druhé polovině se zkoumá, jaké lze při vedení těchto hodin uplatňovat přístupy a jaký by měl vlastně být vztah učitele těchto hodin s rodiči.

Jeden z prvních konceptů, které jsou v tomto oddílu probírány, se týká lidského potenciálu, který je zkoumán prostřednictvím metafory obsažené v jednom Bahá'u'lláhově výroku, ve kterém je lidská bytost přirovnávána k „dolu oplývajícímu drahokamy nedozírné hodnoty“. Účastníci jsou žádáni o to, aby uvažovali o dvou bezprostředních důsledcích, které lze z tohoto výroku vyvodit. Konkrétně se jedná o to, že vzdělávací přístupy, které na studenty pohlíží jako na prázdné nádoby, jež jen čekají na to, aby je někdo naplnil informacemi, by bylo nejlepší opustit, a že bez řádné výchovy nebudou děti schopny projevovat mnohé z drahokamů, které se v jejich nejhlubším nitru ukrývají.

V tomto oddílu se zamýšlíme nad tím, že mezi drahokamy, jimiž je každý jednotlivec obdařen, jsou i drahokamy nazývané „duchovní vlastnosti“, které jsou považovány za pevné vnitřní struktury, na nichž lze stavět vznešený a poctivý charakter. Základní myšlenkou, kterou by měli všichni účastníci dostatečným způsobem pochopit, je, že tyto duchovní vlastnosti představují samostatnou kategorii „ctností“, což je obecný pojem, jenž je používán pro všechny druhy chvályhodných vlastností, včetně návyků a postojů, dovedností i schopností. V části 6 a 7 se zamýšlíme nad některými důsledky tohoto výroku. Školitel by se měl postarat o to, aby členové skupiny byli schopni uvádět to, o čem se baví, do souvislosti s tím, co studovali ve třetím oddílu Knihy 1, kde přemýšleli o tom, jak se duchovní vlastnosti coby schopnosti lidské duše, musí v tomto životě rozvíjet, aby nám pomáhaly na naší věčné cestě k Bohu a aby nás na ní podporovaly. Pro rozvíjení duchovních vlastností jsou láska k Bohu a poznání Boha nepostradatelné. Je důležité, aby si účastníci všímali toho, jak se myšlenky v těchto dvou částech odlišují například od kurzu o ctnostech, který k dochvilnosti a pravdivosti přistupuje jako k jednomu a témuž druhu vlastnosti. A když učitelé umí tento rozdíl ocenit, budou se vyhýbat tendenci nahlížet na rozvíjení dobré povahy především z hlediska pouhých určitých úprav lidského chování.

Duchovní vlastnosti samozřejmě mají svou vlastní dynamiku. O rozvíjení této dynamiky se snaží především následující základní stavební prvky těchto hodin, jimiž jsou modlitba, učení se citátů nazpaměť a příběhy. Díky svému studiu Knih 1 a 2 již účastníci těmto prvkům do určité míry rozumí, a záměrem části 8 je pomoci jim rozšířit rozsah toho, co už se naučili, o úkol, kterým je vyučování dětí. Přitom by si měli uvědomit, že tyto hodiny kultivují duchovní vlastnosti mladých lidí tím, že je uvádějí do bezprostředního styku se Slovem Božím a inspirují je příběhy o 'Abdu'l-Baháovi, jenž je ztělesněním těch nejvyšších lidských ideálů.

Dalším konceptem, který je v tomto oddílu zkoumán, je bohobojnost či bázeň před Bohem, které se věnuje část 12. Podle Bahá'í Spisů je bohobojnost „hlavním činitelem“ pro vzdělávání lidské bytosti. Je důležité, aby účastníci kurzů pochopili, že tuto bázeň nelze oddělit od lásky k Bohu, protože se jedná o bázeň zrozenou z touhy potěšit Toho, koho milujeme, a o vyhýbání se jakémukoli činu, který by bránil tomu, aby se nám dostávalo štědrých darů Jeho lásky. Strach, který nás motivuje k tomu, abychom se vyhýbali nevhodnému chování za situace, kdy v našem konání není přítomna láska, je ale jiného druhu – je jím strach z toho, že budeme potrestáni rozhněvaným Bohem. Takový myšlenkový obraz by se ale do dětské mysli vnášet neměl. Ačkoli je třeba, aby snaživí učitelé při vzdělávacím

procesu dobře porozuměli vztahu mezi láskou k Bohu a bázní před Bohem, měli by si ale také uvědomit, že nejde o téma, o kterém se budou na hodině výslovně zmiňovat. Spíše se musí naučit v srdcích svých studentů rozdmýchávat plamen lásky k Bohu a pomáhat jim v tom, aby získali absolutní jistotu, že Bůh, který stvořil lidstvo ze Své nekonečné lásky, o nás nikdy nepřestane pečovat a chránit nás. Je to právě láska k Jeho Kráse, která je bude v konečném důsledku odrazovat od jednání, jež by bylo v rozporu s Jeho spokojeností.

Diskuse o výše uvedených konceptech a myšlenkách by měla vést účastníky k tomu, aby si uvědomili, že by v konečném důsledku měly děti díky procesu duchovní výchovy začít považovat osvojování si duchovních vlastností za odměnu samu o sobě a existenci nečestného charakteru u nějakého člověka za ten největší trest. To vše by tedy mělo účastníkům umožnit pohlížet na určité úpravy v chování mladých lidí ze správné perspektivy – totiž nikoli jako na hlavní cíl, ale jako na pomůcku k třibení charakteru. Ve svých vzájemných stycích s dětmi budou tedy účastníci hledat vhodné způsoby k tomu, aby je povzbuzovali k žádoucímu chování a odrazovali je od nepatřičných vzorců chování, přičemž některé tyto způsoby jsou v části 13 též zmiňovány. Další koncepty, jimiž se tato část stručně zabývá, se týkají svobody a kázně. I když tvrdé tresty zjevně nemají ve vzdělávání dětí co dělat, dávat jim naprostou svobodu dělat si, co chtějí, je ale pro jejich duchovní rozvoj stejně škodlivé.

V tomto oddílu budeme dále věnovat pozornost otázce, jak ve třídě udržovat pořádek a kázeň, a zároveň vytvářet radostnou atmosféru, která příznivě přispívá k vzdělávacímu procesu. Školitel by neměl zapomínat na to, že většina účastníků nebude mít s výukou dětí žádné předchozí zkušenosti, a proto jim zde bude představeno pouze několik úvodních myšlenek, o kterých mohou uvažovat. V době, kdy se tohoto skutku služby zhodnotí, možná se budou chtít vrátit k částem, které o daném tématu pojednávají, a na základě svých zkušeností o těchto myšlenkách dále přemýšlet.

Účastníci poté prozkoumají některé z přístupů, jimiž se mohou řídit, až budou děti zapojovat do aktivit, které jsou náplní daných hodin. Kromě základních prvků, jimiž je modlitba, učení se citátů nazpaměť a příběhy, na které jsme upozorňovali výše, mezi tyto aktivity též patří písně, hry a vybarvování. Účastníci si při analýze přístupů, které mají k dispozici, znovu projdou první hodinu, jež se věnuje duchovní vlastnosti čistoty.

V části 26 se nakonec budou zamýšlet nad povahou probíhajícího rozhovoru, jenž se odehrává mezi učitelem/učitelkou a rodiči dětí, které chodí do třídy tohoto učitele či učitelky. Tato část staví na tom, co účastníci již v tomto ohledu studovali v Knize 2 stejně jako na všech zkušenostech, jež už od té doby možná získali. Ony zkušenosti mohli nasbírat tím, že byli součástí rostoucího jádra přátel navštěvujících domácnosti dětí, které se účastní kurzů v jejich sousedství nebo vesnici. Školitel by se měl postarat o to, aby poskytl účastníkům dostatek času na vypracování cvičení, které je vybízí k tomu, aby si v tomto prvním oddílu v rámci své přípravy na rozhovory s rodiči opětovně zopakovali, co je obsahem toho či onoho studovaného konceptu. Toto cvičení bude členům skupiny sloužit jako prostředek k tomu, aby si do své mysli vštípili celou řadu probíraných konceptů a myšlenek.

Druhý oddíl s názvem „Hodiny pro děti, 1. stupeň“ se skládá ze dvou částí: dvaceti čtyř hodin určených pro tento ročník a úvodní části pojaté tak, aby učitelům umožňovala se dobře obeznámit s obsahovou náplní těchto hodin. Členění každé z oněch hodin se zaměřuje na rozvoj jedné duchovní vlastnosti. Úvodní části poskytují účastníkům přehled základních prvků obsažených v souboru, jenž se skládá z celkem čtyř hodin. Účastníci budou tyto hodiny analyzovat v podstatě stejným způsobem, jakým už v předchozím oddílu analyzovali první hodinu věnovanou čistotě.

Stěžejním prvkem každé hodiny je určitý citát z Bahá'í Spisů. Citát je doprovázen krátkým výkladem, a učitelé jsou vyzýváni k tomu, aby ho použili v okamžiku, kdy budou dětem daný citát představovat. Ačkoli se jedná jen o stručný výklad, je v něm užito určité konstelace slov a metafor vybraných z Bahá'í Spisů, které dětem pomohou začít si ve své mysli vytvářet určitý obrázek o dynamice, již se probíraná duchovní vlastnost vyznačuje. Schopnost učitele přirozeným způsobem představit úvodní poznámky a pomáhat studentům této dynamice hlouběji porozumět bude díky získaným zkušenostem vzrůstat, a bude růst i díky neustálému rozjímání o duchovních vlastnostech, které jsou v těchto

hodinách probírány. Účastníci jsou v této souvislosti v úvodních částech žádáni o to, aby se na počátku zamysleli nad významem každé vlastnosti, a to jak pro život jednotlivce, tak i pro jejich úsilí o učení Víry. Za tímto účelem byl sestaven malý výběr citátů souvisejících s každou z oněch vlastností.

Účastníci se po takovém zamyšlení budou dále zabývat příběhy, ve kterých jsou názorně představovány vlastnosti, o kterých už dříve přemýšleli. Jedná se o příběhy, které jsou převážně přebírány z 'Abdu'l-Baháova života. Jejich záměrem je dětem umožnit zahlédnout nekonečné projevy duchovních vlastností jako přídomků lidské duše. Za tímto účelem jsou u každého příběhu pokládány některé otázky, které učitelům pomohou v tom, aby uměli dohlédnout až za celou řadu jednotlivých událostí a uvidět duchovní skutečnosti, které jsou v daném příběhu zkoumány. Zejména v případě příběhů o 'Abdu'l-Baháovi jsou tyto otázky formulovány tak, aby bylo zajištěno, že učitelé budou při svém vyprávění klást důraz na to, jak nanejvýš dokonale 'Abdu'l-Bahá tyto duchovní vlastnosti projevoval a budou se vyhýbat tomu, aby vytvářeli bezprostřední a povrchní souvislosti, které mohou děti odvádět od toho, aby dokázaly pochopit skutečný význam Jeho činů.

Až účastníci tímto způsobem zanalyzují všechny jednotlivé čtyřhodinové soubory, jsou žádáni o to, aby věnovali určitý čas tomu, aby si mezi sebou procvičovali tyto různé prvky, a to za použití přístupů probíraných v prvním oddílu. Část hodiny věnovaná praxi je důležitější, než si myslíme. Hodně bude nyní záviset na školiteli, aby pomohl členům skupiny v jejich úsilí zlepšit si své schopnosti coby potenciálních učitelů. Organizace studia do souborů po čtyřech hodinách v tomto ohledu umožňuje určitou míru flexibility. Školitel by se měl zamyslet nad tím, jak by měl nejlépe postupovat, a podle potřeby o tom může konzultovat s koordinátorem střediska vzdělávání pro dětské hodiny. Mohou nastat situace, kdy je účastníkům umožněno dokončit studium celého oddílu, včetně části věnované cvičením, ještě před tím, než se ujmou tohoto skutku služby. V takovém případě je nezbytné, aby lidé, kteří chtějí pořádat hodiny, byli po dokončení Knihy 3 schopni rychle získat potřebné zkušenosti, ať už tím, že zahájí svou vlastní hodinu nebo tím, že budou spolupracovat s jiným učitelem a vypomáhat mu s organizací některých aktivit. Za jiných okolností však může být pro účastníky přínosné, aby začali získávat podobné zkušenosti s výukou poté, co dokončí studium například jednoho nebo dvou čtyřhodinových souborů spolu se související praxí. Ve vhodných intervalech tedy školitel účastníky opět svolá, aby ve světle svých nasbíraných zkušeností společně studovali další čtyři hodiny a prováděli příslušná cvičení. Je zde třeba uvést, že řazení přípravných částí do skupin po čtyřech hodinách neznamená, že duchovní vlastnosti, které se v oněch hodinách probírají, jsou mezi sebou nějakým zvláštním způsobem vzájemně propojeny.

Bez ohledu na uvedené organizační uspořádání je zcela důležité, aby se učitelé s obsahem hodin důkladně seznamovali a dobře se připravovali na každou hodinu. Dětské hodiny budou mnohem úspěšnější, pokud učitel nebude číst přímo z knihy, ale naučí se pronášet modlitby a citáty z paměti, připraví si úvodní výklad seznamující děti s citátem pro danou hodinu a nacvičí si, jak bude ten či onen příběh vyprávět. Kromě přípravy tohoto druhu je toho na hodinu zapotřebí jen velmi málo, co se různých výukových materiálů a zdrojů odjinud týče, vyjma omalovánek, pastelek a některých potřeb nutných pro hraní her. Omalovánky, které se nacházejí na konci druhého oddílu, lze zkopírovat nebo namnožit tak, že je obkreslíme na samostatné kousky papíru. Kromě toho je možné si je stáhnout z webových stránek Ruhi institutu, abyste si tak mohli pořídit více výtisků. Na webových stránkách jsou také k dispozici nahrávky písní určených pro 1. stupeň, které budou učitelé možná chtít využít nejen při přípravě na výuku, ale také až budou dětem pomáhat se je naučit zpívat. Lidé, kteří ve svém společenství začínou pořádat hodiny pro mladé lidi, jsou vyzýváni k tomu, aby si vedli zápisník věnovaný jejich snahám, který jim umožní mít všechny potřebné informace snadno po ruce a vypěstuje u nich návyk se na tyto hodiny pravidelně připravovat a zamýšlet se nad jejich průběhem.

Stojí za to zde výslovně uvést, že dvacet čtyři hodin pro 1. stupeň bylo připraveno s tím záměrem, aby bylo možné zajistit, že se každá hodina za normálních okolností dokončí v rámci jednoho setkání. Rozdělení různých prvků, z nichž se dané hodiny skládají, mezi dvě setkání, přispívá k tendenci průběh aktivit zbytečně prodlužovat. Ještě důležitější však je, že to může narušit účinnost procesu učení se, při kterém je zcela zásadní stanovení patřičného rytmu mezi různými činnostmi, z nichž každá sice probíhá na různé úrovni intenzity, ale všechny se soustředí na jednu duchovní vlastnost.

Na závěr je třeba říct několik slov o vztahu mezi učitelem a studenty v rámci vzdělávacího procesu, kterýmžto tématem se už zabývají části 9 a 10 prvního oddílu a které je také nepřímo obsaženo v celé knize. Je zřejmé, že každý učitel by měl vynakládat maximální úsilí, aby ve své práci s dětmi projevoval všechny duchovní vlastnosti, kterým se děti v 1. stupni učí. Z oněch vlastností není důležitější vlastnosti, než je láska, láska, která je odrazem lásky Boží. V prostředí, které učitel vytváří, bude možné tuto lásku cítit – v míře, s jakou se připravuje na hodinu, v modlitbách pronášených na začátku každé z nich, v jazyce, jež ve stycích s žáky užívá a ve způsobu, jakým se studentům dostává povzbuzení a pochvaly za pokrok, jehož dosahují.

Některé principy Bahá'í výchovy

Cíl

Prozkoumat některé principy a koncepty obsažené v Bahá'í Spisech, které se týkají vzdělávání, a zamýšlet se nad tím, jak zapojovat děti do hodin, které jim poskytují duchovní výchovu.

ČÁST 1

Tato třetí kniha Ruhi institutu vám představuje velmi záslužný čin služby, jímž je výuka Bahá'í hodin duchovního vzdělávání dětí. Pokud se po prostudování této knihy a po vykonání praktických cvičení, která jsou v této knize obsažena, rozhodnete věnovat část svého času a energie tomuto činu služby, budete moci ve svém společenství zahájit hodiny, jež se budou konat jednou týdně pro děti, které vstupují do prvního ročníku šestiletého vzdělávacího programu. V době, kdy budete vést tyto hodiny, samozřejmě budete pokračovat ve svém studiu knih hlavní posloupnosti.

Výuka dětí je pouze jedním z několika činů služby na stezce, po které kráčíte. I když se rozhodnete, že se jí věnovat nebudete, studium tohoto kurzu přesto pro vás bude cenným přínosem. Až budete ve své vesnici, městě nebo sousedství přispívat k procesu budování společenství, budete při mnoha příležitostech komunikovat s malými dětmi a budete moci často čerpat z poznatků, které zde ze svého studia získáte. Na chvíli se zamyslete nad pocity, které níže uvedené prohlášení Světového domu spravedlnosti vyvolává ve vztahu k dětem:

„Děti jsou tím nejcennějším pokladem, kterého se nějakému společenství dostává, neboť v nich se nachází příslib a záruka budoucnosti. Děti nesou zárodek podoby budoucí společnosti, která je do značné míry závislá na tom, co se dospělým podaří a nepodaří uskutečnit ve vztahu k nim. Jsou svěřenectvím, které žádné společenství nemůže beztrestně zanedbávat. Obrovská láska k dětem, způsob, jak s nimi jednáme, kvalita pozornosti, kterou jim věnujeme, způsob chování dospělých vůči nim – všechny tyto věci patří mezi nesmírně důležité aspekty potřebného postoje.“¹

Hodiny pro první stupeň (ročník) představované ve druhém oddílu této knihy nejsou složité. Každá z nich se skládá ze souboru několika činností zaměřených na rozvoj jedné duchovní vlastnosti. Děti se vybízejí k tomu, aby se učily modlitby a citáty ze Spisů nazpaměť, poslouchaly příběhy a vysvětlování Bahá'í učení, kreslily si a vybarvovaly, zpívaly si a hrály. Není vyžadováno, aby člověk, který tyto hodiny vede, měl velké znalosti z oblasti vzdělávání. Ať už máte nebo nemáte nějaké formální pedagogické vzdělání, tento kurz vás připraví na to, abyste každý týden dokázali dětské hodiny efektivně vést. Až budete studovat vedlejší kurzy, které z Knihy 3 vycházejí, a až budete získávat více zkušeností, budete mít též příležitost k tomu, abyste se zamýšleli nad mnoha otázkami, které jsou pro vzdělávání zásadní. Na začátku se pravděpodobně budete pečlivě řídit osnovami jednotlivých hodin, ale stále více je budete moci obohacovat také o další obsah, který si vy sami vytvoříte.

ČÁST 2

Uvažujme o následujících Bahá'u'lláhových a 'Abdu'l-Baháových slovech, která nám pomáhají v tom, abychom uměli ocenit učitelovu práci. Možná že se je budete chtít naučit nazpaměť, abyste si je mohli při výuce připomínat.

„Požehnaný je onen učitel, který povstane, aby vyučoval děti a vedl lidi na stezky Boha, Obdarovatele, Draze milovaného.“²

„Mezi největší ze všech služeb, které může člověk prokázat Všemohoucímu Bohu, je vzdělávání a výchova dětí...“³

„Podle výslovného božského textu je výuka dětí nezbytná a povinná. Z toho vyplývá, že učitelé jsou služebníky Pána Boha, protože povstali k plnění tohoto úkolu, který je stejný jako uctívání. Musíte tedy každým dechem vzdávat chválu, protože vychováváte své duchovní děti.“⁴

1. Jak se budete zamýšlet nad významem těchto slov, vyplňte mezery v níže uvedených větách.

- a. _____ je onen _____, který povstane, aby _____ děti a _____ lidi na _____ Boha, _____, _____.
- b. Mezi _____ ze všech _____, které může člověk prokázat Všemohoucímu Bohu, je _____ a _____ dětí.
- c. Podle výslovného božského textu je výuka dětí _____ a _____. Z toho vyplývá, že _____ jsou _____ Pána Boha, protože _____. k plnění tohoto úkolu, který je _____ jako _____. Musíte tedy každým dechem vzdávat _____, protože vychováváte své _____.

2. Na základě toho, co jsme až dosud studovali, rozhodněte, který z těchto výroků je pravdivý:

- _____ Rodiče, učitelé a společenství společně sdílejí odpovědnost za duchovní výchovu dětí.
- _____ Každé společenství má povinnost pořádat hodiny duchovní výchovy dětí.
- _____ Výuku dětí lze považovat za akt uctívání.
- _____ Jelikož děti chodí do školy, nemusí společenství pořádat hodiny zaměřené na jejich duchovní vzdělávání.
- _____ Učitel dětí vychovává duchovní syny a dcery.

3. ČÁST

Ve Spisech Víry se nachází mnoho výroků týkajících se oblasti vzdělávání. Některé z nich budeme studovat v tomto kurzu, ale i ve vedlejších kurzech, které z něho vycházejí. Nejprve si přečtete následující Bahá'u'lláhova slova:

„Pohlížejte na člověka jako na důl oplývající drahokamy nedozírné hodnoty. Jen výchovou lze dosáhnout toho, že ony poklady vyjdou na povrch, a že z nich lidstvo bude moci těžit.“⁵

Doplnění níže uvedených vět vám pomůže přemítat o hlubokém významu tohoto výroku a naučit se ho nazpaměť, pokud jste tak už neučinili.

- a. Člověk je jako _____ oplývající drahokamy nedozírné _____.
- b. Jen _____ lze dosáhnout toho, že ony poklady _____, že z nich lidstvo bude _____.

Důsledky Bahá'u'lláhových slov, které se týkají oblasti vzdělávání, jsou dalekosáhlé a celé řadě těchto důsledků se budeme v následujících částech věnovat. Prozatím uvažujme o jedné myšlence. Předpokládejme, že jste dostali asi dvacet prázdných nádob a byli jste požádáni, abyste je lžící za lžící naplnili vodou. Pokud by se mělo vzdělávání pojímat tímto způsobem – tzn. jako předávání informací studentům – byl by to velmi zdoluhavý úkol, nemyslíte? Dále si představte nějaký důl, ve kterém se ukrývá plno drahokamů, připravených k objevení a vynesení na světlo. Souhlasíte s tím, že výuka, na niž se pohlíží jako na těžbu drahokamů, je opravdu tím nejradostnějším povoláním?

ČÁST 4

Zamysleme se dále nad výše uvedeným citátem. Můžeme zahrnout vlastnosti, jakými jsou např. láska, pravdivost, spravedlnost, štědrost, neochvějnost a upřímnost mezi drahokamy, na které Bahá'u'lláh odkazuje? a co schopnosti lidské mysli, její schopnosti objevovat tajemství přírody, vyrábět krásná umělecká díla, vyjadřovat ušlechtilé a povznášející myšlenky? Děti, které budete učit, všechny tyto vlastnosti už potenciálně mají. Můžete uvést ještě nějaké další vlastnosti? Může se některá z nich rozvinout bez pomoci řádného vzdělání? Až budete nad těmito otázkami uvažovat, nezapomeňte na analogii použitou v Knize 1, že lampa má potenciál vydávat světlo, ale aby ho mohla vydávat, musí být rozsvícena.

ČÁST 5

Svůj potenciál si rozvíjíme tak, že všichni procházíme různými fázemi vzdělávacího procesu, který, můžeme říct, probíhá až do konce našeho života. Jsme vzděláváni doma, ve škole, v práci i v rámci širšího společenství. Musíme si zde položit tuto otázku: Na co by se měly Bahá'í dětské hodiny zaměřovat, zejména pokud jde o obsah jejich prvního ročníku, který je jedním z aspektů tohoto celoživotního vzdělávacího procesu? Některé 'Abdu'l-Baháovy rady nám pomohou najít na tyto otázky odpovědi:

„Za nanejvýš důležitou byste měli považovat otázku dobrého charakteru. Je povinností každého otce a matky, aby svým dětem dlouhodobě radili a vedli je k věcem, které vedou k věčné cti.“⁶

„Vzdělávání v morálce a dobrém chování je mnohem důležitější než studium knih. Dítě, které je čisté, příjemné, má dobrý charakter a je dobře vychováno, byť by nebylo vzdělané, je lepší než dítě, které je hrubé, nemyté a zlomyslné, třebaže by takové dítě bylo hluboce vzděláno ve všech vědách a uměních. Důvodem pro to je skutečnost, že dítě, které se chová dobře, i když není vzdělané, je pro ostatní přínosem, zatímco zlomyslné dítě, které se chová špatně, byť by bylo vzdělané, je zkažené a ostatním škodí. Bude-li však dítě vzděláno tak, aby oplývalo učeností a zároveň mělo i dobrou povahu, výsledkem bude světlo a zase jen světlo.“⁷

„V nadcházející době dojde ke krajnímu úpadku morálky. Je nezbytné, aby se děti vychovávaly Bahá'í způsobem tak, aby došly štěstí jak v tomto světě, tak i ve světě příštím. Pokud tomu tak nebude, bude je sužovat smutek a těžkosti, protože lidské štěstí je založeno na duchovním chování.“⁸

Tyto úryvky vedly Ruhi institut k tomu, aby se v prvním ročníku svého programu duchovní výchovy dětí soustředoval právě na tříbení charakteru. Než přikročíte k prozkoumání tohoto cíle, možná se budete chtít ve své skupině pobavit o tom, co rozumíte pod pojmem „dobrá povaha“ a na níže uvedené řádky napsat některé své závěry.

ČÁST 6

Když člověk přemýšlí o dobré povaze, je „ctnost“ jedním z konceptů, které okamžitě vytanou na mysli. Na světě existuje mnoho hodnotných programů, které se snaží u studenta rozvíjet tu nebo onu skupinu ctností. V těchto programech je výraz „ctnost“ používán k popisu široké škály chvályhodných lidských vlastností. Některé z nich jsou návyky jako dochvilnost. Mezi jiné patří postoje, jako je soucit s lidmi v nesnázích. Ještě další poukazují na určité dovednosti a schopnosti, jako je například schopnost jasně mluvit. Ale existuje jedna kategorie ctností, která se vymyká všem ostatním. Můžeme uvést několik příkladů těchto ctností. Jsou jimi například pravdivost, štědrost, pokora a láska, kterým říkáme „duchovní vlastnosti“. Jste žádáni o to, abyste v prvním ročníku zaměřovali své úsilí na rozvoj těchto základních přídomků lidské duše. To ale neznamená, že při svých stycích s dětmi budete zanedbávat také další ctnosti. Podstatou je, aby hodiny, které budete učit, se především zabývaly vlastnostmi, které jsou nezbytné pro věčnou cestu duše k Bohu. Abychom si uvědomili, o jaké rozlišení se jedná, uvažujme o dochvilnosti jako o ctnosti. Někdo, kdo je dochvilný, ale může být také zlovolný a krutý. Krutost a zlovolnost však nemohou být rysy někoho, kdo si osvojil nebeské vlastnosti, jako jsou pravdivost a upřímnost, láska a spravedlnost, štědrost a odpuštění. Je samozřejmě velmi žádoucí, aby byl takový člověk též dochvilný.

Ve třetím oddílu Knihy 1 jste do určité míry přemýšleli o vlastnostech, které si musí nějaká duše v tomto životě osvojit. Může být vhodné, abyste se k tomuto oddílu vrátili a zopakovali si příslušné oddíly. Pak se zamyslete nad tím, co jste v onom oddílu studovali, a to v kontextu důležitosti rozvíjení duchovních vlastností od doby, kdy je člověk ještě malým dítětem. Své úvahy můžete napsat na níže uvedené řádky.

ČÁST 7

Až budete dětem pomáhat projevovat chvályhodnou povahu, budete se přirozeně také zabývat jejich chováním, neboť ctnosti je nezbytné uvádět do praktického života. Jako učitel budete podporovat dobré chování mnoha způsoby. Při sledování pokroku malé skupiny dětí budete opakovaně využívat: pochvalu, povzbuzování, nabádání, vysvětlování, odměňování, to vše až se studenty ve své třídě navážete hluboká pouta lásky a vzájemné náklonnosti, můžete příležitostně použít i nějakého mírnějšího projevu nelibosti jako prostředku, kterým byste chtěli od nevhodného chování odradit to či ono dítě. Některé z otázek, jež souvisejí s tím, jak budete se svými studenty komunikovat, prozkoumáme podrobněji v pozdějších částech. Pro účely této diskuse, uvažujme o jednom příkladu. Při své interakci s dětmi se budete nepochybně snažit pěstovat v nich postoj, který přispívá ke schopnosti dělit se s ostatními a k návyku, který z toho vyplývá. Co byste mohli říct a udělat? S ostatními členy své skupiny se o této otázce pobavte.

Zamyslete se nyní nad následující otázkou: Může přetrvat schopnost dělit se, schopnost, která je určitým aspektem lidského chování, například i v době nedostatku, nebude-li tato schopnost projevem štědrosti, tedy duchovní vlastnosti, která je odleskem přídomků Boha: Velkomyslný, Přestědrý? Odpověď samozřejmě zní, že třebaže je na místě uskutečňovat v chování určité úpravy, skutečným cílem je přece rozvoj duchovních vlastností, které se jako schopnosti lidské duše musí rozvíjet prostřednictvím poznání Boha a lásky k Němu.

‘Abdu’l-Bahá nám radí:

„Psal jsi o dětech: už od samého počátku se musí dětem dostávat božské výchovy a musí jim být neustále připomínáno, aby pamatovaly na svého Boha. Necht’ láska k Bohu, promísená s mateřským mlékem, prostoupí celou jejich nejniternější bytostí.“⁹

„Už od útlého dětství musí být dítě kojeno z prsou lásky k Bohu a chováno v náručí Jeho poznání, aby z něho mohlo vyzařovat světlo, aby rostlo v duchovnosti, bylo naplněno moudrostí a učeností a osvojovalo si vlastnosti andělského zástupu.“¹⁰

„Co se týče tvé otázky ohledně vzdělávání dětí: přísluší ti je kojit z prsou lásky k Bohu, a pobízet je vpřed k věcem ducha, aby mohly obracet své tváře k Bohu, aby jejich způsoby mohly být v souladu s pravidly dobrého chování a jejich charakter neměl sobě rovna, aby si mohly osvojit všechny dobré mravy a chvályhodné vlastnosti lidstva...“¹¹

Možná že se budete chtít naučit nazpaměť alespoň jeden z těchto citátů.

ČÁST 8

Děti, které budete učit, budou obvykle ve věku od pěti do šesti let. Hodiny, které budete děti v prvním ročníku učit, byly zpracovány za použití myšlenek, jež jsme až dosud zkoumali. V tomto okamžiku může být užitečné, abyste přešli k druhému oddílu a přečetli si obsah dvou nebo tří hodin a věnovali přitom zvláštní pozornost především počáteční hodině. Později budete mít příležitost podrobněji zanalyzovat obsah všech dvaceti čtyř hodin. Prozatím vám doporučujeme, abyste se ve světle diskuse vedené v předchozích částech zamysleli nad různými prvky hodin, které jsou uvedeny níže.

Každá hodina začíná modlitbami, které pronesete spolu s několika dětmi. Ihned poté budou děti věnovat nějaký čas tomu, aby se s vaší pomocí učily modlitby nazpaměť. Modlitba je pro vývoj dítěte nepostradatelná, protože dítě má být „odkojeno z prsou lásky k Bohu“. ‘Abdu’l-Bahá nám říká, že „děti jsou jako malé sazeničky, a učit je modlitbám je jako nechat na ně dopadat déšť, aby mohly nabýt na něžnosti a svěžesti a aby je ovanuly mírné vánky Boží lásky, které je rozechvějí tak, že budou naplněny radostí.“ Na okamžik se zamyslete nad tím, jak tento prvek nějaké hodiny přispívá k celkovému cíli, jímž je pěstovat u dětí dobrou povahu. Své myšlenky zkuste formulovat v několika větách. Mohou vám v tom pomoci některé úryvky uvedené v Knize 1, jakými jsou například následující citáty:

„Největším úspěchem či nejpříjemnějším stavem není nic jiného než rozmluva s Bohem. Vytváří duchovno, dbalost a nebeské pocity, plodí novou přitažlivost ke Království a rodí vnímavost vyšší inteligence.“¹²

„Zpívej, ó můj služebníku, verše Boží, jež jsi obdržel, tak, jak je zpívali ti, kteří se k Němu přiblížili, aby lahodností tvé melodie vzplála tvá vlastní duše a přivábila i srdce všech lidí.“¹³

„Duch má vliv a modlitba má duchovní účinek.“¹⁴

„Náleží služebníkově, aby se modlil a hledal u Boha pomoci, a aby o Jeho pomoc úpěnlivě prosil a snažně o ni žádal. Toť přísluší postavení služebnictví, a Pán v souladu se Svou dokonalou moudrostí nařídí vše, co si přeje.“¹⁵

Téma každé hodiny se točí kolem jednoho citátu z Posvátného Textu a od dětí se očekává, že se ho naučí nazpaměť. Jste žádáni, abyste jim ze všech sil pomohli dosáhnout základního porozumění jeho významu, porozumění, které vždy bude pro rozvoj duchovních vlastností zcela nezbytné. Otázka, kterou je v tomto ohledu třeba zvážit, zní, zda byste dokázali kýžené vlastnosti rozvíjet nějakým smysluplným způsobem i bez pomoci Slova Božího. Při formulování svých myšlenek si znovu připomeňte některé ze svých úvah z předchozích knih této posloupnosti – například úvahu o síle Slova Božího v prvním oddílu Knihy 2. Jak vám zejména níže uvedený úryvek, který už pravděpodobně znáte nazpaměť, pomáhá při řešení této otázky?

„Slovo Boží lze připodobnit k mladému stromku, jehož kořeny byly vsazeny do lidských srdcí. Je vaší povinností pečovat o jeho růst živou vodou moudrosti a posvěcených, svatých slov, aby jeho kořen pevně zapustil a větve se rozkošatily vysoko, až do nebe a výše.“¹⁶

Další prvek těchto hodin tvoří příběhy, které se budou dětem vyprávět. Většina oněch příběhů je čerpána ze života ‘Abdu’l-Baháa, jenž jako dokonalý Příklad učení Svého Otce ztělesňoval vlastnosti, které si přejete rozvíjet. Díky svému studiu třetího oddílu Knihy 2 si už jste vědomi jedinečné štědrosti, která byla v Osobě ‘Abdu’l-Baháa lidstvu udělena. Příběhy, které se děti o Jeho životě naučí, budou hrát při vývoji jejich povahy zvláštní roli, a mělo by se jim znovu a znovu připomínat, jak velkou lásku ‘Abdu’l-Bahá k dětem choval. S tím, jak se bude jejich pouto s ‘Abdu’l-Baháem posilovat, můžete je ujistit o tom, že když se budou snažit řídit se Jeho příkladem, udělají tím Jeho srdci radost. Jak příběhy z ‘Abdu’l-Baháova života, které jsou vyprávěny s radostí a úctou, podle vašeho názoru přispívají k rozvoji oněch kýžených vlastností u dětí?

Zpívání písniček je jedním z dalších prvků hodiny, které naplňují dětská srdce a duše štěstím. ‘Abdu’l-Bahá říká:

„Umění hudby je božské a působivé. Je potravou duše i ducha. Síla a kouzlo hudby povznáší lidského ducha. Hudba má úžasný vliv a účinek na srdíčka dětí, neboť jejich srdce jsou čistá, a melodie na ně proto mají veliký vliv. Prostřednictvím hudby se projeví skryté vlohy, jimiž jsou srdce těchto dětí obdařena.“¹⁷

Se svou skupinou se pobavte o tom, proč je důležité, aby se děti učily zpívat krásné písničky už v době, kdy jsou malé.

Mezi další dva prvky určité hodiny patří hry a vybarvování. Tyto hry jsou svou povahou kooperativní a jejich záměrem je přispívat k rozvoji určitých žádoucích postojů a návyků. Omalovánky, které jsou pro děti připraveny, souvisí právě s tou duchovní vlastností, na kterou se daná hodina zaměřuje. Také vybarvování posiluje řadu nezbytných dovedností a schopností, které jsou pro děti v této fázi jejich

růstu nutné. Tyto dvě činnosti pomáhají vytvářet atmosféru radosti, která musí být charakteristickým rysem hodin věnovaných duchovní výchově dětí. Možná že si budete přát říct několik slov o tom, jak je prostředí naplněné radostí pro rozvoj duchovních vlastností nepostradatelné.

ČÁST 9

V posledních několika částech jste měli možnost hlouběji porozumět tomu, jaký je cíl hodin v prvním ročníku, a mohli jste sledovat, jak jejich každý jednotlivý prvek přispívá k tříbení charakteru. Pojdme nyní stručně prozkoumat povahu vašeho vztahu s dětmi, které budete učit.

Na prvním místě je láska, kterou budete cítit ke svým studentům. Jedná se o lásku, která jako odlesk lásky k Bohu, do svého náručí bere všechny děti, které pocházejí ze všech možných prostředí. Jednou z věcí, kterou se učitel snaží naučit, je, jak by měl tuto lásku vyjadřovat tak, aby se dotkla každého jednotlivého dítěte.

Vaše láska k vašim studentům, která je čistá a je oproštěna od jakéhokoliv nadřezování, vám usnadní objevovat drahokamy nedozírné hodnoty, které ruka Všemohoucího vložila do skutečnosti každého dítěte. Na každého studenta budete pohlížet jako na ušlechtilou bytost stvořenou k obrazu Božímu, o kteréžto pravdě svědčí tato Bahá'u'lláhova slova:

„Zahalen do odvěké jsoucnosti a starodávné věčnosti Své podstaty znal jsem Svou lásku k tobě; pročť jsem tě stvořil, vryl do tebe Svůj obraz a odhalil ti Svou krásu.“¹⁸

„Rukama moci jsem tě tvořil a prsty síly tě vytvářel; a do tebe jsem vložil podstatu Svého světla.“¹⁹

„Tys Má lampa a Mé světlo jest v tobě. Z něho čerpej svou záři a nehledej jiného nežli Mne. Neboť jsem tě stvořil bohatého a štědře tě zahrnul Svou přízní.“²⁰

Musíte si samozřejmě uvědomit, že láska bude nevyhnutelně vystavována různým zkouškám. Až budete učit, určitě u svých studentů narazíte na nežádoucí charakterové rysy. Při takových příležitostech je zásadní, abyste odmítli mylnou představu, že jsou některé děti nenapravitelné. Učitel Bahá'í dětských hodin nesmí pochybovat o tom, že každé dítě má schopnost poznat Boha prostřednictvím Jeho Projevu a být poslušno Jejich učení. Každé dítě má schopnost se duchovně rozvíjet. Každý mladý člověk ve vaší třídě byl stvořen vznešeným a s vaší pomocí může tuto vznešenost také projevat.

Když si budete připomínat slovní obraty, které milovaný Mistr v souvislosti s dětmi používal, pomůže vám to v tom, abyste jasněji viděli jejich duchovní podstatu jako Božích stvoření. Níže je uveden určitý výběr takových slovních obrátů; přečtěte si je a přemýšlejte o tom, jak by měly formovat vaše vnímání drahocenných bytostí, které budete učit.

- tyto líbezné děti
- tyto rozzářené, zářivé děti
- tyto krásné děti Království
- tyto mladé stromky, které vyrašily díky proudu Tvého vedení

- mladé rostlinky Ráje Abhá
- rostlinky Tvého sadu
- křehké sazeničky v zahradě lásky Boží
- svěží mladé stromky na loukách Božího poznání
- mladé stromky rozkvétající ve Tvém božském jaru
- růže ve Tvé zahradě
- růže v zahradě Tvého vedení
- květiny na Tvé louce
- větvíčky na stromu života
- mladé větve rostoucí v zahradách Tvého poznání
- velké větve pučící ve Tvých hájích milosti
- ptáčkové na luzích spásy
- svíčky, které zapálily prsty Požehnané Dokonalosti
- dílo prstů Tvé moci
- podivuhodná znamení Tvé velikosti
- milování ‘Abdu’l-Baháa

ČÁST 10

Vedle lásky se bude vztah, který se svými studenty pěstujete, vyznačovat také všemi ostatními duchovními vlastnostmi, jimž se věnují hodiny pro první ročník. Není pochyb o tom, že se budete snažit tyto vlastnosti stále více projevovat nejen ve svých stycích s dětmi v rámci vyučování, ale také v každém aspektu svého života. Bahá’u’lláh nám radí:

„Varujte se, ó lidé, náležet k těm, kdož rozdávají dobré rady jiným, a sami se jimi řídit zapomínají.“²¹

Je obzvláště důležité, aby se učitelé dětských hodin dokázali dobrat stále většího uznání významu a důsledků každé jednotlivé vlastnosti, která je v hodinách probírána, uznání, které jim pomůže v jejich úsilí vychovávat a pěstovat křehké mladé stromky, jež mají ve své péči. Například si ještě budete moci povšimnout, že se první hodina zaměřuje na čistotu. Jeví se jako vhodné, aby hodiny zabývající se otázkou charakteru začínaly prozkoumáním vlastnosti, jíž je čistota srdce. Bahá’u’lláh nám připomíná, že „Vše, co je v nebi i na zemi,“ určil Bůh pro nás „vyjma lidského srdce“, které učinil příbytkem Své krásy a slávy. Tím, že člověk vyčistí zrcadlo svého srdce, onomu srdci umožní zračit všechny ostatní přídomky, jež by měly duši člověka zdobit.

Druhý oddíl obsahuje několik citátů, které mají učitelům pomoci přemýšlet o duchovních vlastnostech, jimž se tento ročník věnuje. Tyto citáty se týkají každé z těchto vlastností. Prozatím vám doporučujeme, abyste si přečetli níže uvedené citáty týkající se čistoty. Poté se s ostatními členy své skupiny pobavte o obecném významu této vlastnosti v životě lidské bytosti a o jejím konkrétním významu pro snahy těch, kteří povstanou, aby učili děti. Až některé své myšlenky napíšete na uvedené řádky, možná se budete chtít naučit nazpaměť alespoň jeden citát.

„Ó Můj bratře! Čisté srdce je jako zrcadlo; leštidelem lásky a odpoutání ho očistíte ode všeho kromě Boha, aby se v něm mohlo rozeskvět pravé slunce a rozednít věčné jitro.“²²

„Ó synu bytí! Tvé srdce jest Můj domov; posvěť jej pro Můj příchod. Tvůj duch jest Mé místo zjevení; očisti jej pro Mé projevení.“²³

„Čím čistší a posvěcenější se srdce člověka stává, tím více se přiblíží k Bohu, a odhalí se v něm světlo Slunce skutečnosti.“²⁴

„První věcí ve způsobu života, který člověk vede, musí být čistota, poté svěžest, čistotnost a nezávislost ducha. Nejprve se musí očistit řečiště a poté se do něj mohou přivést sladké říční vody.“²⁵

ČÁST 11

Je třeba, abyste si jako učitel/ka malých dětí položil/a nyní otázku, jak můžete pomoci posílit jejich motivaci chovat se podle učení, které zjevil Bůh prostřednictvím Svého Projevu Bahá'u'lláha, a rozvíjet si vlastnosti, o kterých nám Bahá'u'lláh říká, že by měly naši duši zdobit. Až budete hledat odpovědi na tuto otázku, přemýšlejte o následujících Bahá'u'lláhových slovech:

„Jazyk Mé moci oslovil z nebe Mé všemocné slávy Mé stvoření těmito slovy: ‚Dodržujte Má přikázání z lásky k Mé kráse.‘ Šťastný je milenec, jenž se nadechl božské vůně svého Nejmilovanějšího z těchto slov prosycených provoněností milosti, jakou žádný jazyk nevypoví.“²⁶

„Nechť ve vašich zářících srdcích jasně hoří plamen Boží lásky. Živte jej olejem Božího vedení a ochraňujte jej v úkrytu své stálosti. Strážte jej stínidlem důvěry a odpoutání ode všeho kromě Boha, aby jeho světlo nezhasilo zlovolné našeptávání bezbožných.“²⁷

„Ó synu bytí! Má láska je Má tvrz; ten, kdo do ní vstoupí, je jistý a v bezpečí, ten, kdo se odvrátí, zajisté ztroskotá a zahyne.“²⁸

1. Následující věty doplňte pomocí slov obsažených v předchozích citátech:

- a. Měli bychom dodržovat přikázání Boha z lásky k Jeho _____.
- b. _____ lásky Boží by měl _____ hořet v našich _____ srdcích.
- c. Měli bychom živit plamen _____ Boží _____ Božího _____.
- d. Měli bychom ho chránit v _____ své _____.
- e. Měli bychom _____ plamen _____ Boží stínidlem _____ a _____ ode _____.
- f. Měli bychom dodržovat přikázání Boha z lásky k Jeho _____ . _____ .
_____ lásky Boží by měl _____ hořet v našich _____
srdcích. Měli bychom živit tento plamen olejem _____ vedení. Měli bychom ho chránit v _____

úkrytu své _____. Měli bychom ho střežit stínidlem _____ a _____
ode všeho kromě Boha. Měli bychom žít plamen lásky Boží, chránit ho a střežit, aby zlovolné
našeptávání bezbožných nezhasilo jeho _____. Každý, kdo vstoupí do tvrze _____
Boží, je jistý a _____.

ČÁST 12

V době, kterou s mladými lidmi trávíte, se budete snažit v jejich zářivých srdcích rozdmýčkat „plamen lásky k Bohu“ a probouzet v nich vědomí toho, že jsou zahrnováni Jeho požehnáními a že se mají radovat z toho, že mohou růst prostřednictvím Jeho slov. Je samozřejmé, že naše láska k Bohu a naše touha po Jeho štědrých darech s sebou přináší strach, že nás z nějakého důvodu nemusí Jeho láska dosáhnout. Co když naše provinění působí jako určité překážky, které nám brání přijímat Jeho požehnání? Boží láska je samou příčinou naší existence, a kdybychom o ni byli, byť i na jediný okamžik připraveni, náš život by se ocitl v troskách. Tato obava, že pokud nebudeme poslouchat Boha, tak se nám možná nedostane Jeho lásky, nás udržuje na přímé stezce a chrání nás před ponoukáním našeho ega a před závistí, chamtivostí, marnými představami a zkaženými tužbami.

Ve svém úsilí zasévat semínka Boží lásky do dětských srdcí musíte také myslet na bázeň před Bohem, protože jedno od druhého nelze od sebe oddělit. ‘Abdu’l-Bahá nás nabádá:

„Vychovávejte tyto děti božskými nabádáními. Už od dětství jejich srdcím vštěpujte lásku k Bohu, aby mohly ve svém životě projevovat bázeň před Bohem a měly důvěru v Boží dary. Učte je oprostit se od lidských nedokonalostí a osvojovat si božské dokonalosti ukryté v srdci člověka.“²⁹

Je důležité si uvědomit, že bázeň před Bohem není konceptem, o kterém by se mělo s dětmi hovořit přímo. Jediný obraz, který si musí s sebou odnést, je obraz milujícího Boha, v jehož štědrost a dary by měly mít úplnou jistotu a důvěru. Až se v nich budete snažit rozvíjet lásku k Bohu, můžete jim představit myšlenku, že určitá slova a skutky se Bohu líbí, ale některá slova a skutky se Bohu nelíbí. Dětem můžete občas připomenout, že jelikož Boha milují, chtějí Ho také potěšit. Mohlo by se jim například říct, že užíváme-li laskavý jazyk a máme-li mezi sebou navzájem láskyplné vztahy, jedná se o činy, které se Bohu líbí, kdežto nevlídná slova nebo ubližování druhým se Mu nelíbí.

Uvádíme zde následující citáty, o kterých můžete přemýšlet:

„Přísluší ti povinnost, abys za všech okolností svolával lidi ke všemu, co povede k tomu, že budou prokazovat duchovní vlastnosti a dobré skutky tak, aby si mohli uvědomit, co způsobuje povznesení člověka, a aby se mohli s tím největším úsilím obracet k nejvznešenějšímu Postavení a Vrcholku slávy. Bohabojnost vždy byla hlavním činitelem při vzdělávání Božích stvoření. Dobře se povede těm, kteří k ní dospěli!“³⁰

„Voje, které mohou učinit toto Zjevení vítězným, jsou šiky chvályhodných skutků a bezúhonného charakteru. Vůdcem a velitelem těchto šiků vždy byla bázeň před Bohem – bázeň, jež zahrnuje všechny věci a vládne všem věcem.“³¹

„Dalšími přídomek dokonalosti jsou bázeň před Bohem, láska k Bohu prokazovaná tím, že milujeme Jeho služebníky, projevování mírnosti, shovívavosti a klidu, zachovávání upřímnosti, vstřícnosti, vlídnosti a soucitu; projevování odhodlání a odvahy, důvěryhodnosti a energie, usilovnosti a snaživosti, štědrosti, loajality, nedostatku zlomyslnosti, horlivosti a smyslu pro čest, velkomyslnosti a velkorysosti a ohledu na práva ostatních.“³²

[illegible]

Jak by mělo být z naší diskuse v předchozích částech zřejmé, duchovní výchova čerpá ze síly přitažlivosti ke kráse, a zaměřování se na rozvoj duchovních vlastností vede k tomu, že dětská srdce zcela správně obrací ke skutečné kráse – kráse dobré povahy, kráse spojené s Posvátným Slovem, kráse příkladného chování, kráse vznešených myšlenek, a co je ze všeho nejdůležitější, k přitažlivosti ke Kráse Přeslavného. Poslušnost Božím zákonům v konečném důsledku pramení z lásky k Jeho kráse. Děti tedy budou vyrůstat s vědomím toho, že osvojování si duchovních vlastností je tou největší odměnou samo o sobě a že má-li někdo hanebnou povahu, je to tím největším trestem. ‘Abdu’l-Bahá říká:

Abychom dětem pomohli zažít radost z toho, že mohou zračit nebeské vlastnosti, měli bychom je povzbuzovat v jejich úsilí projevat čestné chování a odrazovat je od nežádoucího chování. Měli bychom se vyhýbat tomu, abychom děti trestali příliš přísně, ale také tomu, abychom jim dopřávali naprostou svobodu dělat si, co chtějí. Světový dům spravedlnosti nám připomíná: „Láska vyžaduje disciplínu, odvahu učit děti, aby si zvykaly na protivenství, nehovět jejich rozmarům, ale ani je neponechávat sobě samým.“ Dům spravedlnosti dále říká, že děti „musí být láskyplně, ale rozhodně vedeny k tomu, aby žily podle Bahá’í měřítek“. A ‘Abdu’l-Bahá vysvětluje:

Aby se učitel mohl řídit ‘Abdu’l-Baháovým vedením, měl by vymyslet způsoby, jak děti pochválit a potěšit jejich srdce, když se jim něco podaří. To si vyžaduje, aby byl učitel všímavý a sledoval

pokroky každého dítěte a dával si pozor na to, aby stále nechválil stejnou skupinu několika dětí, a přitom přehlížel ostatní. Pro dítě, které si zvyklo na to, že se mu od učitele dostává láskyplné pozornosti, už nějaké prosté gesto nesouhlasu s neukázněným chováním tedy může být jemným, ale účinným prostředkem trestu. Někdy může být nutné zajít ještě dále a vyjádřit slovní nesouhlas s nevhodným jednáním, zvláště pokud nějaké dítě při nějaké aktivitě vyrušuje. Mělo by se to provést takovým tónem hlasu, ze kterého zaznívá pevnost i zdvořilost, aniž by se v něm projevovala i ta sebemenší stopa hněvu nebo netrpělivosti. Kromě toho je třeba, aby si učitelé často našli čas na to, aby mimo rámec hodiny dávali rady tomu nebo onomu dítěti.

Může se stát, že i když se bude učitel výše uvedenými radami řídit, některé děti se nebudou chovat tak, jak se od nich očekává. V takových případech je možné vyžadovat uplatňování malých a přiměřených sankcí. Příkladem takových sankcí může být, že dítěti nedovolíme, aby si vybarvovalo, nebo mu několik minut nedovolíme, aby se účastnilo nějaké hry. V tomto ohledu je třeba mít na paměti dvě základní myšlenky. Tou první je, že by učitel měl dítěti jasně vysvětlit, proč je mu daná sankce ukládána, například tím, že řekne: „Protože jsi udělal/a to a to, musíš počkat pět minut, než si budeš moci začít hrát.“ Druhou myšlenkou je, že se daná sankce musí uplatnit okamžitě poté, co k nesprávnému chování došlo; dítě si totiž jinak nemusí umět vyložit, jaká je vazba mezi ukládaným trestem a jeho chováním.

S ostatními členy své skupiny se nyní pobavte o výše uvedených myšlenkách. Můžete společně vymyslet věty, které by podle vašeho názoru bylo vhodné použít k tomu, abyste děti povzbudily k dobrému chování a abyste je pochválili za pokrok, jehož podle vašeho mínění dosahují, a to jak jako jednotlivci, tak i jako skupina? Jaké věty by bylo vhodné použít k tomu, aby dokázaly děti odradit od nevhodného chování, bude-li to nutné?

ČÁST 14

Je důležité dětem pomáhat v rozvíjení chvályhodných vlastností tím, že budete ve třídě vytvářet vhodné prostředí, jež se bude vyznačovat kázní a pořádkem.

‘Abdu’l-Bahá říká:

„... dětská škola musí být místem té nejpřísnější kázně a největšího pořádku, že vyučování musí být důkladné a musí se učinit opatření k nápravě a vytríbení charakteru; tak aby byl už v nejútlejších letech dítěte do samotné jeho podstaty položen boží základ a vystavěna stavba svatosti.“³⁵

A pokud jde o kurzy pro děti konané každý týden, dává ‘Abdu’l-Bahá následující rady:

„Určitě musíš v této organizované činnosti bez ustání pokračovat a přikládat jí velkou důležitost, aby se tak mohla každý den rozrůstat a aby ji oživoval dech Ducha Svatého. Pokud bude tato činnost dobře zorganizována, můžeš si být jist, že přinese skvělé výsledky.“³⁶

Umění učit spočívá z velké části v tom, že víme, jak máme vést každé dítě tak, aby jeho chování přispívalo k radostné, a zároveň disciplinované atmosféře, v níž proces učení se probíhá. I když v tomto ohledu existuje mnoho poznatků, které získáte až díky nasbíraným zkušenostem, probereme si zde jen několik základních myšlenek, které vám pomohou se už od začátku náležitě připravit. Nejprve si přečtete následující popis jedné hodiny:

Dejte dětem několik minut, aby se uspořádaly do určitého celku a tiše se posadily, když dorazí. Až se všechny děti posadí, využijete klidné atmosféry, abyste zahájili hodinu modlitbami. Další aktivitou, kterou představíte, bude zpívání písniček, jímž uvedete téma hodiny a pomůžete dětem naučit se nazpaměť jeden citát. Až vytvoříte atmosféru očekávání, budete dětem vyprávět příběh. Poté si děti zahrají nějakou hru. Až hra skončí, rozdáte jim omalovánky a pastelky nebo tužky a požádáte je, aby obrázek pečlivě vybarvily. Hodinu ukončíte tím, že děti vyzvete, aby se potichu posadily a připravily se na závěrečné modlitby, které pak pronesete vy spolu s několika dětmi.

Existuje v pořadí jednotlivých činností nějaká logika? Proč si myslíte, že jsou aktivity řazeny právě tímto způsobem?

ČÁST 15

Už jste se možná někdy dříve bavili o tom, že děti nepřicházejí do hodiny, aby tam zůstávaly zticha. Ani by nemělo být vaším záměrem je v takovém klidném stavu udržovat. Měli byste se snažit využít jejich přirozenou energii a nasměrovat ji do vzdělávacího procesu. Abyste toho dosáhli, bude třeba, abyste naplánovali jak chvíle nerušeného klidu, tak i okamžiky plné aktivity a spontánnosti. Dobrá organizovanost bude ve všech případech tím základním prvkem. Pokud je hodina dobře organizována, je pro děti snazší se soustředit a učit se. V této souvislosti stojí za zvážení alespoň následující tři body:

1. Každá hodina by měla začínat podle jasných a pevných zásad a uspořádaně by měla také končit.
2. Je třeba zavést rutinu. Děti se tak budou postupně seznamovat s tím, jak přesně následuje jedna aktivita za druhou, a s tím, co se od nich očekává.
3. Čas, který každé jednotlivé aktivitě věnujeme, by měl být přizpůsoben dané situaci a měl by záviset na nadšení a energii dětí.

V popisu v předchozí části bylo uvedeno, že aktivity, kterým se budou děti v každé hodině věnovat, zní následovně:

- a. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť
- b. Zpívání písniček
- c. Učení se citátů z Bahá'í Spisů nazpaměť
- d. Poslech vyprávění příběhů
- e. Hraní her

f. Vybarvování

g. Pronášení závěrečných modliteb

Tyto činnosti se od sebe přirozeně liší úrovní vynakládané energie a mírou pohybu, kterou vyžadují; některé budou plné pohybu a jiné budou klidnější.

Které z těchto sedmi aktivit zahrnují nejvíce pohybu? _____

Jaké aktivity jsou klidnější? _____

Existují určité požadavky, které na učitele klade udržování spořádané atmosféry. Které z následujících skutečností přispívají k požadované atmosféře a které ji narušují? Podle toho je označte písmeny „P“ nebo „N“.

- _____ Udržovat ve třídě čisté a uspořádané prostředí
- _____ Zůstat klidný a trpělivý, a to bez ohledu na okolnosti
- _____ Ztrácet trpělivost, když děti neposlouchají udávané pokyny
- _____ Předem připravovat materiály na každou aktivitu
- _____ Hledat všude možné pomůcky potřebné pro danou aktivitu, zatímco děti čekají
- _____ Jasně vysvětlit, co mají děti u každé aktivity udělat
- _____ Připravovat další aktivity pro děti, které dokončí své úkoly dříve, kvůli tomu, abychom je něčím zabavili
- _____ Pomáhat dětem, aby spořádaným způsobem přecházely z jedné činnosti k druhé
- _____ Předčítat dětem příběh z knihy
- _____ Naučit se příběh tak dobře, že je ho možné dětem s nadšením a bez obtíží vyprávět

ČÁST 16

Ve snaze o vytváření atmosféry kázně a pořádku ve třídě bude třeba stanovit určité zásady chování. V tomto ohledu bude důležitých zvláště prvních několik týdnů. V tomto počátečním období bude docházet k vytváření určitých očekávání souvisejících s chováním, a tato očekávání by se pravděpodobně měla plnit i v průběhu celého roku. Na začátku by si měl učitel vybrat několik zásad chování a jednoduše je dětem vysvětlit, ale neměl by vysvětlovat více než tři nebo čtyři zásady najednou. Velmi obecné zásady jako „Měli bychom se chovat slušně“ jim příliš nepomohou, ale další jako „Při mluvení se budeme střídat“, jsou snadno srozumitelné. Se členy své skupiny se pobavte o zásadách, které jsou stanoveny v níže uvedených výroci, a k tomuto seznamu přidejte ještě několik dalších.

- a. Když hrajeme nějakou hru, vzájemně si pomáháme.
- b. Zůstáváme jednotní a nebojujeme mezi sebou.
- c. V naší třídě vítáme nové přátele.
- d. Když mluvíme, posloucháme se navzájem a nasloucháme svému učiteli, když mluví.

- e. Mluvíme spolu laskavě.
- f. Čekáme, až na nás přijde řada, abychom mohli začít mluvit.
- g. Dělíme se mezi sebou o pastelky.
- h. Snažíme se dotahovat své úkoly do konce.
- i. _____
- j. _____
- k. _____
- l. _____

O očekáváních týkajících se chování, která jsou sestavena do podoby jednoduchých vět, jako jsou například věty uvedené výše, je možné se s dětmi bavit a tyto výroky s nimi pravidelně ústně opakovat. Tímto způsobem jim mohou tyto výroky přejít do krve jakožto zásady, o jejichž dodržování děti usilují, a nebudou jimi vnímány jako nějaká přísně ukládaná pravidla. Až se děti seznámí s uvedeným souborem očekávání, může učitel postupně zavádět i další, a nezapomínat na to, že se má vyhýbat tomu, aby jich najednou nepřidával příliš mnoho. Pokud při hodině nastanou nějaké zvláštní potíže, je možné dětem pomoci v tom, aby vytvořily několik jednoduchých vět, které budou ony potíže řešit. V takových případech by měl učitel zachovávat pevný a důsledný postoj, ale zároveň být přátelský a plný vlídnosti.

ČÁST 17

V části 8 jsme krátce zkoumali význam různých prvků obsažených v hodinách 1. ročníku a bavili jsme se o tom, jak se každý z nich snaží přispívat ke chvályhodnému charakteru. V této a v dalších sedmi částech se budeme zamýšlet nad některými přístupy, které můžete použít, až se budete s dětmi navrhovaným činnostem věnovat, počínaje učením se nazpaměť.

Učení se modliteb a citátů ze Spisů nazpaměť je ústředním bodem hodin, které budete učit, a v každé hodině budete svým studentům pomáhat v jejich úsilí pronášet modlitby z paměti a učit se nazpaměť jeden nový citát. Ještě před tím, než se pobavíme o tom, jakým způsobem je můžete do této činnosti zapojovat, mělo by se říct několik slov o jedné běžně rozšířené mylné představě, kterou by bylo nejlepší opustit, až se budete snažit mladým lidem pomáhat učit se Posvátné Slovo nazpaměť.

Možná že jste už slyšeli nebo, až začnete učit, možná ještě uslyšíte různé výroky tohoto typu: „děti by neměly věci opakovat“, „měly by se učit vyjadřovat vlastní myšlenky“ a „neměly by fakta a informace papouškovat“. Kritika takzvaného mechanického učení se je ve skutečnosti natolik všudypřítomná, že lze pozorovat stále větší šíření těchto myšlenek do všech koutů světa. Je pravda, že se člověk může naučit nazpaměť nějakou matematickou rovnici, nějakou definici fyzikálního zákona nebo určitý úryvek z literární prózy, aniž by těmto věcem rozuměl nebo jim rozuměl jen málo. Ale otázka, kterou byste si měli položit, zní následovně: Proč by si mělo učení se nějakému hlubokomyslnému výroku nazpaměť a porozumění jeho významu vzájemně protirečít? Vždyť paměť je přece stejně výraznou schopností lidské mysli, jakou je i schopnost porozumění, myšlení a představivosti. Všechny se vzájemně doplňují a posilují. Dovedeme si utvořit jen určitou představu o tom, nakolik toto učení se Slovu Božímu nazpaměť spolu s nekonečnými možnostmi, které takové Slovo má, přinese lidskému srdci a mysli osvěžení a dokáže u dětí zlepšovat inteligenci a porozumění. Až budou děti později procházet různými fázemi růstu, budou různým úryvkům, které se naučily nazpaměť, rozumět novým a hlubším způsobem, a po celý život budou pak moci čerpat z tvořivých, obnovujících a transformujících sil Slova Božího.

S ostatními členy své skupiny se pobavte o tom, proč je důležité, aby byli učitelé přesvědčeni o tom, že učení se Slova Božího nazpaměť pomáhá do dětské mysli a srdce pevně zasazovat semínka duchovního poznání, semínka, která postupem času vyrostou, aby přinesla šťavnaté plody.

18. ČÁST

S ohledem na výše uvedené úvahy se zamysleme nad tím, jak budete svým studentům pomáhat naučit se úryvky ze Spisů nazpaměť, přičemž citát z 1. hodiny bude použit jako příklad. Na začátku jim budete chtít pomoci v tom, aby nejprve do určité míry porozuměly duchovní vlastnosti, na kterou se daná hodina zaměřuje. Z tohoto důvodu je k dispozici krátký úvodní výklad, z něhož můžete čerpat. Poté se vám doporučuje, abyste jim pomáhali v tom, aby nejprve porozuměly základnímu významu daného citátu tím, že vyberete obtížná slova, která jsou v něm obsažena, a použijete je v situacích, s nimiž se děti mohou snadno ztotožnit. Tento přístup je popisován v 1. hodině, která se zabývá vlastností zvanou čistota. Vyzýváme vás, abyste se nad ním zamysleli.

Naše srdce jsou jako zrcadla. Měli bychom se vždy snažit udržovat si je čistá. Pokud k někomu chováme zášť, pokud na někoho žárlíme a nejsme-li z jakéhokoli důvodu k někomu laskaví, je něco takového jako prach, který pokrývá zrcadlo našeho srdce. Jsou-li naše srdce čistá, odrážejí světlo Boha i Jeho vlastnosti, jako je například laskavost, láska a štědrost, stávají se z nás lidé, kteří ostatním přinášejí štěstí. Naučme se nazpaměť tento Bahá'u'lláhův citát, což nám pomůže udržovat si svá srdce čistá.

„Ó synu ducha! Má první rada zní takto: Měj čisté, laskavé a zářící srdce...“

Rada

1. Robert a Marie si jednou kreslili. Robert potřeboval žlutou pastelku, ale Marie mu ji nechtěla půjčit. Učitel řekl Marii, že by se o ni měla podělit. Učitel dal Marii dobrou radu.

2. Patricie se rozhodovala, jestli utratí své peníze za bonbónky anebo si koupí pohádkovou knížku. Rodiče jí poradili, aby si koupila knížku. Rodiče dali Patricii dobrou radu.

Mít

1. Týna si před spaním ráda čte modlitby. Má malou modlitební knížku, z níž si čte. Týna má modlitební knížku.

2. Na naší zahradě pěstujeme velké množství chutné zeleniny. Máme dobrý pozemek, který nám dává spoustu čerstvé zeleniny.

Čisté srdce

1. Katka se rozzlobila a okřikla Zuzku. Zuzka byla smutná, ale Katce rychle odpustila. Zuzka má čisté srdce.

2. Jirka rád rozdává své koláče všem dětem, dokonce i Honzovi, který se s ostatními lidmi nedělí o nic. Jirka má čisté srdce.

Laskavé srdce

1. Když Milenini rodiče zvou přátele k sobě domů, Milena jim s radostí podává jídlo. Milena má laskavé srdce.
2. Pan Robertson je velmi starý. Jindra mu pomáhá donést sesbírané ovoce na trh. Jindra má laskavé srdce.

Zářící srdce

1. Když jsem smutná, moje maminka mě vždy potěší a dodá mi pocit štěstí. Maminka má zářící srdce.
2. Oleg onemocněl a musel trávit všechnen čas v posteli. Říkal si ale mnoho modliteb, nepodlehł smutku a nadále dával najevo štěstí. Oleg má zářící srdce.

Je samozřejmé, že z knihy pouze nepřečtete úvodní výklad a několik vět na vysvětlenou, a proto se budete muset s dostatečným předstihem připravit, abyste je uměli přirozeným způsobem představovat.

Pokud jde o modlitby, které se budou děti učit nazpaměť, doporučujeme vám, abyste zaujali podobný přístup, ale je ponecháno na vás, abyste rozhodli o tom, která slova nebo slovní spojení mohou vyžadovat bližšího vysvětlení. Této záležitosti byste měli věnovat určitou pozornost. Někdy postačí, když dětem umožníte, aby význam jednotlivých slov pochytily přímo ze samotných modliteb. Podívejte se například na níže uvedenou modlitbu, kterou se děti začnou učit v 1. hodině. Snadno poznají, že „čisté srdíčko“ i „perlička“ jsou něco vzácného. Ale aby děti pochopily, že čisté srdíčko nám v konečném důsledku dal Bůh, bude pravděpodobně třeba, aby se naučily, co slovo „darovat“ znamená. Jaké věty byste za tímto účelem vymysleli?

„On je Bůh! Ó Bože, můj Bože! Věnuj mi srdíčko čisté jako perlička.“

ČÁST 19

Nyní uvažujme o jednom přístupu, který můžete zaujmout, až budete svým studentům pomáhat učit se modlitby a citáty nazpaměť. Úryvek můžete rozdělit na menší části, které pak bude možné se naučit jednu po druhé. Až se děti naučí první část nazpaměť, je možné k ní přidat i druhou a tak dále, dokud se nenaučí nazpaměť celý citát nebo modlitbu. Můžete děti požádat, aby jednotlivé části opakovaly po vás, jednou jako jednotlivci a jindy ve skupině.

Když budete například učit své studenty citát z 1. hodiny, začnete slovním spojením „Ó synu ducha!“ a necháte je ho opakovat. Poté spojíte „Ó synu ducha!“ se slovním obratem „Má první rada zní takto“ a požádáte je, aby obě slovní spojení zopakovali najednou. Nakonec přidáte slova „Měj čisté, laskavé a zářící srdce.“ Až se celá skupina daný citát tímto způsobem naučí, několika dětem se pak může pomoci v tom, aby ho dokázaly pronášet z paměti. Samozřejmě byste se měli postarat o to, aby se toto cvičení provádělo svižným tempem, aby si tak děti mohly snadno uchovat vysokou míru pozornosti a ve skupině se mohla udržovat radostná atmosféra. S tím, jak se budou schopnosti dětí postupně zvyšovat, mohou být s to se naučit nazpaměť ještě delší úseky modliteb i celé citáty najednou.

Až se budete této části hodiny věnovat, mohou se objevit určité situace, které lze jen stěží předvídat, a vy se budete muset naučit, jak je máte řešit, a to na základě svých bezprostředních zkušeností. Existují přesto určité situace, které byste měli považovat za součást své přípravy na vedení těchto hodin. S ostatními členy své skupiny se pobavte o následujících otázkách:

- Pokud je ve vaší třídě mnoho dětí, jak jim budete pomáhat v tom, aby se daný citát naučily nazpaměť?
- Co uděláte, když se některé děti budou učit nazpaměť rychleji než ostatní?
- Co uděláte, když bude mít jedno nebo více dětí potíže s učením se nazpaměť?
- Jak zajistíte, aby nějaké dítě zakusilo pocit úspěchu, i když nebude schopno se během hodiny naučit celý citát nazpaměť?

ČÁST 20

Děti rády zpívají a tato aktivita, která předchází učení se citátům nazpaměť, patří k těm nejradostnějším. Klíčem k úspěchu je praxe. Vy sami byste měli zpívat písničky s někým, kdo je zná, a měli byste přitom věnovat zvláštní pozornost rytmu a melodii. Jestli máte možnost poslechnout si nahrávky těchto písniček, naučíte se je ještě rychleji. Také budete muset s dětmi písničky znovu a znovu zpívat, dokud se je děti dobře nenaučí. Slova písniček se lze stejným způsobem učit nazpaměť jako citáty, pouze v tomto případě se budou spolu s melodií opakovat i slova. V závislosti na schopnostech svých studentů můžete dojít ke zjištění, že zpívat některé písničky je pro ně příliš obtížné. V takových případech byste možná mohli slova písničky sami zazpívat a vaši studenti by se k vám mohli přidávat při zpěvu refrénu.

ČÁST 21

Další aktivitou, nad kterou se budeme zamýšlet, je vyprávění příběhů. Jak již bylo zmíněno dříve, většina příběhů v prvním ročníku je čerpána z ‘Abdu’l-Baháova života. Tyto příběhy splňují velmi zvláštní účel. Pomáhají dětem sledovat, jak se duchovní vlastnosti, které se snaží si osvojovat, zcela projevovaly v dokonalém Příkladu po všechny dny, které ‘Abdu’l-Bahá na tomto pozemském světě strávil. Úcta, kterou učitel při vyprávění těchto příběhů projevuje, vzbuzuje v jejich něžných srdcích nebeské pocity a probouzí v nich duchovní vnímavost.

Příběhy, které budete dětem o ‘Abdu’l-Baháovi vyprávět, jsou krátké, avšak duchovní porozumění, které přinášejí, je hluboké. Své studenty proto budete chtít zavést nad rámec popisovaných událostí, abyste jim pomohli letmo zahlédnout duchovní realitu. Prozkoumejme v tomto světle příběh z 1. hodiny.

‘Abdu’l-Bahá dokázal vždy poznat, co se skrývá v lidském srdci a velmi miloval lidi, jejichž srdce byla čistá a zářící. Jedné dříve se dostalo velké cti, že mohla být ‘Abdu’l-Baháovým hostem na slavnostní hostině. Jak tak seděla a naslouchala Jeho moudrým slovům, zadívala se na sklenici vody před sebou a pomyslela si: „Ach! Kdyby jen tak ‘Abdu’l-Bahá mohl vzít mé srdce a očistit je od každé pozemské touhy a potom ho naplnil božskou láskou a porozuměním tak, jako to můžete udělat s touto sklenicí vody.“

Tato myšlenka jí jen probleskla hlavou, ale nahlas nic neřekla. Zanedlouho se však stalo něco, díky čemu si uvědomila, že 'Abdu'l-Bahá věděl, na co myslela. 'Abdu'l-Bahá byl právě uprostřed Svého vyprávění, když se zastavil, zavolal si pobočníka a tiše mu řekl několik slov. Tento pobočník k dámě rychle přistoupil, vzal jí sklenici, vylil ji a postavil ji opět před ni.

'Abdu'l-Bahá o chvilku později, aniž by přestal hovořit, vzal ze stolu džbán s vodou a tím nejpřirozenějším způsobem té dámě onu prázdnou sklenici pomaloučku znovu nalil. Nikdo si nevšiml, co se stalo, ale dáma věděla, že 'Abdu'l-Bahá odpovídal na touhu jejího srdce. Měla velkou radost. Nyní věděla, že srdce i mysl byly pro 'Abdu'l-Baháa otevřenou knihou a On si v nich četl s velikou láskou a laskavostí.

Duchovní vlastností, na kterou se příběh, a vskutku i celá hodina soustřeďuje, je zjevně čistota. Následující otázky vám pomohou zamyslet se nad tím, jak vaše vyprávění bude u studentů prohlubovat porozumění této vlastnosti a tomu, co to znamená o ni usilovat.

1. Bude důležité, aby si děti uvědomily, že 'Abdu'l-Baháův host toužil získat čisté srdce. Jaká je v příběhu souvislost mezi touto touhou a sklenicí vody, jež před hostem stála?

2. Abychom dosáhli čistoty, musíme se zbavit nepěkných myšlenek a pocitů, stejně jako sklenice, která se nejdříve vyprázdní a pak znovu naplní, aby Bůh osvítil naše srdce takovými vlastnostmi, jakými jsou láska, štědrost a laskavost. Samozřejmě že víme, že před zrakem Boha nelze nic ukrýt. Jak nám toto porozumění pomáhá v našem úsilí o dosažení čistoty?

Až s ostatními členy své skupiny proberete tyto otázky, napište některé své myšlenky sem.

V tomto ročníku se nachází několik příběhů, které s 'Abdu'l-Baháovým životem nijak nesouvisí, ale ve kterých je přesto dávně najevo, jaký je význam některých duchovních vlastností. Děti v nich mohou sledovat odměnu za to, když jsou tyto vlastnosti proječovány a důsledky, které následují při jejich zanedbávání. Například jde o příběh ze 4. hodiny, jenž vypráví o pastýři, který křičí, že je tu vlk. Je to příběh dobře známý v mnohých kulturách. V příběhu se ukazuje, jaké má lhaní důsledky, a tím tento příběh umožňuje hlouběji porozumět vlastnosti, jíž je pravdivost či pravdomluvnost. Z různých poučných myšlenek, jež jsou v těchto příbězích sdělovány, mohou mít děti velký užitek, což bude mít na formování jejich charakteru velký význam.

ČÁST 22

Vyprávění příběhů je umění. Aby člověk uměl nějaký příběh efektivně vyprávět, musí s ním být dobře obeznámen. V této části budeme podrobněji studovat příběh z 1. hodiny, abychom se seznámili s tím, jak by měl učitel k jeho vyprávění dětem přistupovat.

Zjistili jsme, že ústředním tématem příběhu je duchovní vlastnost, jíž je čistota srdce, která je zkoumána na příkladu jedné sklenice. První otázka, kterou byste si měli položit, tedy zní: Jaké části příběhu přímo souvisejí s tímto hlavním tématem? Jednou z podstatných složek tohoto příběhu je, že ‘Abdu’l-Baháova moudrá slova přimějí onu paní přemýšlet o tom, jak převelice by chtěla očistit své srdce od pozemských tužeb, podobně jako když vylijeme vodu ze sklenice, která stála před ní. ‘Abdu’l-Baháovy pokyny, které dal Svému pobočníkovi, aby vylil vodu ze sklenice, aby ji do ní ‘Abdu’l-Bahá o něco později mohl znovu nalít, jsou další podstatnou složkou tohoto příběhu. Co by se stalo, kdybyste se při vyprávění například nezmiňovali o tom, že ‘Abdu’l-Bahá pobočníka požádal, aby té paní sklenici vyprázdnil?

I když jsme už nyní určili podstatné složky daného příběhu, nelze zapomínat ani na jeho další podrobnosti. Byl by to ještě vůbec příběh, kdybyste jednoduše řekli, že nějaký ‘Abdu’l-Baháův host seděl u večeře a přál si, aby se jeho srdce mohlo očistit stejným způsobem, jakým člověk vylije vodu ze sklenice? v určitém příběhu vždy existuje celá řada podrobností, které mu dodávají šťavu a dodávají mu i na větší poutavosti. Jaké podrobnosti to jsou?

- Myšlenka na prázdnou sklenici napadne hosta při jídle, když poslouchá ‘Abdu’l-Baháa, jak se s ostatními lidmi dělí o Svou moudrost, ale nikdy svou myšlenku nevysloví nahlas.
- I když ‘Abdu’l-Bahá právě hovořil s lidmi, kteří přišli na večeři, odpověděl na nevyřčenou myšlenku oné ženy.
- Nikdo jiný si nevšimne toho, co se stalo.
- Paní, která byla ‘Abdul-Baháovým hostem, pocítí nesmírnou radost z toho, že ví, že ‘Abdul-Bahá poznal touhu jejího srdce.

Je zde třeba poznamenat, že každý učitel musí dbát na to, aby příběhy v 1. ročníku nepřikrášloval dodatečnými detaily a dalšími věcmi, které mohou odvádět pozornost dětí od duchovních pravd, jež mají tyto příběhy předávat.

Po celou dobu svého vyprávění budete tedy chtít mít na paměti, že cílem vyprávění příběhu je naučit děti něčemu důležitému. Když ho budete líčit radostně a procítěně, děti mu lépe porozumí. Děti nebude zajímat příběh, který je vyprávěn nezáživně a monotónně. Prostřednictvím svého hlasu, výrazů obličeje a gestikulace se musíte naučit vyjadřovat emoce, jako je například štěstí, smutek, zklamání, strach a odvaha. Tón a síla vašeho hlasu by se měly měnit spolu s rozvíjením obsahové náplně příběhu a vaše gesta, třebas by byla jednoduchá, by měla jednotlivým částem daného příběhu odpovídat. Je také třeba, abyste mysleli na rytmus a tempo svého vyprávění. Pokud budete mluvit příliš pomalu, začnou se děti nudit, a pokud budete mluvit příliš rychle, nebudou moci příběh sledovat. Především byste si měli pamatovat, že nehrajete divadlo a že vaše pocity musí být upřímné. Děti dokážou snadno odhalit nedostatek upřímnosti. Je žádoucí být naladěni na dětská srdce a pokračovat v dávné tradici vyprávění příběhů, která nyní přetrvává už celá tisíciletí, a díky níž se nahromaděná moudrost, kterou si lidstvo dlouho osvojovalo, předávala z jedné generace na druhou.

ČÁST 23

Uvažujme nyní o dvou činnostech, které následují po vyprávění, jimiž je hraní her a vybarvování. V této části probereme, jak přistupovat k úseku hodiny věnovaného hrám, a vybarvováním se budeme zabývat v části příští.

Jak již bylo uvedeno dříve, hry v 1. ročníku mají kooperativní charakter. Mnoho lidí je přesvědčeno, že aby byly nějaké hry dostatečně podnětné, musí v nich děti mezi sebou soutěžit. Měli bychom si uvědomit, že dostanou-li se děti do situace, ve které musí soutěžit, pěstují si přitom v sobě určité nežádoucí postoje a návyky, které v nich přetrvávají výrazně déle, než je doba, po kterou trvá samotná

hra. Dále existuje určitá představa, že znamenitosti lze dosahovat pouze prostřednictvím soutěživosti. Je třeba, abyste pečlivě prozkoumali pravdivost této myšlenky. Je skutečně pravda, že znamenitosti nemůžeme dosáhnout také prostřednictvím spolupráce? V soutěži někteří vyhrávají, a jiní prohrávají; ale při vzájemné spolupráci zakoušejí všichni pocit úspěchu.

Hry v prvním ročníku se snaží u dětí zlepšovat dovednosti, jimiž je naslouchat udělovaným pokynům a řídit se jimi. Děti se také přesvědčí o tom, že v každé hře je celé třídě určován nějaký společný cíl a že při sladování svých snah hraje každé dítě při jeho dosahování svou roli. Co se od dětí u každé hry očekává? Především se očekává, že se zvýší úroveň péče o toho druhého, kterou děti mezi sebou projevují, dále se naučí vytrvalosti a upevní si mezi sebou přátelská pouta, která je vzájemně spojují. Měli byste si tedy pamatovat, že děti nemusí hrát hru dokonale, aby zakusily pocit úspěchu. Podívejte se například na hru představenou v 1. hodině. Jak tato hra přispívá k požadovaným cílům?

Další aktivitou bude, že položíte na zem pneumatiku a potom požádáte děti, ať zjistí, kolik jich v ní může stát současně. Není-li pneumatika k dispozici, můžete na zem místo ní položit nějakou rohožku, ručník nebo nějaký jiný podobný předmět. Ať už si vyberete jakýkoli předmět, měl by být dostatečně malý, aby pro počet dětí ve třídě byl úkol výzvou.

Způsob, jakým učitel hru dětem představí, ovlivní to, jak ji budou hrát. Cíl hry by měl být jasně vysvětlen. Když bude učitel dávat dětem pokyny, bude často muset předvádět, jak mají hru hrát a také ji s nimi procvičovat.

ČÁST 24

Pro rozvoj tvořivosti a duševních dovedností dětí jsou umělecké činnosti velmi důležité. Dětem by měla být už od útlého věku dána možnost cvičit si svou fantazii prostřednictvím kreslení i pomocí dalších forem uměleckého projevu. V mnoha částech světa však budou mít děti před dosažením věku pěti nebo šesti let jen málo příležitostí ke kreslení, natož pak aby měly přístup k pastelkám. Vybarvování obrázků, které tvoří přílohu hodin pro první ročník, je pro ně jednou z nejzajímavějších částí hodiny a vytváří u nich potřebnou sebedůvěru, aby v následujících ročnících mohly přejít ke složitějším uměleckým činnostem. Vybarvování je také určitým prostředkem k rozvoji jejich zručnosti a smyslu pro kázeň. Jak se prostřednictvím vybarvování zlepšují u dětí následující schopnosti, dovednosti a postoje?

- Dokázat ocenit řád a krásu
- Věnovat pozornost detailům
- Soustředit se na vykonávaný úkol
- Dělit se s ostatními o věci, jimiž jsme obdařeni
- Vážít si druhých

Část hodiny věnovaná vybarvování nabízí učiteli kromě rozvoje určitých dovedností a postojů svých studentů ještě další příležitost k tomu, aby se s nimi pobavil o vlastnostech, jimiž se zabývají hodiny 1. ročníku. Učitelé budou dětem ve třídě dávat otázky týkající se toho, co je na daných kresbách vyobrazeno, a tím mohou dát dětem příležitost formulovat myšlenky a vytvářet si ve své mysli určitá spojení, když budou hovořit o tom, k jakým dějům na obrázku dochází. Podívejte se na omalovánku pro první hodinu a prozkoumejte se svou skupinou, jak byste ji měli dětem představit. Své myšlenky napište níže.

Učitel se na tuto aktivitu musí dostatečně dobře připravovat. Děti vždy projevují velkou touhu po tom, aby mohly vybarvovat obrázky; přesto ale může být tato část hodiny značně chaotická, pokud v ní nebude udržován náležitý pořádek. Mělo by být určeno místo, na kterém budou děti vybarvovat obrázky a na každou hodinu by se měly předem připravit výtisky daného obrázku. Zejména v prvních hodinách bude možná nutné, aby učitel stanovil určitá pravidla týkající se toho, jak by děti měly s pastelkami pracovat a vštěpovat jim smysl pro kázeň a spolupráci. Zpočátku by bylo možné každé dítě požádat, aby si z krabičky, kterou učitel přinese, vybralo jednu pastelku. Když budou děti chtít změnit barvy, mohou svou pastelku odevzdat a vyměnit si ji za jinou. Po několika hodinách, až si děti zvyknou na to, že budou mít k dispozici vždy jen jednu barvu, je možné krabičku s pastelkami zanechat na nějakém místě ležícím ve středu místnosti, v níž daná hodina probíhá.

Podívejte se nyní na níže uvedené situace. Která situace, popsaná v každé dvojici výroků, bude přispívat k účinnosti této činnosti, již je vybarvování?

_____ Učitel dovolí dítěti, aby vybarvovalo mimo vymezené čáry, pokud se bude dítě snažit vybarvovat dobře.

_____ Všem dětem bude řečeno, aby vybarvovaly pouze přesně ve vymezených čárách.

_____ Až budou děti vybarvovat, bude učitel chodit mezi nimi, poskytovat jim pomoc a povzbuzovat je.

_____ Až budou děti vybarvovat, bude učitel sedět a bude se věnovat nějaké své práci.

_____ v době vyhrazené k vybarvování se budou děti soustřeďovat na daný úkol.

_____ v době vyhrazené k vybarvování se budou děti navzájem vyrušovat.

_____ Až budou děti vybarvovat, budou naprosto potichu.

_____ Až budou děti vybarvovat, budou mezi sebou radostně komunikovat a navzájem se povzbuzovat.

ČÁST 25

Mnoho učitelů považuje za přínosné vést si zápisník, do něhož si mohou zaznamenávat některé základní informace o skupině dětí, které učí. V tomto ohledu je užitečné udělat si dvě tabulky. Jedna tabulka bude obsahovat jména a věk studentů a bude se do ní zaznamenávat jejich docházka do hodin. V druhé tabulce se bude sledovat, jaké dělají pokroky při učení se citátů nazpaměť. V této druhé tabulce mohou být například jména dětí uvedena v levém sloupci a číslo hodiny umístěno v řádku napsaném na horní části tabulky. Učitel pak může do příslušných políček označovat, jaké děti se naučily nazpaměť ten či onen citát.

Zápisník také může obsahovat sekci věnovanou samotným hodinám, do které mohou učitelé zaznamenávat svou analýzu každé jednotlivé hodiny, své myšlenky o tom, jak danou hodinu učit, a později i své úvahy o tom, jak setkání s dětmi probíhala.

Do jiné části zápisníku může učitel pořizovat záznamy o pokroku každého dítěte jakož i o konkrétních situacích, o které by se mohl s jeho rodiči podělit. Někteří učitelé také pokládají za užitečné do této části zapisovat jména rodičů a sourozenců dítěte a stručná shrnutí témat, která se probírala při návštěvách u nich doma.

ČÁST 26

Jako učitel dětských hodin si budete muset s rodiči každého dítěte vytvořit blízký a milující vztah a pravidelně se s nimi scházet, abyste s nimi hovořili o růstu a rozvoji jejich syna nebo dcery a hledali u nich podporu. Možná jste po dokončení svého studia Knihy 2 již navštívili rodiny některých dětí, které se ve vašem společenství těchto hodin účastní. K osvěžení paměti si možná budete chtít přečíst část 15 třetího oddílu té knihy. V dané části můžeme sledovat, jak si jedna učitelka dětských hodin jménem Maribel třídí myšlenky, které se týkají toho, co řekne Emmině matce, až půjde k ní domů podruhé na návštěvu. Rozhodne se, že začne tím, že jí řekne o radosti, kterou Emmina přítomnost ve třídě jejímu srdci dělá a že se přitom zmíní o skvělých vlastnostech, které u její dcery objevila. Jak je pro rodiče důležité, aby mohli sledovat radost a nadšení, s nimiž nějaký učitel dětem ze společenství slouží? Můžete uvést ještě nějaké další vlastnosti, které mohou mít pro srdce rodičů velkou přitažlivost a dokážou s nimi navázat pouta důvěry?

Proč je důležité, aby učitel rodiče upozorňoval na duchovní vlastnosti, jejichž rozvíjení si u jejich dítěte všímá?

Maribel se také rozhodla se s Emminou matkou podělit o citát, který jste studovali v části 3 tohoto oddílu a podrobněji s ní prozkoumat, jaké má tento citát pro vzdělávání dětí důsledky. V mnoha rozhovorech, které budete s rodiči vést, budete mít možnost jim vysvětlovat různé myšlenky týkající se vzdělávání, jimiž byl tento program dětských hodin formován. Níže je uvedeno několik konceptů, které jste v tomto oddílu zkoumali. Jaké věci rodičům o každém z těchto konceptů řeknete v souvislosti s duchovní výchovou jejich dětí? Týkají se nějaké úryvky ze Spisů toho či onoho z následujících konceptů, o které se budete ve svých rozhovorech s rodiči dělit?

Rozvoj chvályhodné povahy: _____

Osvojování si duchovních vlastností: _____

Vliv modlitby na dětská srdce: _____

Důležitost učení se Slovu Božímu nazpaměť: _____

Povznášející vliv, který na děti mají příběhy z 'Abdu'l-Baháova života: _____

Láska k Bohu a bázeň před Bohem: _____

Kázeň a svoboda: _____

Maribel se rozhodne, že se ve svém představování různých myšlenek na chvíli zastaví a vyzve Emminu matku, aby se vyjádřila k tomu, co se jí honí hlavou. Očekává se, že postupem času dojde mezi učiteli a rodiči dětí k rozvinutí hlubšího rozhovoru. Proč je důležité, aby se učitelé už od své úplně první návštěvy u rodičů snažili o to, aby se od nich dozvěděli více o jejich stanoviscích, myšlenkách a nápadech, které souvisejí s probíranými tématy?

Kromě toho, že se s rodiči budete bavit o obecném konceptu duchovních vlastností, měli byste využít příležitostí, jež se v průběhu celého roku nabízejí, abyste s nimi rozmlouvali o konkrétních vlastnostech, které se tyto hodiny snaží v jejich dcerách a synech pěstovat. S ohledem na poznatky, které jste získali o vlastnosti, již je čistota srdce, které se věnuje 1. hodina, prozkoumejte se členy své studijní skupiny, jak byste mohli k takovému rozhovoru přistupovat.

Maribel si je vědoma toho, že mezi ní a Emminou matkou musí existovat vzájemné porozumění a podpora, pokud si toho má její dcera z hodin, kterých se účastní, odnést co nejvíce. Například modlitby a citáty, které se děti v hodině učí, je možné s pomocí rodičů pronášet také doma. Děti tímto způsobem lépe dokážou přijmout Slovo Boží za své, a toto Slovo jim pronikne do srdcí a duší a bude formovat jejich povahu. Se členy své skupiny se pobavte o tom, jak mohou rodiče snažení učitelů ještě více posílit a podpořit.

Kýžené vlastnosti týkající se lidského srdce a mysli lze u dětí rozvíjet pouze prostřednictvím patřičného vzdělávání v průběhu delšího časového období. Už nyní je jasné, že skutečností, kterou je třeba při vašich pravidelných setkáních s rodiči zdůrazňovat, je pokrok, kterého jejich děti dosahují, a to bez ohledu na to, jak je onen pokrok malý. S tím, jak se bude váš rozhovor s rodiči rozvíjet vpřed, můžete s nimi prozkoumat, jak je možné na těchto úspěších stavět. V okamžiku, kdy dojde k vytvoření takového pozitivního způsobu komunikace, bude se pak učitel moci s rodiči velmi ohleduplně podělit o jakékoli obtíže, které u svých dětí vyznívaly. Cílem by mělo být najít takový způsob spolupráce, který pomůže dítěti v tom, aby své obtíže překonalo. Ve své skupině se pobavte o důležitosti vytváření takového konstruktivního způsobu komunikace s rodiči.

ČÁST 27

Jak již bylo na začátku tohoto oddílu zmíněno, ne každý, kdo se tohoto kurzu účastní, se zaváže k tomu, aby zahájil činnost nějaké dětské hodiny. Někteří z těch, kteří tak učiní, se mohou rozhodnout, že hodiny povedou pouze po určitou dobu, a poté přejdou k jiné oblasti služby. Další se budou věnovat této sféře snažného úsilí a budou dlouhodobě pořádat hodiny, které v dětech pěstují lásku k Bohu. Bez ohledu na to, jakou cestou se účastníci vydají, budou mít i přesto všichni příležitost k tomu, aby se stýkali s mladšími členy svého společenství, ať už při návštěvách u sousedů, při účasti na různých setkáních a shromážděních nebo jako sourozenci a rodiče. Ať už jsou okolnosti jakékoli, koncepty a myšlenky, které jsou v tomto oddílu podrobněji zkoumány, umožňují účastníkům tohoto kurzu hlouběji porozumět odpovědnosti svého společenství za péči o to, o čem nám Světový dům spravedlnosti říká, že je jeho „nejcennějším pokladem“. Když s očima plnými napjatého očekávání hledíme vstříc světlé budoucnosti lidstva, kéž každý z nás čerpá inspiraci a podporu z následujících úryvků:

„Určujeme všem lidem to, co povede k velebení Slova Božího mezi Jeho služebníky a rovněž k rozvoji světa bytí a povznesení duší. Největším prostředkem k dosažení tohoto cíle je výchova dítěte.“³⁸

„Výchova a vzdělávání dětí patří k nejzásluhnejším činům lidstva a tyto činnosti přitahují milost a přízeň Nadevše Milosrdného, protože vzdělání je nepostradatelným základem veškeré lidské dokonalosti a umožňuje člověku prokřestit si cestu k výšinám trvalé slávy. Dostane-li se nějakému dítěti už od útlého dětství výchovy, bude prostřednictvím láskyplné péče Svatého Zahradníka pít z křišťálových vod ducha a poznání tak, jako je mladičký stromek napájen z tekoucích potůčků. A určitě se bude vystavovat jasným paprskům Slunce Pravdy a díky jeho světlu a žáru bude v zahradě života stále růst ve veliké svěžesti a kráse. . . .

Bude-li na tento velevýznamný úkol vynaloženo veliké úsilí, svět lidstva se rozzáří dalšími ozdobami a rozeskví se tím nejkrásnějším světlem. Pak se toto temné místo zalije jasným a tento pozemský příbytek se promění v Nebesa.“³⁹

ODKAZY

1. Z poselství z 21. dubna 2000, vydáno v *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010), č. 331.26, str. 727.
2. Bahá'u'lláh, v "A Compilation on Bahá'í Education", vydalo Výzkumné oddělení Světového domu spravedlnosti, vydáno v *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), sv. 1, č. 576, str. 251.
3. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), č. 106.1, str. 187.
4. 'Abdu'l-Bahá, v "A Compilation on Bahá'í Education", vydáno v *The Compilation of Compilations*, sv. 1, č. 614, str. 273–74.
5. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1994), CXXII, odst. 1, str. 145.
6. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 108.1, str. 188.
7. tamtéž, č. 110.2, str. 190.
8. tamtéž, č. 100.2, str. 179.
9. tamtéž, č. 99.1, str. 178–79.
10. tamtéž, č. 103.5, str. 183.
11. tamtéž, č. 122.1, str. 198–99.
12. Words of 'Abdu'l-Bahá, citováno v *Star of the West*, sv. 8, č. 4 (17. května 1917), str. 41.
13. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXXXVI, odst. 2, str. 164; též v *Bahá'í Prayers: a Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), str. iii.
14. Z jedné přednášky pronesené dne 5. srpna 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), odst. 6, str. 345.
15. 'Abdu'l-Bahá, v *Prayer and Devotional Life: a Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, vydalo Výzkumné oddělení Světového domu spravedlnosti (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), č. 24, str. 7.
16. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, XLIII, odst. 9, str. 54.
17. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky pronesené dne 24. dubna 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 1, str. 71.
18. Bahá'u'lláh, Bahá'u'lláh, *Skrytá slova* (Viedeň: Nationaler Geistiger Rat in Österreich, 1990), arabská č. 3, str. 6.
19. tamtéž, arabská č. 12, str. 7.
20. tamtéž, arabská č. 11, str. 7.
21. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXXVIII, odst. 6, str. 155.

22. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), č. 2.43, str. 31.
23. *Skrytá slova*, arabská č. 59, str. 17.
24. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky pronesené dne 26. května 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 1, str. 204.
25. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 129.2, str. 204.
26. srov.: *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CLV, odst. 4, str. 185.
27. tamtéž CLIII, odst. 5, str. 181–182.
28. *Skrytá slova*, arabská č. 9, str. 7.
29. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky pronesené dne 24. dubna 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 4, str. 73.
30. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), str. 27.
31. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas* (Mladá Boleslav: Bahá'í nakladatelství, 2001), č. 8.53, str. 109.
32. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 printing), odst. 74, str. 53.
33. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 111.1, str. 191.
34. tamtéž, č. 95.2, str. 176–77.
35. tamtéž, č. 111.4, str. 191–92.
36. tamtéž, č. 124.1, str. 200.
37. 'Abdu'l-Bahá, v *Učiň mě zářící hvězdičkou*, (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2010), str. 4.
38. Z jedné Desky, kterou zjevil Bahá'u'lláh, v *Social Action: a Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2020), č. 178, str. 107.
39. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 103.1–3, str. 182.

Hodiny pro děti, první stupeň

Cíl

Rozvíjet si schopnosti učit hodiny,
jež jsou určeny pro pětileté
a šestileté děti a zaměřují se na tříbení charakteru.
Obsahová náplň těchto hodin je následující:
učení se modliteb, citátů a písniček nazpaměť,
vyprávění příběhů, hraní her a vybarvování

ČÁST 1

V předchozím oddílu jste přemýšleli o povaze svého pedagogického úsilí v rámci prvního ročníku a podrobně jste se zabývali mnoha různými prvky, ze kterých se určitá hodina skládá. Tento druhý oddíl obsahuje právě těchto dvacet čtyři hodin. Již víte, že obsahové uspořádání těchto hodin se zaměřuje na rozvoj duchovních vlastností. V těchto úvodních částech budete mít příležitost seznámit se s obsahem oněch hodin a procvičit se v tom, jak je budete vést. Konkrétně to znamená, že se vždy budeme soustřeďovat na skupinu čtyř hodin najednou a přemýšlet o duchovních vlastnostech, kterým se každá z nich věnuje. Poté budete vyzváni k tomu, abyste si se svými kolegy těmito hodinami podrobně prošli, střídali se při vykonávání různých činností, a až s tím budete hotovi, můžete přejít k dalším čtyřem hodinám.

ČÁST 2

Každá hodina v 1. ročníku by měla začínat úvodní modlitbou, kterou pronese učitel. Chceme vám poskytnout určitou pomoc, a proto vám navrhujeme, abyste každé čtyři hodiny říkali jednu novou modlitbu, to znamená, že těchto modliteb bude celkem šest. Pokud se dokážete naučit tyto modlitby nazpaměť, velmi to děti povzbudí v jejich snahách o totéž. Pro 1. až 4. hodinu se doporučuje následující modlitba:

„Ó Bože! Vzdělávej tyto děti. Jsou rostlinami ve Tvém sadu, květinami na Tvé louce a růžemi ve Tvé zahradě. Ať na ně sestoupí Tvůj déšť a ať je ozáří Slunce Skutečnosti Tvou láskou. Ať je osvěží Tvůj vánek tak, aby dosáhly vzdělání, aby rostly a rozvíjely se a aby se projevíly v největší kráse. Ty jsi Dárce. Ty jsi Slitovný.“¹

Po pronesení výše uvedené modlitby vyzvete několik dětí, aby řekly modlitbu, kterou znají z paměti. Do této části hodiny ale nebudou moci přispět všechny děti hned od počátku. Postupně jich však bude moci přispívat stále více, protože si vstípi do paměti modlitby, které se v tomto ročníku naučí. Ze svého studia předchozího oddílu již znáte níže uvedenou modlitbu, na kterou budou děti v těchto prvních několika hodinách soustřeďovat své úsilí.

„On je Bůh! Ó Bože, můj Bože! Věnuj mi srdíčko čisté jako perlička.“²

Část hodiny vyhrazená úvodním modlitbám je nanejvýš důležitá; vytvoří atmosféru oddanosti Bohu, atmosféru, která je přínosná pro učení se. ‘Abdu’l-Bahá nám říká, že srdcím dětí „přináší radost“, když se společně sejdou a někdo je učí modlitby. Rozhovor s Bohem „rodí vnímavost vyšší inteligence“.

Dětem by se mělo pomoci v tom, aby si dokázaly rozvinout hlubokou úctu k Bohu a aby se podle toho při modlitbě také chovaly. Bude jim možná třeba pomoci v tom, aby své srdce i mysl soustřeďovaly na Posvátné Slovo, ať už se modlí samy nebo poslouchají modlitbu, kterou pronáší nějaké jiné dítě. Učitel se může dětí zeptat, jakým způsobem mohou projevat úctu – například, jak by měly sedět, co by měly dělat s rukama, aby se jimi nerozptylovaly, a co by měly dělat s očima, pokud jimi nevědomky bloumají po okolí. Učitel je také může požádat, aby mu předvedly, jak se na modlitbu připravují. Budete si pamatovat, že je lepší, aby modlitbu v prostředí duchovní atmosféry říkaly jen tři nebo čtyři děti, než aby každé jednotlivé dítě pronášelo jednu modlitbu za situace, kdy je všude kolem samý ruch a shon. Bylo by tedy vhodné, abyste na začátku každé hodiny předem vybrali ty děti, které budou modlitby pronášet. Měli byste dohlédnout na to, aby byla každému dítěti dána příležitost, aby alespoň jednou za tři nebo čtyři hodiny proneslo nějakou modlitbu.

V průběhu celého roku bude důležité, abyste se svými studenty čas od času hovořili o povaze modlitby a o tom, proč se modlíme. Na níže uvedené řádky popište, co jim v prvních několika týdnech nejspíš řeknete.

ČÁST 3

S ostatními členy své skupiny si nyní pozorně přečtete první čtyři hodiny, a to jednu po druhé. Zvláštní pozornost byste měli věnovat úvodním poznámkám a citátům, které se budou studenti učit nazpaměť. Samozřejmě už víte, že se první hodina zaměřuje na téma čistoty. Napište duchovní vlastnost, kolem níž se soustřeďuje téma každé z dalších tří hodin.

1. hodina: Čistota
2. hodina: _____
3. hodina: _____
4. hodina: _____

Při přípravě na výuku těchto hodin byste měli věnovat určitý čas přemýšlení o vlastnosti, které se každá z oněch hodin věnuje, podobně jako jste už v prvním oddílu přemýšleli o čistotě srdce. Níže je uvedeno několik citátů ze Spisů týkajících se dalších tří vlastností. Navrhujeme, abyste si každý soubor citátů se svou skupinou několikrát přečetli a společně se nad těmito úryvky zamysleli, a mějte přitom v patrnosti citát, který se budou vaši studenti učit nazpaměť. Poté napište některé své myšlenky, které se týkají obecného významu určité vlastnosti pro život jednotlivce i konkrétně pro vaše vlastní snahy coby učitele či učitelky. Pamatujte na to, že tyto citáty nejsou určeny dětem ve vaší třídě, ale pro vaše vlastní úvahy.

Pokud jde o spravedlnost, můžeme se dočíst následující:

„Světlem lidí je spravedlnost. Neuhasťte ji protivětry útlaku a tyranie. Cílem spravedlnosti je to, aby se mezi lidmi objevila jednota.“³

„Žádná záře se nemůže rovnat záři spravedlnosti. Na ní závisí uspořádání světa a klid lidstva.“⁴

„To, co vychovává svět, je spravedlnost, protože je podpírána dvěma pilíři – odměnou a trestem. Tyto dva pilíře jsou světu zdrojem života.“⁵

„Ó synu ducha! V Mých očích jest ze všeho nejmilovanější Spravedlnost; neodvracej se od ní, pakliže po Mně toužíš; a nezanedbávej ji, abych ti mohl důvěřovat. S její pomocí budeš hledět vlastníma očima, a ne očima jiných, a budeš poznávat vlastním poznáním, a ne poznáním svých bližních. Přemítej o tom v srdci svém, jak se na tebe patří. Vpravdě jest spravedlnost Mým darem tobě a znamením Mé milující laskavosti. Upří tedy na ni svůj zrak.“⁶

O vlastnosti lásky nám Spisy říkají následující:

„Podstatou lásky pro člověka je obrátit své srdce k Milovanému a oprostít se ode všeho kromě Něj a nepřát si nic kromě Jeho přání.“⁷

„Sloužit Věci Boha v tomto dni znamená vytvářet mezi Jeho přáteli lásku a družnost.“⁸

„Účelem objevení se svatých Projevů vždy bylo vytvářet v lidském světě družnost a lásku.“⁹

„Jistojistě věz, že láska je tajemstvím svatého zřízení Božího, projevem Nadevše Milosrdného, zřídlem duchovních proudů. Láska je dobrotivým světlem nebes, věčným dechem Ducha Svatého, který lidské duši dává nový život.“¹⁰

A v souvislosti s pravdivostí se nám doporučuje následující:

„Rci: Necht' vás zdobí pravdivost a zdvořilost.“¹¹

„Pokrok a úspěch jakékoli duše je ve všech Božích světech bez pravdivosti nemožný.“¹²

„Pravdivost je nejkrásnější vlastností, jelikož v sobě obsahuje všechny ostatní ctnosti. Pravdomluvný člověk bude ochráněn přede všemi morálními strážněmi, bude se štítit každého zlého skutku a bude uchován před každým hříšným činem, jelikož všechny neřesti a špatné činy jsou samotným protikladem pravdomluvnosti, a pravdomluvný člověk z nich ze všech bude mít naprostou hrůzu.“¹³

Kromě citátů, které se budou děti učit v těchto hodinách nazpaměť, si možná budete chtít z každého souboru citátů zapamatovat alespoň jeden úryvek.

ČÁST 4

S výše uvedenými úvahami na paměti si znovu přečtete příběhy, o kterých budete se svými studenty v prvních čtyřech hodinách hovořit. Jak si budete moci povšimnout, tři z celkem čtyř příběhů čerpají inspiraci ze života 'Abdu'l-Baháa, jenž je ztělesněním těch nejvyšších lidských ideálů. Některé děti, které budete v 1. ročníku učit, možná ještě nejsou s osobností 'Abdu'l-Baháa dostatečně obeznámeny, a tak bude třeba, abyste jim Ho stručně představili. To, čemu jste se ve třetím oddílu Knihy 2 naučili, zvýšilo vaše povědomí o Jeho jedinečném postavení, a s tím, jak budete studiem kurzů této posloupnosti postupovat, poroste i vaše vděčnost Bohu za drahocenný dar, který lidstvu v osobě 'Abdu'l-Baháa udělil. Co dětem o 'Abdu'l-Baháovi řeknete, až budou začínat studium první hodiny 1. ročníku?

Díky svému studiu prvního oddílu už víte, že až budete dětem vyprávět různé příběhy, budete chtít, aby přemýšlely mimo rámec líčených událostí, a budete jim chtít pomoci letmo zahlédnout duchovní skutečnost. Už vám byla dána příležitost popřemýšlet o tom, jak příběh o ‘Abdu’l-Baháově hostu z 1. hodiny pomůže vašim studentům porozumět významu vlastnosti zvané čistota, a co znamená o onu vlastnost usilovat. Podobným způsobem rovněž prozkoumejme i příběhy v dalších třech hodinách.

Jak ještě uvidíte, budete v 2. hodině vyprávět příběh, který je názornou ukázkou ‘Abdu’l-Baháova zájmu o spravedlnost, která je tématem této hodiny. Je v něm vyličená příhoda, k níž došlo, když ‘Abdu’l-Bahá jednoho dne cestoval z ‘Akká do Haify. Existuje několik podrobností, které budou děti muset pochopit, pokud mají tento příběh sledovat – jde například o rozdíl mezi sedadlem v běžném kočáru a sedadlem v soukromém voze. Pomůže jim to povšimnout si toho, že ‘Abdu’l-Bahá byl ochoten vzdát se Svého osobního pohodlí, aby mohl poskytovat duchovní i materiální podporu těm, kteří jsou v nouzi. ‘Abdu’l-Bahá zbytečně neutrácel za Své potřeby, ale staral se o potřeby lidí v nouzi. Jak zajistíte, aby vaši studenti pochopili, že se v ‘Abdu’l-Baháově způsobu života, jenž je popsán v předchozí větě, projevovala duchovní vlastnost zvaná spravedlnost? Můžete uvést nějaké podrobnosti, které byste si měli ve své mysli ujasnit ještě před tím, než budete tento příběh vyprávět?

Tématem 3. hodiny je láska. Budete v ní vyprávět dětem příběh o jednom muži z ‘Akká, kterému se i přesto, že neustále projevoval vůči ‘Abdu’l-Baháovi neúctu, od Něho dlouhá léta dostávalo Jeho milující laskavosti. Je samozřejmě snadné chovat ve svém srdci lásku k těm, kteří k nám jsou laskaví. Ale ‘Abdu’l-Baháova láska neznala hranic a nebyla ničím podmíněna. Jak dosáhnete toho, aby se ve způsobu, jakým budete onen příběh vyprávět, dětem vyjevila právě tato vlastnost ‘Abdu’l-Baháovy lásky? Jak jim můžete pomoci, aby uměly ocenit schopnost lásky proměnit srdce někoho, kdo se díky své nevědomosti chová špatně? v tomto vypravování existují určité podrobnosti, jejichž vynechání by mohlo dětem znesnadnit daný příběh sledovat a dospět k tomuto hlubšímu porozumění. Můžete takové podrobnosti uvést?

Ve 4. hodině, jež se zaměřuje na vlastnost pravdivosti, se nachází všeobecně známý příběh o pastýři, který křičí, že je tu vlk. V příběhu se ukazuje, jaké vyvolává lež mladého pastýře důsledky, čemuž děti snadno porozumí. Vy ale budete chtít, aby děti zašly ještě dál a aby poznaly, jaká je odměna za to, že je člověk pravdomluvný. Jaká je tato odměna a jak zajistíte, aby si děti toto poznání z onoho příběhu odnesly?

ČÁST 5

V těchto částech jste přemýšleli o duchovních vlastnostech, kterým se věnují první čtyři hodiny 1. ročníku, a prohlubovali jste se ve svém chápání jejich významu. Také jste si mohli všimnout, jak příběhy poskytují náhled do povahy těch vlastností, které byste v tomto ročníku rádi dále u svých studentů rozvíjeli.

Ještě než přejdete k dalším čtyřem hodinám, měli byste se svými kolegy strávit nějaký čas a připravovat se na výuku této první čtveřice hodin. Při výuce těchto hodin se můžete střídat a vycházet přitom z přístupů probíraných v předchozím oddílu. V tomto duchu budete ostatním představovat modlitbu, kterou se mají děti naučit nazpaměť. Zároveň je budete lépe seznamovat s duchovní vlastností probíranou v každé jednotlivé hodině spolu s citátem, který si mají děti vštípit do paměti. Jednotlivé příběhy byste si měli mezi sebou navzájem vyprávět, hrát si hry a společně zpívat písničky, dokud je nebudete umět vyučovat dostatečně sebejistě. Přemýšlejte též o tom, jak jim představíte omalovánky. Může být také užitečné, abyste si ještě před tímto cvičením zopakovali 17. až 24. část prvního oddílu. Až si procvičíte různé prvky těchto hodin tak, jak vám to bylo doporučeno, je možné každého člena vaší skupiny požádat o to, aby jednu nebo více hodin sám odučil, přičemž vy ostatní budete hrát roli studentů. Je dokonce možné, abyste v závislosti na svých okolnostech, vytvořili skupinu složenou ze tří nebo čtyř dětí a uvedenými hodinami si s nimi prošli.

Při vypracovávání výše uvedeného cvičení si pravděpodobně budete chtít dělat poznámky o každé hodině a zaznamenávat si své myšlenky o tom, jak ji máte učit. U některých her bude ještě možná třeba, abyste připravili různé předměty už před hodinou. Mnoho učitelů věnuje těmto přípravám určitou část svého zápisníku, který byl více představen v prvním oddílu.

Pamatujte na to, že až si tuto knihu a zápisník na svou hodinu určitě přinesete, nebudete přece chtít z nich pouze číst. Podle toho, nakolik přirozeně a nadšeně dokážete dětem představit obsah té či oné hodiny, budou vaši studenti schopni se do těchto aktivit také zapojovat. Zásadní činností tedy bude procvičování a příprava.

ČÁST 6

Doporučujeme, abyste u 5. až 8. hodiny zahájili setkání pronesením následující modlitby zpaměti:

„Ó Ty laskavý Pane! Tyto líbezné dítky jsou dílem prstů Tvé moci a podivuhodnými znameními Tvé velikosti. Ó Bože! Ochraňuj tyto děti, milostivě jim napomáhej ke vzdělání a dej, ať mohou sloužit světu lidstva. Ó Bože! Tyto děti jsou perlami, dej, ať je o ně pečováno v lastuře Tvé milující laskavosti.

Ty jsi Štědrý, Všemilující.“¹⁴

Ve světle svých pedagogických snah možná budete chtít o těchto slovech na chvíli přemýšlet. Jak tato slova ovlivní způsob, jakým ke každé hodině přistupujete? Jak tato slova v něžných dětských srdcích posílí lásku k Bohu?

V těchto hodinách budete svým studentům pomáhat naučit se níže uvedenou modlitbu nazpaměť, což, jak víte, jim bude připadat snazší, pokud budou do určité míry rozumět tomu, jaký je její význam. V této souvislosti můžete některé své myšlenky napsat na níže uvedené řádky. Jaká slova by podle vašeho názoru mohly děti považovat za nová nebo neznámá, a jak jim je můžete vysvětlit prostřednictvím určitých situací, s nimiž se mohou snadno identifikovat? Kromě vysvětlení významu takových slov bude možná třeba, abyste jim pomohli pochopit, že jak lampa, tak i hvězda, vydává světlo a že bez světla nastává tma, a my nevidíme, a můžeme zabloudit. V této modlitbě tedy prosíme Boha, abychom zářili duchovním světlem a svědčili o Jeho síle a moci činit to, co si přeje On.

„Ó Bože, veď mě a ochraňuj mě. Rozsviť mě jako lampičku a učň mě zářící hvězdičkou. Ty jsi Mocný a Silný.“¹⁵

ČÁST 7

Přečtěte si nyní 5. až 8. hodinu, jednu po druhé, a věnujte přitom zvláštní pozornost úvodním myšlenkám, o které se budete se studenty dělit, a citátům, které se budou učit nazpaměť. Na níže uvedené řádky napište duchovní vlastnost, jež je v každé jednotlivé hodině probírána:

5. hodina: _____
6. hodina: _____
7. hodina: _____
8. hodina: _____

Níže se nachází několik citátů ze Spisů, které umožňují těmto čtyřem vlastnostem hlouběji porozumět. Stejně jako dříve se zamyslete nad každým souborem citátů a některé své myšlenky napište na níže uvedené řádky.

O vlastnosti jménem štědrost se můžeme dočíst následující:

„Bud'te štědrí ve dnech dostatku a trpěliví v hodinách nouze.“¹⁶

„Počátkem ušlechtilé štědrosti je to, když člověk vydává své bohatství na sebe, svou rodinu a na potřebné mezi svými bratry ve Víře.“¹⁷

„S čím větším odporem se setkají, tím více necht' projevují svou dobrou víru; čím větší jsou útrapy a pohromy, jimž musí čelit, tím štědřeji necht' kolem sebe podávají po okraj naplněný pohár. Takový je tedy duch, který se stane životem světa, takové je do daleka se linoucí světlo v jeho srdci. . . “¹⁸

„Bud'te rozbřeskem štědrosti, místem úsvitu tajemství bytí, místem, kam sestupuje vnuknutí, výchozím místem nádhery, bud'te dušemi, které jsou podporovány Svatým Duchem, zamilovány

do Pána, odpoutány ode všeho kromě Něj, posvěceny nad vlastnosti lidstva a oděny do přívlastků nebeských andělů, abyste pro sebe mohli získat štědrost, která je největší ze všech, v této nové době, v tomto podivuhodném věku.“¹⁹

Pokud jde o nesobeckost, jsme nabádáni k následujícímu:

„. . . musíte mít nekonečnou lásku k sobě navzájem, necht' každý dává přednost druhému před sebou samým.“²⁰

„Pane! Dej mi pít z poháru nesobeckosti, zahal mne jejím rouchem a ponoř mne do jejího oceánu. Učiň mne prachem na stezce Svých vyvolených a dej, abych mohl nabídnout duši za zemi, již zdobí kročeje Tvých vyvolených na Tvé stezce, ó Pane Slávy na výsostech.“²¹

„Člověk je tím, kdo kvůli ostatním zapomíná na své vlastní zájmy. Svého vlastního pohodlí se zříká pro blaho všech. Ba spíše musí být ochoten se zříci vlastního života pro život lidstva. Takový člověk je ctí světa lidstva. Takový člověk je slávou světa lidstva. Takový člověk je tím, kdo dojde věčné blaženosti. Takový člověk je nablízku prahu Božímu. Takový člověk je samotným projevem věčného štěstí.“²²

V následujících citátech zahlédneme dynamickou povahu radosti:

„Na perutích radosti se vysoko vznášej v ovzduší lásky k Bohu.“²³

„Veškerá radost budiž těm, kteří dosáhli Jeho přítomnosti, hleděli na Jeho krásu, naslouchali Jeho melodii a byli vzkříšeni Slovem, které vyšlo z Jeho posvátných a vznešených, Jeho slavných a zářivých rtů!“²⁴

„Radost nám propůjčuje křídla! v čase radosti je naše síla živější, náš intelekt pronikavější, naše chápání méně zamlžené.“²⁵

„Jak jen jste toho schopni, na každém setkání zapalte svíci lásky a svou vlídností rozradostněte a potěšte každé srdce.“²⁶

V níže uvedených úryvcích se můžeme něco dozvědět o upřímnosti:

„Rci: Upřímná duše touží po blízkosti k Bohu, stejně jako kojené děťátko baží po prsou své matky, ba co víc, touha, již plane, je ještě horoucnější, kéž byste to jen věděli! Jeho touha se podobá situaci, kdy nějaký člověk, který je sužován palčivou žízňí, prahne po živých vodách milosti, nebo kdy hříšník touží po odpuštění a milosrdenství.“²⁷

„V těchto dnech jsou pravdomluvnost a upřímnost krutě sužovány ve spárech lži a spravedlnost je trýzněna bičem nespravedlivosti.“²⁸

„Každému přísluší, aby tímto krátkým životem prošel upřímně a čestně.“²⁹

„Vaše srdce musí být čistá a vaše úmysly upřímné, abyste se mohli stát příjemci božských darů.“³⁰

Z každého z výše uvedených souborů citátů se snažte naučit se nazpaměť alespoň jeden úryvek.

ČÁST 8

Věnujme nyní pozornost příběhům v 5. až 8. hodině a přemýšlejme o tom, jak dětem pomohou hlouběji porozumět duchovním vlastnostem, které jsou předmětem jejich zkoumání. Až si každý příběh znovu přečtete, uvažujte o níže uvedených otázkách.

Štědrost je hlavním tématem příběhu v 5. hodině, ve kterém je líčena příhoda, k níž došlo v ‘Abdu’l-Baháově dětství, a která se týkala ovčího stáda Jeho Otce. Jaké části onoho příběhu souvisejí s jeho hlavním tématem? Můžete uvést nějaké podrobnosti, které, pokud by se při vyprávění vynechaly, by dětem znesnadnily onen příběh sledovat? Nejdůležitější je samozřejmě potěšení, které projevila Bahá’u’lláh, když se dozvěděl o štědrém postoji Svého Syna vůči pastýřům. Bahá’u’lláh ve Svých poznámkách předpověděl, že ‘Abdu’l-Bahá vyrostne, aby dával vše, co má, pro dobro lidstva, a že nebude rozdávat jen hmotné statky, ale celou Svou Bytost. Jak se postaráte o to, aby si děti uvědomily, jak nesmírná je ‘Abdu’l-Baháova bezmezná štědrost?

Příběh v 6. hodině dává dětem možnost letmo porozumět tomu, co znamená nesobeckost. ‘Abdu’l-Bahá tím, že odmítl přijmout drahý kabát, ukázal, jakou dává ostatním přednost před Sebou. Jak zajistíte, aby děti z vašeho vyprávění dospěly k tomuto závěru? Můžete uvést nějaké podrobnosti, které byste si měli ve své mysli ujasnit ještě před tím, než začnete tento příběh vyprávět?

Tématem 7. hodiny je radost. Budete vyprávět příběh o Leroyovi Ioasovi, který se jako malé dítě setkal s ‘Abdu’l-Baháem a který celý svůj život zasvětil šíření Věci Boží. V tomto příběhu se Leroy rozhodl, že ‘Abdu’l-Baháovi nedá kytici květin, kterou pro Něho koupil, ale namísto toho Mu chtěl nabídnout své srdce. Aby děti porozuměly tomu, proč to Leroy udělal, bude důležité, abyste jim vysvětlili, že lidské srdce je mnohem cennější než cokoli materiálního. Myslíte si, že postačí, abyste do svého hlasu pouze vložili trochu více důrazu, až budete tuto část příběhu vyprávět? Jaké podrobnosti bude třeba ve vašem vyprávění zdůraznit proto, aby děti dokázaly dobře sledovat postupný tok myšlenek a aby si uvědomily, proč ‘Abdu’l-Bahá udělal Leroyovi Svým gestem takovou radost tím, že tohoto chlapce obdaroval rudou růží vyňatou ze Svého kabátu?

‘Abdu’l-Bahá v průběhu Svého života dělal radost každému, kdo přišel do Jeho přítomnosti. V tomto příběhu můžeme vidět, že Leroy nechtěl nic jiného, než aby potěšil ‘Abdu’l-Baháovo srdce. Proč je nezbytně nutné, aby děti pochopily, že jedním z největších zdrojů radosti je dělat radost ostatním?

8. hodina věnuje svou pozornost tématu upřímnosti. Až budete dětem tento příběh představovat, možná jim budete chtít vysvětlit, že někdy můžeme lépe pochopit, co nějaká vlastnost znamená, když si vyslechneme příběh, ve kterém je vylíčena situace, v níž nějaký člověk určitou vlastnost postrádá. Takovým příkladem je příběh muže, který přesvědčí svého souseda, aby pokácel svůj strom. Jak pomůžete dětem pochopit, co znamená, že zdání může někdy klamat? Při vyprávění tohoto příběhu se budete muset postarat o to, aby děti neodcházely z hodiny v domněnku, že se sousedovi, který nebyl upřímný, ve skutečnosti dostalo odměny. Co řeknete dětem, abyste jim pomohli porozumět negativnímu účinku neupřímnosti?

ČÁST 9

Když jste už nyní do určité míry porozuměli duchovním vlastnostem, o nichž se v 5. až 8. hodině hovoří, měli byste se na chvíli zastavit, abyste se se svými kolegy procvičili v tom, jak tyto hodiny vést a vykonávat jejich různé prvky tak, jak jste to už učinili u prvních čtyř hodin. Nezapomeňte na to, že si do svého zápisníku můžete poznamenávat veškeré údaje, které si o každé hodině chcete zapsat, a zaznamenávat si také své myšlenky týkající se toho, jak ji máte učit.

ČÁST 10

Navrhujeme, abyste u 9. až 12. hodiny zahajovali hodinu modlitbou, kterou se můžete naučit nazpaměť:

„Ó můj Pane! Učiň Svou krásu mým pokrmem a Svou přítomnost mým nápojem a Své potěšení mou nadějí a chválu Tebe mou činností a vzpomínku na Tebe mým společníkem a sílu Své svrchovanosti učiň mým pomocníkem a Svůj přibýtek mým domovem a mé obydlí učiň místem, které jsi povznesl nad omezení uložená těm, kteří jsou od Tebe odděleni jakoby závojem.

Ty jsi, vpravdě, Všemohoucí, Nejslavnější, Nejmocnější.“³¹

V těchto čtyřech hodinách budete svým studentům pomáhat naučit se níže uvedenou modlitbu nazpaměť. Můžete uvést nějaká slova nebo slovní spojení, která bude třeba dětem vysvětlit, aby pochopily význam této modlitby?

„Požehnané je místo a dům a kraj a město a srdce a hora a útulek a jeskyně a údolí a země a moře a ostrov a louka, kde byla učiněna zmínka o Bohu a velebena Jeho chvála.“³²

ČÁST 11

Stejně jako dříve si nejprve přečtete 9. až 12. hodinu, a věnujte přitom zvláštní pozornost úvodním poznámkám a citátům, které se mají děti naučit nazpaměť. Níže uveďte duchovní vlastnost, na kterou se každá hodina zaměřuje.

9. hodina: _____

10. hodina: _____

11. hodina: _____

12. hodina: _____

K prohloubení si svého porozumění významu výše uvedených čtyř vlastností přemýšlejte o vybraných citátech souvisejících s každou z nich. Přitom mějte na paměti úryvek, který se budou vaši studenti učit nazpaměť. Poté napište několik myšlenek o tom, jakou důležitost daná vlastnost má jak v životě jednotlivce, tak i pro učitele či učitelku malých dětí.

Pokud jde o vlastnost pokory, ve Spisech se nám říká:

„Pokora povznáší člověka do nebe slávy a moci, zatímco pýcha jej sráží do hlubin ubohosti a ponížení.“³³

„Každá duše lnoucí v tento Den k Bohu a kráčící s Ním pokorně ruku v ruce, shledá, že byla oděna ctí a slávou všech dobrých jmen a postavení.“³⁴

„Ať se milovaní Boha shromáždí na jakémkoli místě a ať se setkají s kýmkoli, musí ve svém vztahu k Bohu a při velebení Jeho chvály a slávy prokazovat tolik pokory a odevzdanosti, aby každíčký atom prachu, který mají pod nohama, svědčil o hloubce jejich zbožnosti.“³⁵

„Je jisté, že nejvyšším vyznamenáním pro člověka je být pokorný před svým Bohem a poslušný svému Bohu.“³⁶

O důležitosti vděčnosti si můžeme přečíst následující:

„Pomni, že jsem ti přivál všechny vůně svatosti, cele ti odhalil Mé slovo, skrze tebe jsem zdokonalil Svou štědrost a žádal pro tebe to, co jsem žádal pro Sebe Samého. Spokoj se tedy Mou spokojeností a buď Mi vděčný.“³⁷

„Nechť ti nadevše dostačuje Bůh. Důvěrně rozmlouvej s Jeho Duchem a buď z těch, kdož děkují.“³⁸

„Děkuj tedy Bohu, že ti dal sílu napomáhat Jeho Věci a dal, aby v zahradě tvého srdce vykvetlo porozumění a poznání. Tak Jeho milost obklopila tebe a celé stvoření.“³⁹

„Pravdou je, že Bůh obdaroval člověka ctnostmi, způsobilostmi a dokonalými schopnostmi, o něž je příroda zcela připravena, a díky nimž je člověk povýšen, vyznamenán a nadřazen. Musíme děkovat Bohu za tyto dary, za tyto schopnosti, které nám dal, za tuto korunu, kterou nám vsadil na hlavy.“⁴⁰

V níže uvedených citátech se hovoří o odpuštění:

„Má promíjet hřešícím a nikdy se jejich nízkému postavení nevysmívat, neboť nikdo nezná svůj vlastní konec.“⁴¹

„Nejhlubší podstata všech věcí vydává ve všech věcech toto svědectví: Všechno odpuštění plyne v tento Den z Boha, s Nímž žádný nemůže být srovnáván, k Němuž nemohou být přidružení společníci, Jenž jest Svrchovaný Ochránce všech lidí a Utajitel jejich hříchů.“⁴²

„Proto nehleďte na nedostatky nikoho; dívejte se okem odpuštění. Nedokonalé oko nahlíží na nedokonalosti. Oko zakrývajících chyby se dívá směrem ke Stvořiteli duší.“⁴³

„Nedovolte, aby vaše srdce někdo urazil. Pokud se někdo vůči vám dopustí omylu a křivdy, musíte mu okamžitě odpustit.“⁴⁴

A v těchto výňatcích je popisováno měřítko poctivosti, jehož se snažíme dosáhnout:

„Rci: Poctivost, ctnost, moudrost a svatá povaha přispívají k povznesení člověka, zatímco nepoctivost, podvody, nevědomost a pokrytectví vedou k jeho ponížení.“⁴⁵

„Ó vy přátelé Boží v Jeho městech a Jeho milovaní v Jeho zemích! Tento Ukřivděný vám ukládá čestnost a zbožnost. Požehnané je město, které září díky jejich světlu. Jejich prostřednictvím se člověk povznese a dveře bezpečí se odemknou před tváří celého stvoření. Šťastný je člověk, který k nim pevně lne a uznává jejich hodnotu, a běda tomu, kdo popře jejich postavení.“⁴⁶

„Důvěryhodnost, moudrost a poctivost jsou v pravdě Božími nádhernými ozdobami pro Jeho tvory. Tyto krásné šaty jsou slušivým rouchem každého chrámu. Šťastní jsou ti, kteří to chápou, a dobře je těm, kteří si takové ctnosti osvojí.“⁴⁷

Z každého z výše uvedených souborů citátů se snažte naučit se nazpaměť alespoň jeden úryvek.

ČÁST 12

Podívejme se nyní na to, jak příběhy z těchto čtyř hodin umožní vašim studentům hlouběji porozumět výše uvedeným duchovním vlastnostem.

V příběhu z 9. hodiny je vyličeena jedna příhoda, ke které došlo, když se ‘Abdu’l-Bahá setkal s několika bohatými návštěvníky. Pro děti má být tento příběh názornou ukázkou Jeho naprosté pokory. Ústřední myšlenkou je, že ‘Abdu’l-Bahá nechtěl, aby se k Němu lidé chovali přespriliš okázale a pompézně. Jakým způsobem to ukazuje na Jeho pokoru? Konkrétní podoba této okázalosti – tedy mísa, voda a navoněný ručník – je samozřejmě jen určitým zajímavým detailem, který by při vašem vyprávění tohoto příběhu neměl odvádět pozornost od ústředního tématu. Místo toho je třeba klást důraz na závěrečnou pointu příběhu. Jak tato závěrečná pointa u dětí ještě více prohloubí porozumění ‘Abdu’l-Baháově pokoře a Jeho touze sloužit druhým?

Tématem 10. hodiny je vděčnost. Děti si vyslechnou příběh o jedné paní, která přijede k ‘Abdu’l-Baháovi na návštěvu a začne se s Ním dělit o všechny své těžkosti a strasti. ‘Abdu’l-Bahá jí později představí Mírzu Haydar-‘Alího, který navzdory tomu, že ve svém životě zakusil velké těžkosti, nepřestával být nikdy vděčný za všechna požitání, kterých se mu od Boha dostalo. Až budete tento příběh vyprávět, budete chtít dosáhnout toho, aby bylo vašim studentům jasné, že ‘Abdu’l-Bahá nepředstavil Mírzu Haydar-‘Alího této paní náhodou. Čemu se podle vašeho názoru tato paní na svém setkání s ním naučila? Jak se tento příběh snaží toto poučení vyjádřit?

Tématem 11. hodiny je odpuštění a svým studentům budete vyprávět příběh o ‘Abdu’l-Baháovi, v němž je dáváno najevo, jaký účinek má odpuštění na ty, kterým odpouštíme. V tomto příběhu je mnoho podrobností, u kterých je třeba, abyste je dětem srozumitelně vyprávěli, pokud mají sled myšlenek patřičně sledovat. V příběhu jde o jednoho místodržitele v ‘Akká, který měl v úmyslu způsobit ‘Abdu’l-Baháovi a Jeho společníkům z tohoto města velkou škodu. ‘Abdu’l-Bahá v tomto příběhu místodržiteli jeho činy nejenom odpustil, ale choval se k němu laskavě a pomáhal mu v jeho těžké hodině nouze. Doufejte, že si děti z onoho příběhu odnesou porozumění tomu, že odpuštění v té podobě, v jaké ho projevoval ‘Abdu’l-Bahá, překračuje rámec toho, že pouze nebudeme chovat nevraživost vůči lidem, kteří nám nějak křivdí. Jak zjistíte, že děti tuto myšlenku pochopily?

V příběhu ve 12. hodině si budou děti moci povšimnout toho, jak ‘Abdu’l-Bahá odpověděl na chování řidiče, který požadoval nepoctivou cenu za jízdu kočárem. Ačkoli ‘Abdu’l-Bahá byl samotnou podstatou laskavosti a zdvořilosti, nikdy lidem nedovolil, aby s Ním nebo s ostatními jednali nečestně nebo podvodně. Čemu se podle vašeho názoru tento řidič z ‘Abdu’l-Baháovy reakce naučil? Jak

pomůžete dětem pochopit, že to, co skutečně ztrácíme tím, že jsme nepoctiví, je něco daleko většího než jakákoli materiální věc, jako je například štedré spropitné, o které řidič přišel?

ČÁST 13

Až se se svými kolegy procvičíte ve vykonávání činností obsažených v 9. až 12. hodině, můžete přejít k dalším čtyřem hodinám. Navrhujeme, abyste u 13. až 16. hodiny každou hodinu zahájili tím, že pronesete následující modlitbu z paměti:

**„Ó můj milosrdný Pane! Tot' hyacint, který vyrostl v zahradě Tvé spokojenosti, a větvička, která se objevila v sadu pravého poznání. Dej, ó Pane štedrosti, aby mu Tvůj oživující vánek neustále a vždy dodával na svěžesti, a prostřednictvím přívalů stékajících z oblak Tvé přízně, dej mu se zazelenat, rozkvést a získat na svěžesti, ó Ty laskavý Pane!
Vpravdě, Tys Přeslavný.“⁴⁸**

Níže je uvedena modlitba, kterou se vaši studenti budou od 13. do 16. hodiny učit nazpaměť. Porozumět jejímu významu jim můžete pomoci tak, že vyberete slova nebo slovní spojení, která budou vaši studenti možná považovat za nová nebo neznámá, a vymyslíte vhodné věty, kterými jim je vysvětlíte. Samozřejmě že děti snadno porozumí různým metaforickým obrazům použitým v této modlitbě, jež se podobají metaforám z modlitby, kterou budete v těchto hodinách pronášet z paměti.

**„Ó Pane! Zasad' tuto něžnou sazeničku v zahradě Svých hojných darů, zalévej ji prameny Své laskavé dobroty a dej, at' živena proudy Tvé přízně a milosti vyroste v dobrou ratolest.
Ty jsi Mocný a Silný.“⁴⁹**

ČÁST 14

Až si se svými kolegy jako obvykle přečtete obsah 13. až 16. hodiny, napište níže vlastnosti popisované v každé z těchto hodin.

13. hodina: _____

14. hodina: _____

15. hodina: _____

16. hodina: _____

Následující citáty vám stejně jako v předchozích hodinách poskytnou příležitost se hlouběji zamyslet nad duchovní vlastnostmi, která je v těchto jednotlivých hodinách probírána. O tom, jak je důležité umět projevovat soucit, si můžeme přečíst následující:

„Vyzařujte světla soucitu, aby se tak srdce očistila a vytříbila a měla účast a podíl na Tvých ujištěních.“⁵⁰

„Bud’te soucitní, aby tak vaše činy zářily jako světlo linoucí se z lampy.“⁵¹

„Jste ovoce jednoho stromu a listy jedné větve. Bud’te soucitní a laskaví k celému lidskému rodu.“⁵²

„Milovníci Boží musí nyní povstat, aby vykonávali tyto Jeho pokyny: necht’ jsou laskavými otci dětem lidského rodu a soucitnými bratry mladým lidem a sebeodříkavými potomky pro lidi, kteří jsou schýleni věkem.“⁵³

Co se vlastnosti zvané odpoutání týče, dostáváme tuto radu:

„Odpoutejte se od všeho kromě Mne, a obraťte své tváře k tváři Mé, neboť je to pro vás lepší než věci, které vlastníte.“⁵⁴

„Netěšte se z věcí světa a z jeho prázdných ozdob a nekládejte v ně své naděje. Spolehejte na připomínku Boha, Nadevše Vznešeného, Největšího.“⁵⁵

„Podstatou odpoutání pro člověka je obrátit svou tvář ke dvorům Pána, vstoupit do Jeho přítomnosti, pohlédnout na Jeho Tvář a stanout před Ním jako svědek.“⁵⁶

„Odpoutání je jako slunce. At’ svítí v kterémkoliv srdci, zháší v něm oheň žádostivosti a sobectví. Ten, jehož zrak je osvětlen světlem porozumění, se zajistě odpoutá od světa a jeho pomíjejících věcí... At’ vás svět a jeho zkaženosti nezarmoutí. Šťastný je ten, jehož bohatství nenaplní marnivou domýšlivostí, ani chudoba smutkem.“⁵⁷

O vlastnosti zvané spokojenost se toho můžeme dozvědět více z následujících úryvků:

„Ó synu člověka! I kdybys proletěl nesmírností vesmíru a projel celou nesmírnou rozlohu nebe, přece bys našel spočinutí jen v podvolení Našemu přikázání a v pokoře před Naší tváří.“⁵⁸

„Ó tresti vášně! Odlož všechnu chtivost a hledej spokojenost; neboť žádostivému provždy bývalo odpíráno a spokojený byl milován a chválen.“⁵⁹

„Vydejte se tedy cestou podvolení se a odevzdanosti. At’ tvé srdce nezarmoutí žádné trápení, ani nekládej naděje v žádné světské dary. Bud’ šťastný a spokojený se vším, co se Bohu zachtělo, aby tvé srdce a duše došly klidu a tvá vnitřní bytost a svědomí zakusily opravdovou radost.“⁶⁰

Níže uvedené výňatky vnášejí více světla do našeho chápání laskavosti:

„Nejraději vás po všechen čas vidíme družít se v přátelství a shodě v ráji Mého potěšení, nejraději vdechujeme z vašich skutků vůni družnosti a jednoty, milující laskavosti a vzájemnosti.“⁶¹

„Bud’te upřímně, nikoli jen na oko, laskaví. Necht’ každý z milovaných Boha svou pozornost soustředí na toto: aby byl člověku Pánovým milosrdenstvím; aby byl Pánovou milostí. Necht’ udělá pro každého, jemuž zkříží cestu, něco dobrého a je mu prospěšný.“⁶²

„... proč by k sobě měli být lidé nespravedliví a nelaskaví a proč by měli prokazovat to, co se přičí Bohu? Jelikož nás Bůh miluje, proč bychom tedy měli chovat nepřátelství a nenávisť? Kdyby Bůh všechny nemiloval, tak by všechny nestvořil, nevychoval je a nestaral se o ně. Božským přístupem je milující laskavost.“⁶³

„Nespokojte se pouze prokazováním přátelství slovy. Necht’ vaše srdce zahoří milující laskavostí ke každému, kdo zkříží vaši cestu.“⁶⁴

Z každého z výše uvedených souborů citátů se snažte naučit se nazpaměť alespoň jeden úryvek.

ČÁST 15

Až se prohloubíte ve svém porozumění duchovním vlastnostem, kterým se věnuje 13. až 16. hodina, znovu si přečtěte čtyři příběhy a se svou skupinou se pobavte o níže uvedených otázkách.

Tématem 13. hodiny je soucit. Příběh, který budete vyprávět, se týká jedné ženy, která byla vykázána z domu, kde bydlel ‘Abdu’l-Bahá, když na dveře onoho domu zaklepala chovajíc naději, že se tam s Ním setká. V jaké části příběhu je názorně ukázán Jeho soucit vůči této ženě? Jaké podrobnosti dětem pomohou tento příběh sledovat a porozumět tomu, že soucitné srdce, které si stejnou měrou dělá starosti o všechny, je obzvláště citlivé na to, že nějací lidé strádají, truchlí nebo jsou v tísní?

14. hodina se zaměřuje na duchovní vlastnost zvanou odpoutání. V tomto příběhu se vypráví o dvou přátelích, kteří se rozhodnou, že se vydají na cestu do Svaté země. Jeden z nich je bohatý a ten druhý bohatstvím tolik neoplývá. K tomu, aby děti vlastnosti zvané odpoutání hlouběji porozuměly, je samozřejmě třeba, aby si uvědomily, že cesta do Svaté země je symbolickým vyjádřením pro přiblížení se k Bohu. Budete chtít, aby děti pochopily, že odpoutání nezávisí na tom, kolik toho máme nebo nemáme, ale na tom, jestli dovolíme, aby nám majetek bránil přiblížit se k Bohu. Jak může tento příběh napomoci tomu, aby se u lidí, jimž je vyprávěn, toto porozumění rozvinulo?

Příběh v 15. hodině umožní dětem více porozumět vlastnosti zvané spokojenost, která je hlavním tématem oné hodiny. ‘Abdu’l-Bahá Svým společníkům říká, že se za Svého věznění v pevnostním městě ‘Akká cítil šťastný, protože tyto dny trávil na stezce služby. Jaký vliv bude mít tento výrok na jejich porozumění spokojenosti? Jak budou moci porozumět tomu, že i když bylo ‘Abdu’l-Baháovo tělo v žaláři, Jeho ducha nebylo nikdy možné uvěznit?

Příběh z 16. hodiny je o jednom muži z ‘Akká, jehož šířal hněv a nenávisť. Až ho budete vyprávět, bude třeba, abyste určité podrobnosti zdůrazňovali více; jinak by se totiž mohlo stát, že dětem ujde, jak tento příběh souvisí s hlavním tématem, jímž je laskavost. O jaké podrobnosti se jedná? Jaké ponaučení ‘Abdu’l-Bahá dává onomu muži, který tak dlouho lpěl na svém hněvu a nenávisti?

ČÁST 16

Doufáme, že vaše analýza 13. až 16. hodiny byla plodná a že jste si se svými kolegy užili společné procvičování různých prvků, ze kterých se tyto hodiny skládají. Co se 17. až 20. hodiny týče, na začátku každé hodiny byste mohli z paměti pronést tuto modlitbu:

„Ó můj Bože! Ó můj Bože! Tento Tvůj služebník přistoupil k Tobě, vášnivě se toulá po poušti Tvé lásky, kráčí po stezce Tvé služby, očekává Tvé projevy přízně, doufá ve Tvou štědrost, spoléhá se na Tvé království a opájí se vínem Tvého daru. Ó můj Bože! Rozhojni vroucnost jeho láskyplnosti k Tobě, stálost jeho chvály Tebe a horoucnost jeho lásky k Tobě. Vpravdě, Tys Nejštědřejší, Pán hojné milosti. Není jiného Boha kromě Tebe, Odpouštějícího, Milosrdného.“⁶⁵

V těchto hodinách se budou děti zaměřovat na to, aby se naučily níže uvedenou modlitbu nazpaměť, a stejně jako u ostatních modliteb byste měli věnovat pozornost tomu, abyste se postarali o to, aby děti dostatečně porozuměly slovům, která si vštepují do paměti. Tato modlitba je poněkud delší než ty předchozí. Pokud tedy bude dětem připadat náročné se tuto modlitbu nebo i jiné modlitby naučit nazpaměť v průběhu čtyř hodin, které jsou k tomu vyhrazeny, měli byste provést takové úpravy, které budete považovat za nutné.

„Tvé Jméno mne hojí, ó můj Bože, a vzpomínka na Tebe mne uzdravuje. Tvá blízkost mi dává naději a provází mne láska k Tobě. Tvé milosrdenství mne léčí a pomáhá mi v obou světech, v tomto i v příštím. Vpravdě, Ty jsi Přestědrý, Vševědoucí, Nejmoudřejší.“⁶⁶

ČÁST 17

Chcete-li si učinit přehled o obsahu 17. až 20. hodiny, nejprve si tyto hodiny jednu po druhé jako obvykle přečtěte a níže napište duchovní vlastnosti, které v nich budete s dětmi zkoumat.

17. hodina: _____

18. hodina: _____

19. hodina: _____

20. hodina: _____

Níže uvádíme několik citátů, které vám a vašim spolupracovníkům pomohou hlouběji porozumět významu výše uvedených vlastností. Nezapomeňte se o nich pobavit nejen z pohledu toho, co ony citáty pro život nějakého jednotlivce znamenají; měli byste také přemýšlet o tom, co znamenají také pro učitele malých dětí, jakým jste vy.

U vlastnosti jménem odvaha jsme nabádáni k následujícímu:

„Snažte se, jak jen můžete, se úplně obrátit ke Království, abyste si osvojili vrozenou odvahu a dokonalou sílu.“⁶⁷

„Kéž jste zdrojem útěchy pro člověka se zlomeným srdcem. Kéž jste útočištěm pocestnému. Kéž jste zdrojem odvahy vystrašenému. Nechť je tedy díky Boží přízni a pomoci korouhev štěstí lidstva nesena vysoko ve středu světa a rozvinut prapor všeobecné shody.“⁶⁸

O důležitosti naděje si můžeme přečíst následující:

„Celou svou nadějí vlož v Boha a nerozlučně se přimkni k Jeho neomylnému milosrdenství. Kdo kromě Něj může obohatit bédné a vysvobodit padlé z ponížení?“⁶⁹

„Ó pohybující se těleso prachu! Toužím po sblížení s tebou, ale ty ve Mne žádnou důvěru nekládáš! Meč tvé vzpoury porazil strom tvé naděje. Po všechen čas jsem ti nablízku, ale tys vždy daleko ode Mne. Zvolil jsem pro tebe nehynoucí slávu, tys však pro sebe zvolil hanu bez hranic. Vrať se, dokud jest ještě čas, a nepromarni svou příležitost.“⁷⁰

„Člověk je za všech okolností ponořen do moře Božích požehnání. Nebud' proto za žádných okolností zoufalý, ale buď spíše pevný ve své naději.“⁷¹

„Odvrátí-li se srdce od požehnání, která uděluje Bůh, jak může doufat ve štěstí? Nevloží-li naději a důvěru v Boží Milosrdenství, kde může dojít klidu? Ó, důvěřujte v Boha! Neboť Jeho Štěrnost je věčná, a v Jeho Požehnání, neboť jsou skvostná.“⁷²

A pokud jde o důvěryhodnost, ve Spisech se nám říká následující:

„Ó lidé! Nejkrásnějším rouchem v očích Boha je v tomto dni důvěryhodnost. Veškerá štěrnost a čest bude údělem duše, která se ozdobí touto největší okrasou.“⁷³

„Důvěryhodnost je pevností pro město lidstva a očima pro lidský chrám. Každý, kdo o ni zůstane připraven, bude před Jeho trůnem považován za člověka zbaveného zraku.“⁷⁴

„Buďte projevy důvěryhodnosti Boží ve všech zemích. Tuto vlastnost byste měli zračit natolik dokonale, že i kdybyste projížděli městy plnými hroud zlata, ani na jediný okamžik vás nezláká pohled na jeho svody.“⁷⁵

A v těchto slovech se hovoří o roznícení:

„Ó přátelé! Všichni dnes musíte natolik planout ohněm lásky k Bohu, aby se jeho žár mohl projevit ve všech vašich žilách, končetinách a údech vašeho těla, a aby národy světa mohl zažehnout tento žár a aby se obrátily k obzoru Milovaného.“⁷⁶

„Nechť tvá duše zahoří plamenem tohoto nehynoucího Ohně, jenž žhne v samotném srdci světa, tak, aby ani vody celé země nemohly zchladit jeho žár.“⁷⁷

„Hoř jasně plamenem tohoto nehynoucího Ohně, který Nadevše Milosrdný zažehl v samotném srdci stvoření, aby se tvým prostřednictvím roznítil v srdcích Jeho oblíbenců žár Jeho lásky. Vydej se Mou cestou a uchvat' srdce lidí vzpomínkou na Mě, Všemohoucího, Nejvznešenějšího.“⁷⁸

„Zažehni oheň lásky a spal všechny věci; potom vkroč do krajiny zamilovaných.“⁷⁹

Z každého z výše uvedených souborů citátů se snažte naučit se nazpaměť alespoň jeden úryvek.

ČÁST 18

Věnujme nyní pozornost příběhům obsaženým v 17. až 20. hodině. Až si každou z nich znovu přečtete, s ostatními členy své skupiny se zamyslete nad níže uvedenými otázkami.

V 17. hodině budete vyprávět příběh o ‘Alí-‘Askarovi, kterého navzdory vyhrůžkám, jichž se mu od jednoho zkorumpovaného úředníka dostávalo, nedokázal nikdo přimět ke lži a podvodu. Děti už dobře vědí, že v Božích očích není lhaní něčím, co Bohu působí potěšení. Onen příběh jim umožní si všimnout toho, že poslušnost vůči Božímu učení představuje zdroj odvahy, která je hlavním tématem této hodiny. Můžete uvést nějaké části onoho příběhu, které jim pomohou si ve své mysli toto spojení vytvořit? Jaké podrobnosti bude důležité při vašem vyprávění oněch událostí zdůraznit, mají-li děti tento příběh patřičným způsobem sledovat a porozumět této důležité skutečnosti?

18. hodina se soustřeďuje na vlastnost zvanou naděje, a vy budete dětem vyprávět příběh o jednom sklíčeném muži, jehož naději dokázal ‘Abdu’l-Bahá obnovit. ‘Abdu’l-Bahá tohoto muže zahrnoval laskavostí a připomínal mu, že je bohatý v Božím Království. Být bohatý v Božím Království neznamena, že oplýváme velkým hmotným bohatstvím. Co to ale znamená? Jak ‘Abdu’l-Baháovo připomenutí zvětšilo důvěru tohoto muže v to, že se mu dostane Božích darů? Jak dětem pomůžete poznat, že bez důvěry v Boha je těžké si zachovat naději?

Tématem 19. hodiny je důvěryhodnost. Důležitost této vlastnosti názorně doložíte tím, že budete svým studentům vyprávět příběh Muḥammada-Taqího, kterého ‘Abdu’l-Bahá pověřil úkolem, aby ve Svaté zemi přijímal a odesílal poštu. Bude třeba, abyste měli při vyprávění toho příběhu na paměti celou řadu podrobností, aby tak dětem neušla jeho hlavní myšlenka. O jaké podrobnosti se jedná? Pro vylíčení osobnosti Muḥammada-Taqího budete používat výrazů, jako je například „spolehlivý“ a „hodný důvěry“. Myslíte si, že je možné být neopatrný a zároveň důvěryhodný?

Thomas Breakwell je ústřední postavou příběhu vyprávěného ve 20. hodině, která se zabývá tématem roznícení. Ve Spisech se často používá metafory rozžaté svíčky, žhnoucího plamene a planoucího ohně, aby nám to pomohlo pochopit vlastnost zvanou roznícení – tedy prudkost lásky k Bohu, kterou máme ve svém srdci. Měli byste pevně věřit tomu, že prostřednictvím této metafory si vaši studenti udělají určitou představu o tom, co roznícení znamená. U dětí je schopnost abstraktního myšlení patrná už od útlého věku a k jejímu rozvíjení dochází spolu s růstem schopnosti plynule ovládat nějaký jazyk. S těmito myšlenkami na paměti určete ty části daného příběhu, které ukazují, nakolik byl Thomas Breakwell roznícen ohněm lásky k Bohu. Můžete uvést nějaké podrobnosti, díky nimž je tento příběh poutavý?

ČÁST 19

Předpokládáme se, že jste se svými kolegy načerpali inspiraci z procvičování různých prvků obsažených v 17. až 20. hodině a že jste nyní připraveni přejít k poslední čtveřici hodin 1. ročníku, tedy k 21. až 24. hodině. Možná že budete chtít na začátku každé hodiny pronést z paměti tuto modlitbu:

Stvoř ve mně čisté srdce, ó můj Bože, a obnov ve mně klidné svědomí, ó má Naděje! Mocným duchem upevni mne ve Svě Věci, ó můj Nejmilovanější, a odhal mi Svou cestu světlem Svě slávy, ó Ty Cíli mé touhy! Silou Svě všepřesahující moci pozvedni mne do nebes Svě svatosti, ó Zdroji mého bytí, a vánkem Svě věčnosti oblaž mne, ó Ty, Kterýž jsi můj Bůh! Dej, ať Tvé věčné melodie na mne dýchají klid a mír, ó můj Společníku, a necht' mne bohatství Tvého pradávného zjevu osvobodí ode všeho kromě Tebe, ó můj Pane, a necht' mi zvěst o zjevení Tvé nepomíjející Podstaty přinese radost, ó Ty, Jenž jsi nejprojevenějším z projeveného a nejskrytějším ze skrytého!⁸⁰

Níže se nachází poslední modlitba, kterou se budou děti v tomto ročníku učit nazpaměť. I když děti většinou výrazů z této modlitby snadno porozumí, měli byste se rozhodnout, jak jim vysvětlíte veškerá slova nebo slovní spojení, která jim mohou připadat nová nebo neznámá.

„Ó Ty laskavý Pane! Jsem jen malým dítětem, dej mi vstoupit do Svého království. Poutá mě zem, pozvedni mě do nebes; náležím hmotnému světu, dej mi vstoupit do nebeské říše; jsem skleslý, dej ať se stanu veselým; jsem hmotná bytost, učiň mě duchovním člověkem, ať zračím Tvou nekonečnou štědrost.

Ty jsi Mocný a Nadevše Milující.“⁸¹

ČÁST 20

Přečtete si poslední čtyři hodiny, které budete v 1. stupni učit, a jako vždy věnujte zvláštní pozornost myšlenkám, o které se budete se svými studenty dělit, abyste jim představili citáty, které se budou učit nazpaměť. Napište níže vlastnost, na kterou se bude každá jednotlivá hodina soustřeďovat.

21. hodina: _____

22. hodina: _____

23. hodina: _____

24. hodina: _____

Následující citáty vám i ostatním členům vaší skupiny poskytnou příležitost se společně zamyslet nad duchovními vlastnostmi, kterým se tyto hodiny věnují, stejně jako jste se nad nimi zamýšleli už v předchozích hodinách.

O významu zářivosti se ve Spisech říká následující:

„Ó plameni lásky Boží! Paprsek musí vrhat světlo a slunce musí vycházet; měsíc v úplňku musí svítit a hvězda musí zářit. Jelikož jsi paprskem, úpěnlivě pros Pána, aby ti umožnil zalévat svět osvětlením a světlem, rozjasňovat obzory a strávit svět ohněm lásky Boží.“⁸²

„Žijte jeden s druhým, ó lidé, v rozzářenosti a radosti.“⁸³

„Všemilující Bůh stvořil člověka, aby vyzařoval Boží světlo a osvěcoval svět svými slovy, jednáním a životem.“⁸⁴

„Služba lidstvu je službou Bohu. Necht' skrze vás září láska a světlo Království, dokud všechny, kteří na vás pohlédnou, nezalije odlesk této lásky osvětlením. Buďte hvězdami zářivými a trpytivými ve vznešenosti svého nebeského postavení.“⁸⁵

Z těchto úryvků můžeme hlouběji porozumět vlastnosti zvané věrnost:

„Sláva Boží necht' spočine na tobě, na každém neochvějném a neoblomném srdci a na každé stálé a věrné duši.“⁸⁶

„Služebnicím Milosrdného předej zprávu, že až nastane chvíle, kdy se zkoušky prudce rozzuří, musejí ve své lásce k Bahá stát nepohnutě a věrně. V zimě přicházejí bouře a dují silné vichry, ale pak nadejde jaro v celé své kráse a ozdobí kopce i roviny voňavými rostlinkami a rudými sasankami, na něž je radost pohledět.“⁸⁷

„V tomto dni je na Prahu Pána upřednostňován ten, kdo nechává kolovat kalich věrnosti; kdo dokonce i svým nepřátelům dává klenot štědrosti, a dokonce i svému padlému utiskovateli podá pomocnou ruku; je to ten, kdo bude i tomu nejlítějšimu ze svých soků milujícím přítelem.“⁸⁸

Níže uvedené výroky se vyjadřují o trpělivosti:

„Ó synu člověka! Všechno má své znamení. Znamení lásky je setrvávání v Mých příkazech a trpělivost ve zkouškách Mnou uložených.“⁸⁹

„Požehnaní neotřesitelně vytrvalí, ti, kdož jsou trpělivi v nesnázích a strastech, nenaříkají nad ničím, co je postihne, a krácejí stezkou odevzdanosti.“⁹⁰

„Spokojte se s tím, co bylo určeno neodvolatelným nařízením, a buďte z těch, kteří trpělivě vytrvají.“⁹¹

„Patří se každému, kdo se obrátil k Nejvyššímu Obzoru, aby pevně přilnul k lanu trpělivosti a vložil svou důvěru v Boha, Pomoc v nebezpečí, Nespoutaného.“⁹²

Co se neochvějnosti týče, můžeme si přečíst následující:

„První a nejpřednější povinností předepsanou lidem, vedle poznání Toho, Jenž jest Věčná Pravda, je neotřesitelnost v Jeho Věci.“⁹³

„Tvá vytrvalost v Boží Věci musí být taková, že žádná světská věc nebude mít nikdy moc tě od tvé povinnosti odvrátit.“⁹⁴

„Neochvějně kráčeť v Boží lásce, v Jeho Víře pokračuj přímou cestou a pomáheť Mu mocí své promluvy.“⁹⁵

„Takto můžeme kráčet pevným krokem po Stezce jistoty, aby snad k nám vánek, jenž duje z lučin libosti Boha, zavanul lahodné vůně božského přijetí a dal nám, pomíjivým smrtelníkům, jimiž jsme, dospět do Království věčné slávy.“⁹⁶

„Buďte sebejistí a neochvějní; vašim službám se dostává ujištění od mocností nebeských, neboť vaše záměry jsou vznešené, vaše cíle jsou čisté a důstojné.“⁹⁷

Z každého z výše uvedených souborů citátů se snažte naučit se nazpaměť alespoň jeden úryvek.

ČÁST 21

Podívejme se nyní na poslední čtyři příběhy, které budete svým studentům vyprávět. Společně s dětmi strávíte mnoho úžasných hodin a budete se snažit v dětech pěstovat duchovní vlastnosti, o kterých se na nich učily. Až si všechny tyto příběhy znovu přečtete, se svou skupinou se pobavte o níže uvedených otázkách.

Ve 21. hodině vyslechnou děti příběh o Dorothy Baker, když byla ještě malou dívkou, která se poprvé setkala s ‘Abdu’l-Baháem. Děti uvidí, jak se Dorothy během onoho příběhu zamiluje do ‘Abdu’l-Baháova zářivého nadšení, které je hlavním tématem této hodiny. Jaký mělo ‘Abdu’l-Baháovo zářivé nadšení na Dorothy účinek? Jakým způsobem, podle vašeho názoru, tento příběh u dětí zvyšuje jejich oddanou náklonost k ‘Abdu’l-Baháovi?

Tématem 22. hodiny je věrnost, což je vlastnost, jež je názorně ukázána na příběhu o Isfandíárovi. Můžete uvést některé části onoho příběhu, které mají s tímto tématem tu největší souvislost? Existují nějaké další duchovní vlastnosti, které Isfandíár projevoval a které mu pomáhaly zůstat věrný? Můžete uvést nějaké podrobnosti, které do svého vyprávění určitě začleníte?

23. hodina se zaměřuje na vlastnost zvanou trpělivost. Li Xin v tomto příběhu projevuje trpělivost tím, že se stará o broskvoň, která prochází různými fázemi růstu – od malého semínka ke stromu, který nakonec ponese ovoce. V příběhu je zdůrazňována radost, jež je odměnou za trpělivost prokazovanou v průběhu delšího období snažného úsilí, a je v něm dáváno najevo, že musíme často vynaložit velkou snahu ještě před tím, než uvidíme plody své namáhavé práce. Proč je důležité, aby se děti dívaly na duchovní vlastnost nazývanou trpělivost právě tímto způsobem? Jaké podrobnosti si budete chtít ve své mysli jasně uspořádat, až budete svým studentům tento příběh vyprávět?

Ve 24. hodině budete dětem vyprávět příběh o životě Bahíyyih Khánum, která byla sestrou ‘Abdu’l-Baháa. Příběh jim ukáže, jakým způsobem projevovala Bahíyyih Khánum neochvějnost tváří v tvář všemožným protivenstvím. Ale budete také chtít, aby si děti z něho odnesly porozumění tomu, že neochvějnost v lásce k Bohu znamená více než překonávání té či oné konkrétní krize nebo těžkosti. Jakým způsobem budou děti moci z příběhu jejího života vytušit sílu a stálost, kterou si pevnost ve Věci Boží žádá?

ČÁST 22

V tomto oddílu jste přemýšleli o duchovních vlastnostech, které budete s dětmi v prvním ročníku zkoumat, a procvičovali jste si, jak budete vykonávat různé prvky těchto dvaceti čtyř hodin, které je budete učit v naději, že tím přispějete k rozvoji jejich charakteru. Na chvíli se nyní zastavte a vzpomeňte si na všechny duchovní vlastnosti, v jejichž rozvíjení budete mít tu vzácnou možnost svým studentům v 1. ročníku pomáhat. Zdá se být vhodné, že z celé řady těchto vlastností je neochvějnost v lásce k Bohu tím tématem, jímž studenti své hodiny ukončí, stejně jako pro ně bude důležité, aby tyto hodiny začínali soustředěním se na čistotu srdce, jak jsme se o tom bavili již dříve. Až se pustíte do svých prvních úkolů souvisejících s výukovým úsilím, měli byste se často zamýšlet nad tím, jak neochvějnost v lásce k Němu pomůže studentům, které máte ve své péči, vytrvat v jejich snahách projevovat všechny drahokamu podobné vlastnosti, jež se v nich ukrývají.

24 hodin pro děti

1. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Hodinu začněte pronesením modlitby, kterou znáte z paměti, abyste přivábili božská požehnání a vytvořili duchovní atmosféru. Může to například být modlitba, která je doporučena v části 2. Poté se můžete dětí zeptat, zda některé z nich zná nějakou modlitbu z paměti, kterou by mohlo před třídou říci. Děti se poté budou učit níže uvedenou modlitbu nazpaměť. Význam této modlitby jim pomůžete pochopit tím, že vyberete jakákoli slova, která bude podle vašeho názoru možná třeba vysvětlit pomocí určitých konkrétních příkladů. Předpokládá se, že naučit se tuto modlitbu nebude pro mnoho dětí představovat žádné těžkosti. Na začátku každé z následujících tří hodin byste ji s nimi měli zopakovat, aby tak ještě než dospějí do 5. hodiny, ve které se začnou učit novou modlitbu, se jim tato modlitba vryla do srdce i mysli.

„On je Bůh! Ó Bože, můj Bože! Věnuj mi srdíčko čisté jako perlička.“⁹⁸

Protože je modlitba, kterou se budou děti v těchto prvních hodinách učit nazpaměť, krátká, budete mít několik příležitostí k tomu, abyste se s nimi pobavili o některých myšlenkách týkajících se uctivosti a povahy modlitby, které jsou uvedeny v části 2.

B. Písně

Po části věnované modlitbám se děti mohou naučit zpívat následující písničku, ve které je zhudebněn citát, který se budou později učit nazpaměť v souvislosti s tématem hodiny, jímž je čistota srdce. Jelikož některá slova mohou být pro děti obtížná, mohli byste jim pomoci se naučit zazpívat první čtyři řádky, zatímco vy zazpíváte i další část této písničky.

Čisté srdíčko (My First Counsel)

[: Poslouchejme hlas
co rozveselí nás.
První má rada zní:
Měj čisté srdíčko,
laskavé srdíčko,
zářící srdce měj. :]

Srdce je poklad tvůj,
čisté ho opatruj,
dárek jež nám dal Bůh.
Když chceš být slunci blíže,
tak od zemské tíže
čisté srdce musíš mít.

Poslouchejme hlas
co rozveselí nás.
První má rada zní:
Měj čisté srdíčko,
laskavé srdíčko,
zářící srdce měj.

C. Učení se citátu nazpaměť

Po písničkách se budou děti učit nazpaměť citát z Bahá'í Spisů. Téma této hodiny a citát, který se budou učit nazpaměť, můžete představit takto:

Naše srdce jsou jako zrcadla. Měli bychom se vždy snažit udržovat si je čistá. Pokud k někomu chováme zášť, pokud na někoho žárlíme a nejsme-li z jakéhokoli důvodu k někomu laskaví, je něco takového jako prach, který pokrývá zrcadlo našeho srdce. Jsou-li naše srdce čistá, odrážejí světlo Boha i Jeho vlastnosti, jako je například laskavost, láska a štědrost, stávají se z nás lidé, kteří ostatním přinášejí štěstí. Naučme se nazpaměť tento Bahá'u'lláhův citát, což nám pomůže udržovat si svá srdce čistá:

„Ó synu ducha! Má první rada zní takto: Měj čisté, laskavé a zářící srdce...”⁹⁹

Děti se citát naučí nazpaměť snáze, když mu budou dobře rozumět. Proto vám doporučujeme, abyste s nimi strávili nějaký čas diskusí o tom, jaký je význam některých slov a slovních spojení. Zde je uvedeno několik vět, které vám pomohou:

Rada

1. Robert a Marie si jednou kreslili. Robert potřeboval žlutou pastelku, ale Marie mu ji nechtěla půjčit. Učitel řekl Marii, že by se o ni měla podělit. Učitel dal Marii dobrou radu.
2. Patricie se rozhodovala, jestli utratí své peníze za bonbónky anebo si koupí pohádkovou knížku. Rodiče jí poradili, aby si koupila knížku. Rodiče dali Patricii dobrou radu.

Mít

1. Týna si před spaním ráda čte modlitby. Má malou modlitební knížku, z níž si čte. Týna má modlitební knížku.
2. Na naší zahradě pěstujeme velké množství chutné zeleniny. Máme dobrý pozemek, který nám dává spoustu čerstvé zeleniny.

Čisté srdce

1. Katka se rozzlobila a okřikla Zuzku. Zuzka byla smutná, ale Katce rychle odpustila. Zuzka má čisté srdce.
2. Jirka rád rozdává své koláče všem dětem, dokonce i Honzovi, který se s ostatními lidmi nedělí o nic. Jirka má čisté srdce.

Laskavé srdce

1. Když Milenini rodiče zvou přátele k sobě domů, Milena jim s radostí podává jídlo. Milena má laskavé srdce.
2. Pan Robertson je velmi starý. Jindra mu pomáhá donést sesbírané ovoce na trh. Jindra má laskavé srdce.

Zářící srdce

1. Když jsem smutná, moje maminka mě vždy potěší a dodá mi pocit štěstí. Maminka má zářící srdce.
2. Oleg onemocněl a musel trávit všechn čas v posteli. Říkal si ale mnoho modliteb, nepodlehł smutku a nadále dával najevo štěstí. Oleg má zářící srdce.

D. Příběh

Až se děti naučí tento citát nazpaměť, můžete jim vyprávět níže uvedený příběh o ‘Abdu’l-Baháovi, který jim ještě více ukáže, jak je čistota srdce důležitá. Pamatujte na to, že pokud někteří mladí lidé ve vaší třídě ‘Abdu’l-Baháa neznají, měli byste se, ještě než začnete vyprávět, připravit na to, že o Ném řeknete několik slov.

‘Abdu’l-Bahá dokázal vždy poznat, co se skrývá v lidském srdci, a velmi miloval lidi, jejichž srdce byla čistá a zářící. Jedné dámě se dostalo té cti, že mohla být ‘Abdu’l-Baháovým hostem na večeři. Jak tak seděla a naslouchala Jeho moudrým slovům, zadívala se na sklenici vody před sebou a pomyslela si: „Ach! Kdyby jen tak ‘Abdu’l-Bahá mohl vzít mé srdce a očistit je od každé pozemské touhy a potom ho naplnil božskou láskou a porozuměním tak, jako to můžete udělat s touto sklenicí vody.“

Tato myšlenka jí jen probleskla hlavou, ale nahlas nic neřekla. Zanedlouho se však stalo něco, díky čemu si uvědomila, že ‘Abdu’l-Bahá věděl, na co myslela. ‘Abdu’l-Bahá byl právě uprostřed Svého vyprávění, když se zastavil, zavolal si pobočníka a vlídně mu řekl několik slov. Tento pobočník k dámě rychle přistoupil, vzal jí sklenici, vylil ji a postavil ji opět před ni.

‘Abdu’l-Bahá o chvíli později, aniž by přestal hovořit, vzal ze stolu džbán s vodou a tím nejpřirozenějším způsobem té dámě onu prázdnou sklenici pomaloučku znovu nalil. Nikdo si nevšiml, co se stalo, ale dáma věděla, že ‘Abdu’l-Bahá odpověděl na touhu jejího srdce. Měla velkou radost. Nyní věděla, že srdce i mysl byly pro ‘Abdu’l-Baháa otevřenou knihou a On si v nich četl s velikou láskou a laskavostí.

E. Hra: „Sdílení“

Další aktivitou bude, že položíte na zem pneumatiku a potom požádáte děti, ať zjistí, kolik jich v ní může stát současně. Není-li pneumatika k dispozici, můžete na zem místo ní položit nějakou rohožku, ručník nebo nějaký jiný podobný předmět. Ať už si vyberete jakýkoli předmět, měl by být dostatečně malý, aby pro počet dětí ve třídě byl úkol výzvou.

F. Vybarvování: Obrázek č. 1

Po hře můžete děti zavolat a dát každému dítěti za úkol vybarvit obrázek č. 1 s vysvětlením, že citát, který se učily nazpaměť, je ve spodní části stránky. Můžete také říci několik slov, která jste si připravili předem a která se budou zabývat tím, jak tento obrázek souvisí s tématem hodiny.

G. Závěrečné modlitby

Na závěr hodiny můžete požádat dvě nebo tři děti, aby pronesly modlitbu, kterou znají, nebo citát, který se naučily říkat z paměti. Poté můžete pronést závěrečnou modlitbu.

2. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Navrhujeme vám, abyste tuto hodinu i další dvě hodiny zahájili modlitbou, kterou jste pronášeli na počátku 1. hodiny. Můžete poté požádat několik předem vybraných dětí, aby každé z nich řeklo modlitbu, kterou už zná. Pak můžete svým studentům pomoci se i nadále učit nazpaměť modlitbu, která byla představena v minulé hodině.

B. Písně

V této části hodiny mohou děti zpívat dvě písničky – nejdříve písničku, která už byla představena v minulé hodině, a nyní tuto novou níže uvedenou písničku, která se týká spravedlnosti, jež je tématem této hodiny:

Spravedlnost (A Noble Way)

Kráčejme cestou,
cestou spravedlivou,
učí 'Abdu'l-Bahá.
Spravedlnost je jas,
tu neodvane čas,
je znamením Boha.

Jak častokrát
'Abdu'l-Bahá
se s každým podělil.
O druhé starost měl,
sám přitom pěšky šel
a s málem vystačil.

Kráčejme cestou,
cestou spravedlivou,
učí 'Abdu'l-Bahá.
Spravedlnost je jas,
tu neodvane čas,
je znamením Boha.

Spravedlnost je víc než
jenom býti fair,
musíš umět i dát.
Sdílet co máš,
sdílet co znáš,
a hlavně mít rád.

Kráčejme cestou,
cestou spravedlivou,
učí 'Abdu'l-Bahá.
Spravedlnost je jas,
tu neodvane čas,
je znamením Boha.

C. Učení se citátu nazpaměť

Po obou písničkách můžete děti vyzvat, aby se naučily nazpaměť jeden citát z Bahá'u'lláhových Spisů. Uvádíme zde několik myšlenek, které vám mají pomoci představit téma této hodiny i navrhovaný citát:

Bůh miluje spravedlnost. Panuje-li mezi lidmi spravedlnost, všichni se mohou těšit z dobrých věcí, které život přináší. Každé dítě může chodit do školy, každá rodina má pohodlně zařízený domov a ti, kteří toho mají více, se rádi s ostatními lidmi dělí o část ze štědrých darů, které obdrželi od Boha, a činí tak pro jejich dobro. Bůh je s námi spokojen, když se k sobě navzájem chováme spravedlivě a poctivě. Pokud vidíme, že se s někým zachází špatně, měli

bychom se jich zastat a pomoci jim. Naším přátelům nebo sousedům bychom neměli brát to, co je jejich. Máme-li se o něco s někým dělit, musíme zajistit, že nebude nikdo opomenut a že se všem dostane spravedlivého podílu. Naučme se nazpaměť tento Bahá'u'lláhův citát, který nám pomůže v tom, abychom byli spravedliví:

„Kráčejte stezkou spravedlnosti, protože to jest, vpravdě, stezka přímá.“¹⁰⁰

Bude důležité zajistit, aby děti na té nejzákladnější úrovni porozuměly výše uvedenému citátu, než se ho začnou učit nazpaměť. Níže máte k dispozici několik vět, jež vám pomohou vysvětlit význam slov, která pro ně mohou být nová.

Kráčejte

1. V lese spadlo ze stromu mnoho listů a pokrylo cestičku. Tereška šla lesem. Kráčela po cestě pokryté listy.
2. Pavel rád pomáhá všem svým přátelům, aby si spolu šťastně hráli. Pavel a jeho přátelé jsou velmi jednotní. Pavel kráčí cestou jednoty.

Stezka, cesta

1. Lojza má osla. Vzal ho na pastvu na louku a nechal ho tam samotného. Oslík našel cestu domů sám.
2. Do školy vedou dvě cesty. Milka jde vždy ráda stezkou, která vede okolo domu její babičky.

Spravedlnost

1. Karel dostal pastelky, aby je na hodině rozdával. Měl jich deset a bylo tam pět dětí. Dal každému dítěti po dvou pastelkách. Karel rozdál pastelky spravedlivě.
2. Anna má na svém dvoře ve studni hodně vody. Studna její sousedky ale někdy vyschne, avšak Anna nikdy nepřipustí, aby její sousedka trpěla. Vždy jí dovolí nabrat si tolik vody, kolik potřebuje. Anna má ráda spravedlnost.

D. Příběh

Až se děti naučí nazpaměť tento citát, můžete jim vyprávět následující příběh o 'Abdu'l-Baháovi, ve kterém je názorně vylíčeno, jak spravedlivý 'Abdu'l-Bahá byl.

Jednou chtěl 'Abdu'l-Bahá jet z 'Akká do Haify. Chystal se jet obyčejným, ne moc drahým kočárem, který byl tažen koňmi a obvykle byl přecpán lidmi. Kočí byl překvapen a ptal se sám sebe, proč je 'Abdu'l-Bahá tak šetrný, že se vydává na cestu tímto laciným kočárem. „Vaše Excelence dá jistě přednost cestě v soukromém kočáře,“ zvolal. „Ne,“ odpověděl Mistr a cestoval obyčejným kočárem až do Haify. Když z něho v Haifě vystupoval, přistoupila k Němu jedna ustaraná rybářka a prosila Ho o pomoc. Za celý den nic neulovila, a teď se musí vrátit ke své hladové rodině. 'Abdu'l-Bahá jí dal značnou sumu peněz, otočil se ke kočímu a řekl: “Proč bych měl cestovat v přepychu, když tolik lidí hladoví?”

E. Hra: „Palčivá žízeň“

Po části hodiny věnované vyprávění příběhu budou děti dychtivě toužit zahrát si nějakou hru. K pažím dětí přivažte hole, aby je nemohly ohýbat v loktech. Dětem potom řekněte, ať předstírají, že putují pouští a mají velkou, ale opravdu velkou žízeň. Když narazí na vodu nalitou do hrnečků, které jste před ně rozestavili, musí najít způsob, jak se z nich napít. Zjistí, že jediným způsobem, jak toho dosáhnout, je pomáhat si navzájem a dávat přitom pozor, aby se vzájemně nepolily.

F. Vybarvování: Obrázek č. 2

Další aktivitou může být, že dáte každému dítěti za úkol vybarvit obrázek č. 2. Měli byste dětem připomenout, že citát, který se učily nazpaměť, je ve spodní části stránky a měli byste být připraveni říci několik slov o tom, jak tento obrázek souvisí s tématem dané hodiny.

G. Závěrečné modlitby

Až děti obrázek vybarví, můžete některé z nich vyzvat, aby řekly modlitbu či citát, které se učily nazpaměť v této nebo minulé hodině. Modlitbu na závěr pak můžete říci i vy sami.

3. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Na úvod této hodiny řekněte z paměti nějakou modlitbu a požádejte několik dětí, které jste vybrali předem, aby každé z nich proneslo také jednu modlitbu. Můžete poté věnovat určitý čas tomu, že si se svými studenty zopakujete modlitbu, kterou se začaly učit v 1. hodině.

B. Písně

Další aktivitu začněte tím, že necháte děti zazpívat obě písně, které se naučily v předcházejících hodinách. Poté je naučte níže uvedenou písničku, která se týká tématu této hodiny, jímž je láska.

Láska

Lásku, lásku pěstuj v srdci svém.
Lásku, lásku dávej lidem všem.
Tak jak Bůh nás miloval,
když stvořil celou Zem,
dávej i ty lásku lidem všem.

Miluj všechny lidi na světě.
Jen láska je cestou k jednotě.
Tak jak Bůh nás miloval,
když stvořil celou Zem,
dávej i ty lásku lidem všem.

Když se díváš lidem do očí,
snaž se vidět jen to nejlepší.
Tak jak Bůh nás miloval,
když stvořil celou Zem,
dávej i ty lásku lidem všem.

C. Učení se citátu nazpaměť

Až budete svým studentům představovat citát, který se mají naučit nazpaměť, můžete se s nimi podělit o následující myšlenky, které se týkají tématu této hodiny.

Láska Boží září na lidstvo jako sluneční paprsky. Sluneční paprsky dopadají na pouště stejně jako na zahrady. Prostřednictvím slunečního tepla semínka zasazená do úrodné půdy vyrostou

a přinesou vzácné ovoce. Měli bychom tedy do čisté půdy našich srdcí sít semínka lásky k Bohu, která budou růst a kvést v teple Jeho láskyplné péče. Pak se naše láska rozšíří všude kolem a my budeme projevovat lásku všem, dokonce i těm, kteří k nám někdy nejsou laskaví. Naučme se nazpaměť tento Bahá'u'lláhův citát, který nám pomůže milovat celé lidstvo:

„Ó Příteli! v zahradě svého srdce zasad' jen a jen růži lásky...“¹⁰¹

Jediná slova, která jsou možná zapotřebí vysvětlit, jsou „jen a jen“.

1. Gusta rád zpívá písně o Slunci a květinách. Nezpívá písně o ničem jiném. Gusta zpívá jen a jen o Slunci a květinách.
2. Tibor chtěl jít dolů k řece, ale ještě nesplnil své domácí povinnosti. Jeho otec mu řekl, že nikam nepůjde, dokud nedokončí svou práci, a Tibor se bohužel rozzlobil. Babička mu řekla: „Zlatíčko, ze všech tvých plánů nebude nic, když neposlechněš svého otce.“ Tibor bude moci jít k řece jen a jen tehdy, když bude poslouchat tatínka.

D. Příběh

Po části hodiny věnované učení se nazpaměť můžete svým studentům vyprávět následující příběh:

Za dnů, kdy žil 'Abdu'l-Bahá ve vězeňském městě 'Akká, bydlel v tom městě člověk, který se k Němu choval velmi nehezky. Tento muž věřil, že následuje Muhammadovo učení. Věřil, že 'Abdu'l-Bahá není dobrý člověk a že Boha nezajímá, jak nehezky se lidé k Bahá'í věřícím chovají. Ve skutečnosti věřil, že když bude k Bahá'í věřícím chovat nenávisť, bude tím prokazovat lásku k Bohu. 'Abdu'l-Baháa nenáviděl celým svým srdcem. Tato nenávisť rostla a hlodala v jeho nitru. Někdy z něho číselo tak, jako když voda vytéká z rozbité nádoby.

Když se lidé sešli v mešitě k modlitbě, tento muž na 'Abdu'l-Baháa pokřikoval a říkal o Ném strašné věci. Když procházel kolem 'Abdu'l-Baháa na ulici, zakrýval si tvář, aby Ho neviděl.

Tento muž byl velmi chudý a neměl dostatek jídla, ani teplého oblečení. Co si myslíte, že 'Abdu'l-Bahá udělal? Prokazoval mu laskavost, posílal mu jídlo a šaty a dohlížel na to, aby o něj bylo postaráno. Například jednou, když tento muž velmi onemocněl, poslal mu 'Abdu'l-Bahá lékaře, zaplatil za jeho léky a jídlo a dal mu nějaké peníze. Muž tyto dary od 'Abdu'l-Baháa přijal, ale nepoděkoval Mu za ně. Ve skutečnosti tento nevědomý muž podával jednu ruku lékaři, aby mu změřil puls, a druhou si zakrýval tvář, aby se nemusel dívat na tvář 'Abdu'l-Baháa. A tak to šlo celá dlouhá léta. A potom se jednoho dne srdce tohoto muže konečně změnilo. Přišel do 'Abdu'l-Baháova domu, padl Mu k nohám a s těžkým srdcem a slzami, které mu stékaly po tváři jako dvě řeky, plakal: „Odpusťte mi, Pane! Dvacet čtyři let jsem Vám působil jen zlo. Dvacet čtyři let jste mi prokazoval jen dobro. Nyní vím, jak nesprávně jsem jednal. Prosím, odpusťte mi.“ a tak 'Abdu'l-Baháova velká láska zvítězila nad nenávisť.

E. Hra: „Most“

U další aktivity můžete použít lavice, prkna, cihly nebo dlaždice, abyste na zemi vytvořili „most“. Děti rozdělíte na dvě skupiny a řekněte jim, že obě skupiny musí most přecházet současně v opačném směru, aniž by přitom nechaly někoho z mostu spadnout. Děti zjistí, že aby dosáhly úspěchu, musí si navzájem pomáhat při výměně místa, až budou po mostě kolem sebe jedno za druhým procházet.

Dětem můžete pomoci tak, že je vlídně dovedete na místa, kde budou na počátku hry stát, a pomůžete jim projít si jednotlivými kroky. Namísto toho, abyste na most postavili všechny děti najednou, můžete přecházení trénovat pouze s několika dětmi, například se dvěma najednou. Po několika názorných ukázkách, jak se má tato hra hrát, lze počet dětí na mostě zvyšovat, až dokud se hry nezúčastní všechny.

F. Vybarvování: Obrázek č. 3

Poslední aktivitou po této hře může být, že každému dítěti dáte za úkol vybarvit obrázek č. 3. Nezapomeňte ještě říci několik slov o tom, jak obrázek souvisí s tématem této hodiny.

G. Závěrečné modlitby

Hodinu můžete zakončit tím, že studenty vyzvete, aby seděli a byli zticha, a současně dvě nebo tři děti pronesou modlitbu nebo citát, který se naučily nazpaměť. Poté můžete vy nebo jedno z dětí pronést modlitbu na závěr.

4. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Po pronesení úvodních modliteb zopakujte se svými studenty modlitbu, kterou se učili nazpaměť v posledních několika hodinách.

B. Písně

Jako další aktivitu nechte děti zazpívat písničky, které se naučily v předchozích hodinách, a poté je naučte tuto novou písničku na téma pravdivosti:

Pravdomluvnost

^A
[: Když pravdu říkáš, :]
[: důvěru mou máš. :]
Vždy jen pravdu říct se snaž, se snaž. ^A

^D
Když pravdu říkáš jen,
^A budeš mít krásný den,
^E Bůh bude potěšen.
^D Kdybys chtěl někdy lhát,
^A tak tvůj kamarád,
^{H2} nebude si chtít už hrát. ^E

[: Když pravdu říkáš, :]
[: důvěru mou máš. :]
Vždy jen pravdu říct se snaž, se snaž.

C. Učení se citátu nazpaměť

Navrhujeme, abyste téma této hodiny a citát, který se mají děti učit nazpaměť, představili následujícím způsobem:

Pravdivost je pro každého člověka jednou z nejzákladnějších duchovních vlastností. Neměli bychom nikdy říci ani tu nejmenší lež, dokonce i tehdy, když na to nikdo nepřijde. Lidé někdy lžou proto, že se bojí říci pravdu. Ale my přece víme, že Bůh ví o všech našich skutcích a že před Ním nemůžeme nic utajit. Měli bychom milovat pravdu. Když nebudeme pravdiví, bude pro nás velmi těžké rozvíjet si také další vlastnosti, jako je například spravedlnost, láska a laskavost, a bude pro nás též obtížné, abychom se přiblížili k Bohu. Naučme se nazpaměť tento 'Abdu'l-Baháův citát:

„Pravdivost je základem všech lidských ctností.“¹⁰²

Níže se nachází několik vět, které vám pomohou vysvětlit význam slov z výše uvedeného citátu, která mohou být pro děti obtížná.

Pravdivost

1. Sašovi spadla sklenka a rozbila se. Když se ho maminka zeptala, co se stalo, místo toho, aby lhal, jí řekl pravdu. Saša se zachoval pravdivě.
2. Gita si jednou večer velmi dlouho hrála, takže nestihla vypracovat domácí úkol. Když nazítří nadešel čas, aby úkol odevzdala, rozhodla se, že musí říct svému učiteli pravdu, i když si uvědomovala, že se mu to nebude líbit. Gita se zachovala pravdivě.

Základ:

1. Adrianův otec stavěl dům. Před tím, než postavil stěny, dal na místo, kde měly stát, cement a kameny. Cement a kameny vytvořily základy domu a napomáhají tomu, aby dům pevně stál.
2. Dříve než se naučíte číst a psát, musíte znát písmena a vědět, jak jednotlivá písmena znějí. To je základem toho, abyste se naučili číst a psát.

Ctnosti

1. Alena je přátelská, uctívá a laskavá. Přátelskost, zdvořilost a laskavost patří mezi několik z mnoha Aleniných ctností.
2. Paní Patelová učí děti o spravedlnosti, štědrosti, pokoře a čestnosti. Učí je mnoho lidských ctností.

D. Příběh

Další aktivitou může být, že svým studentům budete vyprávět následující příběh, který jim pomůže přemýšlet o vlastnosti zvané pravdivost.

V jedné daleké zemi kdysi žil mladý pastýř. Zatímco jeho otec pracoval na poli a matka se starala o dům, jeho úkolem bylo postarat se o rodinné ovce. Jednou se chlapec velmi nudil, a tak se rozhodl, že si ze sousedů udělá legraci. Z ničeho nic začal křičet: „Vlk! Vlk! Vlk napadl ovce!“ Všichni přátelé mu běželi na pomoc, aby zahnali vlka, ale když doběhli, našli mladého pastýře, jak se jim směje, že se tak polekali a žádný vlk přitom široko daleko není. Chlapcovi přátelé se vrátili ke své práci a říkali si, že se ten hoch choval velmi nepěkně.

Následující den chlapec své pošetilé chování zopakoval. „Vlk! Vlk! Pomozte mi! Pomozte mi!“ Někteří sousedé běželi pastýřovi na pomoc, ale zase zjistili, že se jim ten mladík jen vysmívá, protože i nyní se jednalo o lež a po vlku znovu nebylo ani vidu ani slechu. Když se třetí den ozvalo chlapcovo volání: „Vlk! Vlk! Vlk napadl ovce! Prosím přijďte mi na pomoc!“ nikdo mu už nevěnoval pozornost. Všichni si totiž mysleli, že je to zase lež. V ten den však vlk opravdu přišel a ovce sežral! Mladý pastýř byl velmi smutný, ale dostalo se mu dobrého ponaučení. Když lžeme, přijde den, kdy ani naši rodiče, ani bratři a sestry, ani naši přátelé nebudou věřit tomu, co říkáme, dokonce ani tehdy, bude-li to pravda!

E. Hra: „Dotykový telefon“

Až dovyprávíte výše uvedený příběh, můžete děti nechat, aby si zahrály jednu hru. Požádejte děti, aby se postavily do řady. Všechny děti by se měly dívat stejným směrem. Poslední dítě se bude dívat na kousek papíru, který je pověšený na stěně, nebo na stromě, nebo, je-li možno, na tabuli. Toto dítě bude potřebovat nějakou psací potřebu. Když bude ve vaší skupině hodně dětí, můžete vytvořit i více řad.

Učitel něco prstem nakreslí na záda prvního dítěte a toto dítě pak nakreslí to samé na záda druhého dítěte. Druhé dítě to nakreslí na záda třetího dítěte, a tak to bude pokračovat, dokud se nedojde až k poslednímu dítěti, které tuto kresbu nakreslí na kousek papíru nebo na tabuli. Nyní byste měli vedle toho nakreslit to, co jste svým prstem načrtli na záda prvního dítěte. Vaše kresby by měly být jednoduché, aby je mohly všechny děti věrně napodobit.

F. Vybarvování: Obrázek č. 4

Další aktivitou může jako obvykle být, že dětem rozdáte obrázek č. 4, aby ho vybarvily.

G. Závěrečné modlitby

Hodinu jako vždy ukončete tím, že požádáte děti, aby se tiše posadily, a poté bude proneseno několik citátů a modliteb.

5. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Tuto hodinu i následující tři hodiny byste měli zahájit nějakou další modlitbou, kterou už znáte z paměti, a jedna taková modlitba je za tímto účelem doporučena v části 6. Až se k vám při pronášení úvodních modliteb připojí ještě několik dětí, můžete jim představit níže uvedenou modlitbu, kterou se mají naučit nazpaměť. Předpokládá se, že se všechny děti budou moci tuto modlitbu naučit alespoň zčásti ještě v této hodině a že ji do 8. hodiny budou umět z paměti pronášet celou.

„Ó Bože, ved’ mě a ochraňuj mě. Rozsvit’ mě jako lampičku a učiň mě zářící hvězdičkou. Ty jsi Mocný a Silný.“¹⁰³

B. Písně

Kromě toho, že budete učit děti níže uvedenou písničku, můžete si s nimi zazpívat několik dalších písniček, které už znají.

Fontána štědrosti

Dnes fontánou chci se stát,
čistou vodu rozdávat
ptáčkům, lidem, veverkám,
toto štěstí já už znám.
Do srdce se podívám
zda tam něco je co rozdat mám?

Je můj cíl štěstí tvé,
dávám ze srdce a duše své.
[: Bůh je s tím, kdo dává rád.
Odmění ho tisíckrát. :]

C. Učení se citátu nazpaměť

Následující myšlenky vám pomohou při představování tématu této hodiny a citátu, který se dnes mají děti naučit nazpaměť:

Bůh je ke Svému stvoření velmi štědrý. Rostliny zalévá deštěm a zvířatům i lidem poskytuje potravu a výživu. Stará se o nás všechny. Dal nám mnoho darů: oči, kterými vidíme hory, řeky, hvězdy a veškerou krásu kolem nás; uši, kterými můžeme poslouchat melodické písně, cvrlikání ptáků, rady našich rodičů i Slovo Boží. Obdařil nás inteligencí, s jejíž pomocí se toho můžeme více dozvídat o tajemstvích vesmíru, ale především nám dal duchovní schopnosti, s jejichž pomocí Ho můžeme poznat a milovat. Stará se o nás všechny. Všem dává jejich každodenní potravu. Dal nám mnoho darů, jako například sluch, zrak a inteligenci. A stejně tak, jako je Bůh štědrý k nám, měli bychom i my být štedří k sobě navzájem. Z toho, co máme – tedy ze svého jídla, majetku, času a znalostí – bychom měli dávat něco i ostatním, abychom uspokojovali jejich potřeby. Měli bychom se dělit o svou lásku, svou radost i další dobré věci, o kterých se dozvídáme doma a učíme ve škole. Naučme se nazpaměť tento Bahá'u'lláhův citát, který nám má připomínat Boží štědrost a pomáhat nám v našich snahách o to, abychom byli štedří:

„Dávat a být štedrý jsou Mé přívlastky; dobře je tomu, kdo se zdobí Mými ctnostmi.“¹⁰⁴

Štedrý

1. Roman a Robert si ušetřili nějaké peníze. Rozhodli se, že svým mladším sourozencům koupí nějaké knihy. Roman a Robert jsou štedří.
2. Paní Murphyová celé odpoledne pekla koláče. Ještě předtím, než je odnesla do města na prodej, dala dva velké koláče sousedům. Paní Murphyová je štedrá.

Přívlastek

1. Kámen je velmi tvrdý. Tvrdost je přívlastkem kamenů.
2. Učitelka řekla Kristýně: Jedním z tvých přívlastků je, že jsi velmi pracovitá.

Zdobit

1. Dnes večer se v obecním centru koná devocionální setkání. Děti natrhaly květiny, aby je daly do místnosti, kde bude setkání. Místnost je ozdobena květinami.
2. Jitka má zářivý úsměv a často se usmívá. Většinu času zdobí její tvář úsměv.

D. Příběh

Dětem budete v této hodině vyprávět následující příběh, který jim pomůže přemýšlet o konceptu štědrosti.

Muž, který měl na starosti dohlížet na ovce, které vlastnil Bahá'u'lláh, pozval jednou Jeho Syna 'Abdu'l-Baháa, aby strávil den na venkově ve společnosti pastýřů. 'Abdu'l-Bahá byl v té době malý chlapec a bylo to ještě dlouho předtím, než byli Bahá'u'lláh a Jeho rodina nuceni odejít ze své milované vlasti. Bahá'u'lláh měl velké pozemky v horách i rozsáhlá stáda ovcí. Se souhlasem Své matky se 'Abdu'l-Bahá přidal k pastýřům a v jejich společnosti strávil skvělý den. Zpívali, tančili a uspořádali krásnou oslavu. Když se den nachýlil ke konci a 'Abdu'l-Bahá se chystal odejít, všichni pastýři se kolem Něho sešli a pronášeli slova na rozloučenou. Muž, který 'Abdu'l-Baháa doprovázel, Mu řekl, že zvykem vlastníků pozemků a stád ovcí je dávat jim na rozloučenou nějaké

dary. 'Abdu'l-Bahá byl chvíli zticha, protože neměl nic, co by jim dal. Muž ale trval na tom, že pastýři očekávají, že něco dostanou. Vtom však 'Abdu'l-Bahá dostal nápad: Daruje pastýřům několik ovcí právě z toho stáda, o které se starají. Když Bahá'u'lláh uslyšel o štědrém daru, který 'Abdu'l-Bahá pastýřům věnoval, velmi ho to potěšilo. S humorem poznamenal, že všichni by měli na 'Abdu'l-Bahá dávat pozor, protože jednou rozdá Sám Sebe. A to je samozřejmě přesně to, co 'Abdu'l-Bahá dělal až do konce Svého života. V každém okamžiku Svého života dával lidstvu všechno, co měl, aby nás sjednotil a přinesl nám pravé štěstí.

E. Hra: „Na dvojčata“

Po části věnované vyprávění příběhů si děti, jako vždy zahrají hru. Rozdělte je do dvojic, a jak jen to bude možné, se snažte o to, aby spolu hrály děti, které jsou stejně vysoké. Děti z každé dvojice požádejte, aby se postavily zády k sobě a dřeply si na bobek. Poté jim řekněte, ať se lokty zaklesnou do sebe a pokusí se vstát. Až to budou úspěšně zvládat, rozdělte děti do trojic nebo čtveřic, aby se pokoušely o totéž.

F. Vybarvování: Obrázek č. 5

Jako aktivitu na závěr můžete dětem rozdat obrázek č. 5 a dát jim za úkol ho vybarvit.

G. Závěrečné modlitby

Hodina bude zakončena tím, že vy a ještě několik dětí pronesete jako obvykle modlitby a citáty.

6. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Až spolu s několika studenty pronesete úvodní modlitby, můžete dětem pomoci se i nadále učit modlitbu, která byla představena v 5. hodině.

B. Písně

Další aktivitou bude naučit děti zpívat následující písničku, která se týká tématu této hodiny. Mohou si také zazpívat několik dalších písniček, které mají obzvlášť rády.

Přednost má můj kamarád (Prefer Your Brother)

Když mám žízeň, když mám žízeň,
bráškově vždy přednost dám.
Mám ho rád a on mě taky,
přinesu mu vodu sám.

Kdo dává přednost před sebou samým
všem lidem, které potkává,
odměnou náruč plnou požehnání
od Boha potom dostává.

Když mám hlad a když mám žízeň,
svačinu bych skousnul rád.
Nestačí jen podělit se,
přednost má můj kamarád.

Kdo dává přednost před sebou samým
všem lidem, které potkává,
odměnou náruč plnou požehnání
od Boha potom dostává.

C. Učení se citátu nazpaměť

V této hodině se děti budou učit pronášet citát z Bahá'u'lláhových Spisů, který nás vyzývá k nesobeckosti. Toto téma můžete představit následujícím způsobem:

Bůh miluje každého z nás do jednoho a stvořil lidské srdce, aby Ho znalo a milovalo. Jsou-li naše srdce čistá, jsme schopni vidět, jak se v Božím stvoření zračí znamení Boha. Vidíme Jeho štědrost, Jeho laskavost i Jeho milosrdenství. Ze své lásky k Bohu chceme přinášet radost a štěstí všem, které kolem sebe vidíme – svým rodičům, bratrům i sestrám, svým přátelům a sousedům. Naše láska je tak veliká, že tím, co nás potěší ze všeho nejvíce, je přinášet ostatním radost a dávat přednost jejich pohodlí před svým vlastním. Na své bližní tedy myslíme ještě před tím, než myslíme na sebe samé. Naučme se nazpaměť tento Bahá'u'lláhův citát:

„Požehnaný je ten, kdo dává přednost svému bratrovi před sebou samým.“¹⁰⁵

Požehnaný:

1. Amélie má matku, která ji požádala, aby zašla do obchodu nakoupit pět věcí. Nedělala si žádný seznam, ale pamatovala si je všechny, a nezapomněla ani na jednu. Bůh požehnal Amélii dobrou pamětí.
2. Viktorova rodina se spolu každé ráno ve svém domě modlí. Dům Viktorovy rodiny je požehnaný připomínkou Boha.

Dávat přednost:

1. Aniččina babička má ráda mátový i citrónový čaj, ale když si má vybrat, vybere si čaj mátový. Dává přednost mátovému čaji.

2. Veronika si může jít hrát ven, nebo pomáhat svému tatínkovi na zahradě. Rozhodne se, že pomůže tatínkovi na zahradě. Veronika dala přednost tomu, že pomůže tatínkovi.

D. Příběh

Tento příběh je názorným příkladem toho, jak nám ‘Abdu’l-Bahá Svými slovy a činy ukazuje, jak má vypadat nesobeckost.

‘Abdu’l-Bahá osobně dával přednost levnějšímu oblečení. Důležitější pro Něho bylo, aby zachovával naprostou čistotu. Když měl nějaké šaty navíc, vždy je rozdál ostatním. Jednou měl hostit místodržitele města ‘Akká. ‘Abdu’l-Baháova manželka si myslela, že Jeho kabát není pro takovou zvláštní příležitost dost dobrý. S velkým předstihem zašla ke krejčímu a objednala u něho pro ‘Abdu’l-Baháa pěkný kabát. Když nadešel den místodržitelovy návštěvy, byl pro Něho přichystán nový kabát, ale ‘Abdu’l-Bahá hledal ten starý. Jak by vůbec mohl takový drahý kabát, který je tady připraven, patřit Jemu? Za stejnou částku je přece možné ušít pět obyčejných kabátů. „Vidíš tedy,“ pravil ‘Abdu’l-Bahá Svě ženě, „tak budu mít nejenom nový kabát pro Sebe, ale budu mít i čtyři navíc, které mohu rozdat jiným!“

E. Hra „Hlemýžď“

Další aktivitou bude, že dětem řeknete, že budou hlemýžďem. Aby mohly děti v této hře dosáhnout úspěchu, musí se postavit do řady, držet se za ruce a nepouštět se. Člověk na jednom konci řady bude středem a tento člověk musí stát velmi tiše. Dítě na druhém konci řady musí vést všechny ostatní děti k tomu, aby chodily kolem dítěte stojícího ve středu. Takto by se děti postupně měly svinout do spirály a vytvořit hlemýžď.

Požádejte děti, aby se postavily do řady a chytly se za ruce. Poté nechte dítě z jednoho konce řady stát na místě a nechte ostatní děti točit se kolem něho. Takto by se děti postupně měly svinout do spirály a vytvořit hlemýžď.

Jako variantu k výše uvedené hře řekněte dětem, aby se znovu postavily do řady a chytly se za ruce. Přitom požádejte dítě z jednoho konce řady, aby se začalo točit do kruhu a pomalu stáčelo i ostatní děti okolo sebe. Dohlédněte na to, že si budou děti dávat pozor na to, aby si přitom nešlapaly po nohách.

Jestli čas dovolí, můžete nechat děti vyzkoušet ještě další variantu. Až se děti stočí do hlemýžďe, řekněte těm, které jsou ve středu, aby se sklonily a aby dítě ve středu podleзло pod rukama dítěte vedle něho a pak procházelo pod rukama ostatních dětí, dokud nevyleze z hlemýžďe ven. Ostatní děti se přitom budou i nadále držet za ruce a půjdou za ním pod rukama dalších dětí, až dokud všechny nevylezou ven a neutvoří opět řadu. Je jasné, že abyste mohli tuto hru hrát jaksepatří, musíte mít ve třídě dostatečný počet dětí.

F. Vybarvování: Obrázek č. 6

G. Závěrečné modlitby

7. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Až spolu s několika dětmi pronesete úvodní modlitby, můžete si s nimi zopakovat modlitbu, kterou se začaly učit nazpaměť v 5. hodině.

B. Písně (včetně opakování písniček z minulých hodin)

Joy Gives Us Wings

D a D G D

Joy gives us wings to fly, joy gives us wings

D a D a D

Joy gives us wings to fly, joy gives us wings

A D

In times of joy, our strength grows in might

A D

In times of joy, our intellect takes flight

A D

In times of joy, our understanding is bright

D a D a D

Joy gives us wings to fly, joy gives us wings

Dm A7 Dm A7 Dm

But when sadness visits us, when sadness visits us

A Dm a Dm

We become weak, our strength goes away

A Dm a Dm

Our insights are dim, our thoughts become gray

A7

How-ev-er

Joy gives us wings to fly, joy gives us wings

Joy gives us wings to fly, joy gives us wings

In times of joy, our strength grows in might

In times of joy, our intellect takes flight

In times of joy, our understanding is bright

Joy gives us wings to fly, joy gives us wings

C. Učení se citátů nazpaměť

Následující text vám pomůže při představování citátu, který se budou děti v této hodině učit nazpaměť. Tato hodina se zaměřuje na téma radosti.

‘Abdu’l-Bahá nám říká, že nám radost propůjčuje křídla, že když jsme plni radosti, jsme silnější, a že když jsme plní radosti, rychleji chápeme. Radost je vlastností lidského srdce. Se

srdcem naplněným radostí vidíme požehnání Boží všude kolem sebe – jedná se o požehnání, že máme milující rodiče, požehnání, které přináší přátelství, a především požehnání, které se týká toho, že můžeme Boha znát a milovat Ho. Za všech okolností musíme být šťastní a plni radosti a dělat všechno, co je v našich silách, abychom ostatním dělali radost. ‘Abdu’l-Baháovým přáním je, aby všechny děti zářily jako rozžaté lampy, které rozlévají světlo radosti do všech stran. Naučme se nazpaměť následující citát, který nám pomůže pamatovat na to, že bychom měli být vždy plni radosti:

„Ó synu člověka! Naplň své srdce radostí, abys byl hoden setkání se Mnou a byl zrcadlem Mé krásy.“¹⁰⁶

Radovat se

1. Roman žil daleko od svých prarodičů. Když uslyšel, že k nim pojede o prázdninách na návštěvu, byl velmi šťastný. Jeho srdce se radovalo.
2. Milena pomáhala své matce a otci sázet semínka okurek na jejich zahradě. Její srdce se radovalo, když se začaly objevovat první malé okurky

Být hoden/hodna

1. Soňa studovala velmi pilně a dostávala vynikající známky. Učitel ji za její píli a usilovnou práci pochválil. Kvůli své usilovné práci byla Soňa hodna pochvaly svého učitele.
2. David se o své bratry a sestry vždy dobře staral. Jeho rodiče věděli, že mu mohou věřit, že se o děti skvěle postará. David byl hoden důvěry svých rodičů.

Zrcadlit

1. Adam vyleštil kámen, který našel, až se leskl natolik, že začal zrcadlit světlo.
2. V srdcích, která jsou čistá, se zrcadlí vlastnosti Boha.

Krása

1. Iloninu matku baví pozorovat ptáky, kteří létají po obloze, rozkvetlé květiny i vlny, které se z oceánu valí na břeh. V přírodě vidí krásu.
2. Krása písně se někdy dotkne našeho srdce natolik, až nám vyhrknou slzy z očí.
3. Pokaždé, když se Michal modlí, vzpomíná na Boží krásu, Jeho lásku, štědrost a moudrost.

D. Příběh

Níže uvedený příběh je pro děti názorným příkladem toho, jak ‘Abdu’l-Bahá přinášel srdcím lidí kolem Sebe radost.

Leroy Ioas byl vynikající Bahá’í, a pravděpodobně se toho o něm dozvíte více, až budete větší. Byl ještě malým chlapcem, když Mistr v roce 1912 navštívil město Chicago. Dovedete si představit, jaké asi toto duchovní dítě cítilo vzrušení, když mělo příležitost ocitnout se v ‘Abdu’l-Baháově přítomnosti. Když byl Leroy jednoho dne se svým otcem na cestě do hotelu, kde bydlel Mistr, dostal nápad: Rozhodl se, že přinese ‘Abdu’l-Baháovi nějaké květiny. Za málo peněz, které měl, se mu podařilo koupit krásnou kytici bílých karafiátů. Ale ještě než dorazili do hotelu, rozmyslel si to. Rozhodl se, že nedá Mistrovi nic hmotného, dokonce ani ne krásné květiny. Nabídne mu své srdce. To byla ta

nejdůležitější věc, kterou mohl nabídnout. Leroyův otec tedy předal 'Abdu'l-Baháovi květiny, aniž by se zmínil o tom, kdo je přinesl.

'Abdu'l-Bahá poté pronesl přednášku přede všemi přáteli, kteří se kvůli Němu v hotelu sešli. Při přednášce Mu Leroy seděl tiše u nohou a naslouchal Jeho moudrým a milujícím slovům. Poté Mistr vstal, potřásl si s hosty rukou a na znamení Svě lásky dal každému bílý karafiát. Leroy ted' stál za Mistrem. „Ach! Přál bych si, aby se otočil a dal mi jednu z těch květin,“ pomyslel si malý chlapec. Je možné, že tajně ve svém srdci chtěl, aby Mistr věděl, kdo Mu ty krásné květiny vlastně přinesl. Ale bílé karafiáty byly jeden za druhým rozdány ostatním lidem a zdálo se nepravděpodobné, že by Leroy nějaký vůbec dostal. Najednou se ale Mistr otočil a upřel na Leroye. „Ioase Svůj zrak. Z Jeho tváře vyzařovala láska a Jeho oči byly plné laskavosti. Dal mu tedy ted' 'Abdu'l-Bahá ten bílý karafiát? Ne. 'Abdu'l-Bahá dal Leroyovi něco ještě cennějšího. Na Svém plášti měl krásnou červenou růži. Vytáhl ji a malému chlapci ji daroval. Leroyovo srdce zajásalo radostí. Mistr přece jen věděl, kdo mu ty bílé karafiáty vlastně přinesl.

E. Hra: „Chytání dračího ocasu“

Začněte tím, že požádáte děti, aby se postavily do řady a položily ruce na ramena nebo pas dítěte, které stojí před nimi. První dítě v řadě bude dračí hlavou. Poslední dítě v řadě bude dračím ocasem, který dychtivě touží po tom, aby s sebou švihal doprava i doleva, jen aby unikl hlavě. Dokud nebude vydán povel „Jdeme“, musí se drak nacházet v pozici přímé čáry. Jedno dítě začne počítat „Jeden, dva, tři, jdeme!“ Na povel „Jdeme“ se hlava stočí směrem k ocasu a snaží se ho chytit. Celé tělo se musí hýbat spolu s hlavou a zůstat při tom celé a neporušené. Pokud se hlavě podaří dotknout se ocasu, dítě stojící vpředu může i nadále zůstat hlavou. Pokud se tělo zlomí ještě před tím, než nějaké dítě ocas chytí, z hlavy se stane ocas a další dítě v řadě se stane hlavou. Hra takto pokračuje až do okamžiku, dokud nebude mít každé dítě šanci být alespoň jednou hlavou i ocasem.

F. Vybarvování: Obrázek č. 7

G. Závěrečné modlitby

8. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Zahajte tuto hodinu jako obvykle modlitbou, kterou znáte z paměti, a poté požádejte několik předem vybraných studentů, aby učinili totéž. Poté můžete s dětmi zopakovat modlitbu, kterou se začaly učit už v 5. hodině.

B. Písně (včetně opakování písniček z minulých hodin)

At All Times

REFRÉN:

E A

We should at all times manifest

B E a B

Our truthfulness and sincerity

E A

We should at all times manifest

B E a B

Our truthfulness and sincerity (*repeat*)

E a B

When I speak, I share from the bottom of my heart

E a B

I let kind and true words be my art

E a B

Oh what a treasure is sincerity

A E B E

A beautiful mix of honesty and purity

A E B E a E

Oh what a treasure is sincerity

When I serve, I give from the bottom of my heart

I purify my thoughts and pray before I start

This way my actions can build true unity

Oh what a treasure is sincerity

Oh what a treasure is sincerity

When I pray, I pray from the bottom of my heart

I close my eyes and think of God

I don't think of my desire, I don't think of what I need

I think of how sincerity can shine through my deeds

Oh what a treasure is sincerity

REFRÉN (*opakujte dvakrát*)

C. Učení se citátu nazpaměť

Při představování citátu, který se budou dnes děti učit, můžete využít následující myšlenky, které se týkají tématu této hodiny.:

Jsou-li naše slova a skutky odleskem toho, co je v našich srdcích, projevujeme vlastnost zvanou upřímnost. Upřímnost nás podněcuje k tomu, abychom při svých stycích s ostatními zachovávali pravdomluvnost a věrnost. Když například říkáme, že nás mrzí něco, co jsme udělali, také ve svém srdci víme, že se budeme snažit svá pochybení neopakovat. V takovém případě jsme upřímní. Právě díky naší upřímnosti mohou ostatní vidět čistotu našeho srdce

a vkládat v nás svou důvěru. Naučíme se nazpaměť následující ‘Abdu’l-Baháův citát, který nám pomůže pamatovat na to, jak je tato vlastnost důležitá:

„Vždy bychom měli projevovat svou pravdivost a upřímnost...”¹⁰⁷

Projevovat

1. Arnošt očistil bahno z mušle, kterou našel na pláži, a vyleštil ji, dokud se neleskla a nebyla celá hladká. Když byl se svým čištěním hotov, mušle se projevila v celé své kráse.
2. Když vyšlo slunce a zvedla se ranní mlha, nádhera hor se projevila.

Upřímnost

1. Leošovi spolužáci si často hrají místo toho, aby se učili. Leoš se obává, že nebudou mít ve škole dobrý prospěch, a proto navrhuje, aby všichni společně studovali, a snaží se vymyslet, jakým způsobem by si mohli při učení navzájem pomáhat. Leošova starost o spolužáky je upřímná.
2. Růžena slíbila své matce, že si bude každý den dělat domácí úkoly. Když jsou její rodiče pryč, Růžena pilně vypracovává své domácí úkoly. Růžena myslela svůj slib upřímně.

D. Příběh

Příběh, který budete dětem v této hodině vyprávět, jim pomůže přemýšlet o tom, co to znamená, když někdo oplývá vlastností zvanou upřímnost a také sledovat situaci, v níž právě tato vlastnost chybí.

Za domem, který patřil manželům, kteří měli několik dětí, stával dlouhá léta velký strom. Jak strom rostl, jeho větve se rozkošatily do výšky i velké šíře a vrhaly stín na zadní část rodinného domu. Jednoho zimního rána otec procházel pod stromem, když potkal svého souseda. Na chvíli se spolu dali do řeči a hovořili o dění ve vesnici. Po chvíli soused, který si povšiml velkého stromu, tomuto muži řekl: „Víte, je opravdu nejvyšší čas, abyste ten obrovský strom pokáceli. Všude se rozlézá a roste velmi neuspořádaně. Co kdyby se jedna větev ulomila a spadla vám na střechu, anebo, ba co hůř, co kdyby zasáhla některé z vašich dětí, až si budou hrát v jeho stínu?“ Když se rozešli, muž o radě svého souseda přemýšlel. Strom na tomto místě stával, jak jen jeho paměť sahá, a nikdy z toho nevzešlo nic špatného. V létě skýtal chladivý stín a v zimě chránil dům před nepříjemnými větry. Vypadal mohutně a silně. „Možná že na tom, co můj soused povídá, přece jen něco je,“ říkal si muž. „Zdání může někdy klamat. Co když ten strom není tak mohutný, jak se zdá?“ a tak se rozhodl, že ho pokácí.

Byla to těžká práce, protože strom byl opravdu velmi velký a měl mnoho velkých a menších větví, z nichž některé byly dost vysoko. Jakmile byl muž se svou prací hotov, jeho soused se vrátil, ale tentokrát přišel s vozíkem a v doprovodu svých dvou synů. „Vidím, že jste se rozhodl ten strom pokácet,“ řekl soused a díval se na celé haldy dřeva. „Předpokládám, že budete potřebovat někoho, kdo by odvezl ty hromady dříví pryč. Možná vám můžeme pomoci. Přivezl jsem si vozík a přivedl i své dva syny, a rádi to všechno z vašeho dvora odklidíme.“ Aniž by počkali na odpověď, začali synové nakládat dřevo na přistavený vozík. Když naložený vozík odvezli pryč, posadil se muž na pařez stromu, který tak dlouho poskytoval jeho domu ochranný stín. Tehdy si uvědomil, že jeho sousedovi vůbec nešlo o bezpečnost jeho rodiny, ale o větší zásobu dříví, která by ho mohla v zimních měsících udržovat v teple. „Zdání může někdy klamat,“ povzdechl si. Jak je smutné, že rodina toho dne přišla o tak krásný strom. Ale je ještě smutnější, že soused pozbyl důvěry svého přítele a propásl příležitost dosáhnout Božího potěšení.

E. Hra: „Samá voda, přihořívá, hoří“

Začněte tím, že zavážete jednomu dítěti oči a požádáte ho, aby poodstoupilo stranou mimo skupinu. Ostatní děti nechejte ukryt nějaký malý předmět, jako například tužku nebo pastelku, a pak sejměte pásku prvnímu dítěti, které bude nyní hledat ukrytý předmět. Ostatní děti mu budou při hledání pomáhat tak, že budou tleskat tím hlasitěji, čím blíže se dítě ke skrytému předmětu dostane. Pokud se dítě vzdálí od místa, kde je daný předmět ukryt, bude jejich tleskání stále tišší. Místo tleskání mohou děti volat „přihořívá“, „přihořívá“, „hoří“ v závislosti na tom, jak se bude dítě, které hledá, k ukrytému předmětu přibližovat. Pokud se bude dítě od skrýše s ukrytým předmětem vzdalovat, budou volat „samá voda“, „samá voda“, „moře vody“. Děti by si měly dávat pozor na to, aby kamaráda, který hledá skrytý předmět, neuváděly v omyl; jinak tento kamarád ztratí v ostatní děti důvěru a hra ztratí svůj smysl.

F. Vybarvování: Obrázek č. 8

G. Závěrečné modlitby

9. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Pro zahájení této hodiny i dalších tří hodin vyberte modlitbu, kterou budou děti pronášet z paměti, například modlitbu, která byla doporučena v části 10. Při pronášení úvodní modlitby se k vám může připojit několik studentů, a poté můžete představit níže uvedenou modlitbu, kterou se mají děti naučit nazpaměť. Tato modlitba je sice delší než předchozí dvě, které se už děti učily nazpaměť, ale děti nebudou mít potíže jí porozumět. Všechny děti by měly být schopny si tuto modlitbu zapamatovat ještě před tím, než dospějete do 12. hodiny.

„Požehnané je místo a dům a kraj a město a srdce a hora a útulek a jeskyně a údolí a země a moře a ostrov a louka, kde byla učiněna zmínka o Bohu a velebena Jeho chvála.“¹⁰⁸

B. Písňe (včetně opakování písniček z minulých hodin)

Be Like the Earth

C G
See the earth
F G C
It's so humble
C G
Has all God's wealth to give
F G C
Everything we need to live
C G
Let's us walk on it every day
F G C
But have you ever heard it say
C G
"I am richer
F G C
Greater than you"

See the tree
 It's so humble
 The more its fruits abound
 It bows closer to the ground
 And shares the fruit that way
 But have you ever heard it say
 "I am richer
 Greater than you"
 C G
 Be like the earth
 F G C
 Be like the tree
 C G
 Rise to the heaven of glory
 F G C
 On the wings of humility
 C G
 Rise to the heaven of glory
 F G C
 On the wings of humility

C. Učení se citátu nazpaměť

Níže uvedené myšlenky vám pomohou představit téma této hodiny a citát, který se mají děti naučit nazpaměť:

Velmi důležitou duchovní vlastností je pokora. Lidé, kteří jsou pokorní před Bohem, si uvědomují velikost Boha i velikost Jeho stvoření. Vědí, že bez Jeho pomoci a milosti nemůže nikdo z nás ničeho dosáhnout. On je Všemohoucí a Všemocný. A stejně jako nebudeme nikdy projevovat pýchu před Bohem, zůstaneme pokorní i před veškerým Jeho stvořením. Nezapomínáme na to, že Zemi i všechny, kteří na ni jsou, stvořil Bůh a že všichni zračí Jeho znamení a vlastnosti. Chováme úctu k přírodě a ve svém srdci víme, že se od lidí kolem sebe můžeme vždy něčemu naučit. Naučme se nazpaměť tento citát:

„Ó synu člověka! Pokoř se přede Mnou, abych tě mohl milostivě navštívit.“¹⁰⁹

Pokora, pokorný:

1. Zuzka pilně vypracovává své úkoly z matematiky a vždy si vede velmi dobře. Je pokorná a nikdy se nechlubí svými úspěchy.
2. Děti v Tiborově sousedství dychtivě touží se učit, a Tibor byl požádán, aby s dětmi vytvořil malou skupinu, v níž bude působit jako učitel. I když má ještě málo zkušeností a považuje se za nehodného, vkládá svou důvěru v Boha, a dělá vše, co je v jeho silách. Přistupuje k tomuto úkolu s pokorou.

Milostivě

1. Královna pozvala několik lidí k sobě na oběd. Když hosté dorazili, královna je srdečně přivítala a milostivě jim nabídla studený nápoj.
2. Jan byl hodně unavený, ale když viděl, jak je jeho starší sousedka obtěžkaná nákupními taškami a s velkými obtížemi se snaží dojít domů, milostivě se nabídl, že jí ty tašky odnese.

D. Příběh

Pokora byla jednou z nejpůsobivějších 'Abdu'l-Bahových vlastností. Mnozí lidé Mu chtěli dávat různá vznešená jména, ale On chtěl, aby Ho nazývali pouze 'Abdu'l-Bahá, což znamená „Služebník Slávy“. Jeho nejvroucnějším přáním bylo sloužit. Jednou nějací bohatí návštěvníci vytvořili detailně promyšlený plán, který spočíval v tom, aby si 'Abdu'l-Bahá mohl před jídlem umýt ruce. Dohodli se, že vybraný chlapec v šatech speciálně určených pro tuto příležitost ponese ozdobnou mísu s „křišťálově čistou vodou“, a připravili také navoněný ručník. Když Mistr uviděl, jak se přes trávník blíží skupina přátel s malým chlapcem, mísou a ručníkem, hned věděl, co mají za lubem. Ve spěchu si někde poblíž našel vodu, umyl si ruce a osušil si je kusem látky, kterou si půjčil od zahradníka. S rozzářenou tváří se k oné skupině obrátil, aby ji pozdravil. A poté Svým hostům udělil čest, která byla určena Jemu: láskyplně jim nabídl vodu a navoněný ručník!

E. Hra „Někdy jsme vysocí“

Zavažte jednomu dítěti oči a ať ostatní děti kolem něho vytvoří kruh. Společně je nechte říkat:

„Jsme velmi vysocí.“ (Měly by se postavit na špičky a vytáhnout se co nejvýše.)

„Jsme velmi malí.“ (Měly by si dřepnout na bobek a skrčit se co nejnižší.)

„Někdy jsme vysocí.“ (Znovu se vytáhnou.)

„Někdy jsme malí.“ (Znovu si dřepnou na bobek.)

Nyní budete dětem gestem ukazovat, zda mají vzpřímeně stát, nebo si dřepnout na bobek, a děti budou společně říkat:

„Hádej, jací jsme teď?“

Dítě se zavázanýma očima by se mělo podle výšky, z jaké hlasy přicházejí, snažit určit, zda jsou ostatní děti vysoké nebo malé. Všechny děti by se měly vystřídat a zkusit hádat se zavázanýma očima.

F. Vybarvování: Obrázek č. 9

G. Závěrečné modlitby

10. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Po úvodních modlitbách se děti budou i nadále učit nazpaměť modlitbu, která byla představena v minulé hodině.

B. Písňe (včetně opakování písniček z minulých hodin)

I Thank and Praise Thee Lord

C Am Em

I thank and praise Thee Lord

F G

For the crown of mercy

C Am

Set upon my head

F C

It will forever glow

G7 Am

The more gratitude I show

Dm G7 C

I thank and praise Thee Lord

I thank and praise Thee Lord

For the love and knowledge

Implanted in my heart

They will grow and grow

The more gratitude I show

I thank and praise Thee Lord

I thank and praise Thee Lord

For the light of truth

That illumines my eyes

I will see Thy bounties flow

The more gratitude I show

I thank and praise Thee Lord

I thank and praise Thee Lord

C. Učení se citátu nazpaměť

Nový citát, který se mají vaši studenti naučit nazpaměť, jim může být představen následujícím způsobem.

Když dostaneme i ten sebenepatrnější dárek, děkujeme člověku, který nám ho dal. O co víc bychom tedy měli být Bohu vděční za Jeho nesčetné dary a štědrost – za starostlivé oči, které nad námi bdí, srdce, která nás milují, a všechno ostatní, co stvořil, abychom my mohli růst a rozvíjet se. ‘Abdu’l-Bahá nám říká, že bychom měli být Bohu vděční za to, že nás zahrnuje Svými mnohými dary a za to, že dal, aby naše srdce přetékala láskou k Němu. Musíme být Bohu vždy vděční, a to dokonce i v dobách těžkostí. Vzdávání díky Bohu nám umožňuje přijímat stále více Jeho nekonečných darů. Naučme se následující citát nazpaměť:

„Bud’ šťastný. Bud’ vděčný. Povstaň, abys vzdával díky Bohu, aby tvé díkůvzdání vedlo k nárůstu štědrosti.“¹¹⁰

Povstat

1. Dědeček povstal po dlouhé době, kdy jej nemoc poutala na lůžko, a vyšel si ven na procházku.
2. Děti povstaly, když přišli hosté, a šly je přivítat.

Vést

1. Naďa je vždy čistá. Ví, že čistota je pro duchovní růst důležitá. Čistota vede k duchovnosti.
2. Členové Štěpánovy rodiny mezi sebou spolupracují a navzájem si pomáhají ve všech důležitých záležitostech. Žijí v souladu proto, že mezi sebou spolupracují. Spolupráce vede k souladu.

Nárůst

1. V loňském roce bylo v Maruščině škole pouze pět učitelů. Letos má škola osm učitelů. Ve škole došlo k nárůstu počtu učitelů.
2. Šimon je veselý chlapec a jeho radost roste ještě více pokaždé, když může pomáhat ostatním. Jeho radost narůstá, když slouží druhým.

D. Příběh

Jedna zámožná dáma přijela jednou z veliké dálky k 'Abdu'l-Baháovi do Svaté země na návštěvu. Velmi obšírně mu začala vyprávět o svých všemožných drobných obtížích. Nějakou dobu ji 'Abdu'l-Bahá trpělivě a laskavě naslouchal, dokud od ní nakonec nemusel odejít, protože měl na programu jinou schůzku. Ještě před tím, než Svěho hosta opustil, však ukázal na muže, který se právě procházel za oknem. „Tamhle jde muž, kterého vám sem přivedu,“ řekl. „Jmenuje se Mírzá Haydar-‘Alí. Chodí po zemi, ale žije v nebi,“ vysvětloval 'Abdu'l-Bahá. „Měl mnoho těžkostí a bude vám o nich vyprávět.“

Mírzá Haydar-‘Alí zažil opravdu mnoho těžkostí. Pocházel z Persie, kde s Bahá'í věřícími zacházeli nespravedlivě a velmi krutě. Některé z nich zatkli a neprávem věznili, jiní museli snášet bití od lidí, kteří byli plni nenávisti a hněvu. Vaše srdce by příliš zarmoutilo, kdybyste měly poslouchat vyprávění o všech útrapách, která Mírzá Haydar-‘Alí ve svém životě snášel.

'Abdu'l-Bahá došel pro Mírzu Haydar-‘Alího a přivedl ho ke Svému hostu, představil jej oné dámě a poté se vzdálil. Mírzá Haydar-‘Alí k ní začal okamžitě velmi radostně a pokorně hovořit o báječné době, ve které žijeme, a o všech Božích požehnáních, která mají přijít. Paní mu chvilku naslouchala, ale pak ho netrpělivě přerušila, a řekla: „Ale 'Abdu'l-Bahá mi říkal, že mi budete vyprávět o svých těžkostech.“ Mírzá Haydar-‘Alí užasle vzhlédl. „Těžkostech?“ odpověděl. „Ale, madam, já jsem nikdy žádné těžkosti neměl. Nevím, co to je mít těžkosti.“ 'Abdu'l-Bahá samozřejmě věděl, že i když Mírzá Haydar-‘Alí zažil velké útrapy, jeho štěstí se to nikdy nedotklo, a že hleděl pouze na veškerá požehnání, jimiž ho Bůh v životě obdařil, a za která byl vděčný.

E. Hra: „Rychlý impulz“

Vyzvěte studenty, aby vytvořili kruh, ve kterém se budou držet za ruce. Nejprve je nechte procvičit se ve stisku své levé ruky a pak své pravé ruky. Poté jim vysvětlíte, že budou ve skupině vysílat signál pomocí určitého „impulzu“. Jedno dítě začne tím, že rychle stiskne ruku dítěti, které je napravo od něho, a toto dítě poté předá tento signál dalšímu dítěti atd., dokud se impulz nevrátí k prvnímu dítěti. Dětem by se měl měřit čas a měly by se vyzývat k tomu, aby při hře postupovaly stále rychleji. Až se děti naučí základy této hry, můžete je požádat, aby posílaly signál opačným směrem nebo aby zvýšily počet stisků v jednom impulzu.

F. Vybarvování: Obrázek č. 10

G. Závěrečné modlitby

11. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Hodinu zahajte obvyklým způsobem tím, že pronesete modlitbu z paměti a vyzvete několik studentů, aby řekli nějakou modlitbu. Potom můžete dětem pomoci se i nadále učit nazpaměť modlitbu, kterou se začaly učit v 9. hodině.

B. Písně (včetně opakování písniček z minulých hodin)

Looking for Good

C
I've got excellence as my goal
F7
But I've got a long, long way to go
C
And I know it helps me on my way
G7 C
When I see the good in every day
F7
So if I see something you do wrong
C
I won't sing about it in this song
G7
I won't talk about it with my friends
F7 C
I won't even think about it again

REFRÉN:

F7
I'll look at the good in you
C
I'll look at the good in you
(continued on next page)
G7
I know that you'd want me to
F7 C
'Cause that's what I'd want you to do
F7
And God looks for the good in me
C Am
He looks for the good in me
C G
And when I put a cover
F7
On those little faults of others
C G7 C
I hope God will put a cover on my faults too
'Abdu'l-Bahá was very wise
He saw your heart inside your eyes

And when He noticed something wrong
He'd find some way to make you strong
So if I find some fault in you
I know just what I have to do
I won't go tell anybody else
No, I won't even tell myself

REFRÉN

C. Učení se citátu nazpaměť

Navrhujeme, abyste představili téma této hodiny a citát, který se budou studenti učit nazpaměť tím, že se s nimi podělíte o následující myšlenky:

Odpuštění je jedním z přídomek Boha. 'Abdu'l-Bahá nám říká, že bychom měli jeden druhému vždy odpouštět. Měli bychom se dívat očima odpuštění a neměli bychom hledět na chyby ostatních. Budeme-li se řídit 'Abdu'l-Baháovým příkladem, nebudeme projevovat odpuštění pouze našim přátelům, když budou dělat chyby, ale také těm, kteří k nám nejsou laskaví. V našem úsilí odpouštět ostatním nám pomůže, když se naučíme následující citát nazpaměť:

„... vašimi ozdobami necht' jsou odpuštění, milost a to, co přináší radost srdcím těch, již jsou Bohu milí.“¹¹¹

Milost

1. Déšť padal celé dny. I když byla vesnice zaplavena vodou, déšť neustával. Déšť neprojevil žádnou milost.
2. Když se modlíme k Bohu, On nám odpouští naše chyby. Projevuje nám milost.

Přinášet radost

1. Uršula se necítila dobře. Její kamarádka Eliška jí přinesla květiny, dlouho u ní poseděla, vyprávěla příběhy a povídala si s ní. Díky Eliščině návštěvě se Uršula začala cítit mnohem lépe. Její návštěva přinesla radost do Uršulina srdce.
2. Paní Sanchezová dostala dlouhý dopis od svého manžela, který odešel do nedalekého města za prací. Dopis obsahoval dobrou zprávu, že se brzy vrátí domů. Ta zpráva jí přinesla radost.

Milí

1. Učitelka milovala všechny své studenty a každému z nich věnovala zvláštní pozornost. Všichni jí byli milí.
2. Jakub měl ve škole rád všechny předměty, ale nejlepší prospěch měl v přírodovědě. Přírodověda byla předmětem, který mu byl nejvíce milý.

D. Příběh

Ve dnech, kdy žil Mistr v 'Akká, působil tam jeden místodržitel, který se čas od času pokoušel Bahá'í věřícím škodit. Při jedné příležitosti přišel s plánem na zničení jejich způsobu obživy: nařídil svým strážcům, aby zavřeli obchody všech Bahá'í věřících a přinesli mu od nich klíče. Ale 'Abdu'l-Bahá se

o místodržitelově plánu dozvěděl a doporučil přátelům, aby nazítrí své obchody neotevírali. Řekl jim, aby počkali, a že se uvidí, co Bůh určil.

Představte si, jaké asi bylo místodržitelovo překvapení, když se dozvěděl, že mu jeho strážci nemohou přinést klíče, protože obchody nebyly otevřeny. Ale ještě než se mohl zamyslet nad tím, co by měl nyní udělat, stalo se něco neočekávaného. Od jeho nadřízených dorazil telegram, ve kterém stálo, že je odvoláván z funkce místodržitele města. A tak byly obchody Bahá'í věřících zachráněny.

Bývalému místodržiteli bylo nařízeno opustit 'Akká a odejít do jiného města zvaného Damašek. Nevěděl, co má dělat. Musel odejít rychle a sám. Co se stane s jeho rodinou? Kdo pomůže člověku, který přišel o přízeň vlády? Mistr se o těchto zprávách dozvěděl a šel ho navštívit. Nešťastného muže zahrnoval velkou laskavostí, jako by snad ani nikdy nebyl nepřítelem Víry. Ani jednou se nezmínil o jeho předchozích proviněních. Místo toho se nabídl, že mu pomůže, jak jen to bude možné. Bývalý místodržitel měl obavy z toho, že tu bude muset zanechat svou ženu a děti. 'Abdu'l-Bahá ho ujistil, že se o vše postará. Později jim zařídil pohodlnou cestu, postaral se o to, aby manželku a děti doprovázel někdo spolehlivý, zaplatil všechny výdaje a poslal rodinu na cestu do Damašku.

Když se bývalý místodržitel se svou rodinou znovu setkal, zaradoval se. Se srdcem přetékajícím vděčností se obrátil k muži, který s jeho rodinou cestoval, a zeptal se ho na cestovní náklady. Muž mu sdělil, že náklady už uhradil 'Abdu'l-Bahá. Pak mu bývalý místodržitel nabídl dárek za laskavost a péči, které během cesty prokazoval. Ale muž dárek nepřijal; řekl, že pouze poslechl 'Abdu'l-Baháa a že za své služby nic nechce. Bývalý místodržitel muže poté požádal, aby v jeho domě přenocoval jako host. On však odvětil, že se dychtí řídit Mistrovými pokyny, a že mu Mistr řekl, aby se bez prodlení vrátil do 'Akká. Bývalý místodržitel tedy muže požádal, jestli by mohl posečkat alespoň tak dlouho, dokud nenapiše 'Abdu'l-Baháovi dopis. S tím onen muž souhlasil a po svém návratu do 'Akká doručil Mistrovi dopis. V dopise stálo: „Ó 'Abdu'l-Bahá, úpěnlivě vás prosím, abyste mi prominul. Nechápal jsem. Neznal jsem vás. Způsobil jsem vám veliké zlo. Odměnil jste se mi velkým dobrem.“

E. Hra: „Lidé k lidem“

Řekněte dětem, aby se jen tak náhodně procházely, tleskaly a říkaly: „Lidé k lidem“. Když zavoláte „zády k sobě“, měly by se zastavit, a každé z nich se obrátit zády k jinému dítěti. Na váš pokyn by se měly znovu začít pohybovat, tleskat a říkat „lidé k lidem“. Když zavoláte „tváří v tvář“, měly by se zastavit, a každé dítě by se mělo obrátit čelem k partnerovi a sklonit hlavu. Hra může tímto způsobem pokračovat dál a tyto dva příkazy se mohou několikrát opakovat. Jiným příkazem může být „koleno ke kolenu“ a „loket k lokti“.

F. Vybarvování: Obrázek č. 11

G. Závěrečné modlitby

12. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Hodinu byste měli jako vždy začít úvodními modlitbami. S dětmi poté můžete zopakovat modlitbu, kterou se učily v posledních třech hodinách. Měli byste dohlédnout na to, aby ji všechny děti uměly říkat dobře, protože už ve 13. hodině jim představíte novou modlitbu, kterou se budou učit nazpaměť.

B. Písně (včetně opakování písniček z minulých hodin)

Brighter Than the Sun

C G D G

Truthfulness is brighter than the light of the sun

C G D G

Truthfulness is brighter than the light of the sun

C G D G

With truthfulness, o people, beautify your tongues

C G D G

With truthfulness, o people, beautify your tongues

Honesty adorns the soul of everyone

Honesty adorns the soul of everyone

Honesty is brighter than the light of the sun

Honesty is brighter than the light of the sun

C. Učení se citátu nazpaměť

Níže uvádíme několik myšlenek, o které se můžete se svými studenty podělit, abyste představili téma této hodiny, kterým je poctivost, a citát, který se budou učit nazpaměť.

Zahrady jsou ozdobeny květinami, které hrají různými barvami a tvary. Na jaře jsou ovocné stromy ozdobeny voňavými květy. My sami se zdobíme čistými šaty, na kterých není ani sebemenší poskvrnky. Všechny tyto ozdoby vytvářejí krásu. Spíše než hmotné věci, je to však oslnivá záře duchovních vlastností, které činí lidské bytosti krásnými a které dělají našim srdcím radost. Jednou z nejkrásnějších vlastností, které mohou ozdobit náš život, je poctivost. Když se ozdobíme poctivostí, nebudeme brát bez dovolení věci, které patří jiným, a nikdy nebudeme nikoho podvádět nebo nebudeme nikým podvodně manipulovat, abychom ho přiměli udělat nějakou věc. Naučme se nazpaměť tento Bahá'u'lláhův citát, který nám pomůže na tuto vlastnost pamatovat

„Pravdomluvností, ó lidé, okrášlete své jazyky a své duše přizdobte ornamentem poctivosti.“¹¹²

Okrášlit:

1. Markéta zasadila na zahradě překrásné růže. Růže okrášlily zahradu.
2. Erik byl zvyklý lhát, ale nyní říká pouze pravdu. Jeho slova jsou vždy okrášlena pravdomluvností.

D. Příběh

Ke konci Svého života mohl 'Abdu'l-Bahá cestovat do mnoha míst na celém světě. Ať přijel kamkoli, setkával se s lidmi ze všech společenských vrstev – s dělníky i vedoucími představiteli, učiteli i vědci – a dělal vše, co jen mohl, aby se všichni cítili dobře. Za Svého pobytu v Egyptě se jednoho dne rozhodl, že pohostí jistého vysoce postaveného vládního úředníka, a pozval ho na oběd. 'Abdu'l-Bahá se rozhodl, že si objedná kočár, který by je zavezl na určené místo, protože úředník byl na takový druh pohodlného cestování zvyklý.

Cesta netrvala dlouho a už brzy dorazili na místo, kde spolu měli poobědvat. Ale když se kočí na 'Abdu'l-Baháa obrátil, aby dostal za svou službu zaplacen, požadoval mnohem více, než byla poctivá cena za takovou cestu. 'Abdu'l-Bahá věděl, že kočí není poctivý. Zaplatil tomu muži jenom tolik, co mu byl dlužen, a pak se k němu obrátil zády a chystal se k odchodu.

Když se s Ním kočí pokoušel hádat, 'Abdu'l-Bahá si stál pevně za Svým. Řekl tomu muži, že pokud by žádal za jízdné poctivou cenu, dostal by za odměnu štědré spropitné. Mistr potom odešel pryč a nechal kočího, aby přemýšlel o svých činech.

E. Hra „Čtverec, kruh, trojúhelník“

Předpokládá se, že děti už znají názvy alespoň několika geometrických tvarů, jako například „čtverec“, „kruh“ a „trojúhelník“. Začněte tím, že si s dětmi zopakujete názvy těchto tvarů a že se ujistíte o tom, že každý z těchto tvarů dovedou přesně určit. Dále ukažte kartičku, na kterou jste nakreslili tři tvary v řadě za sebou – například kruh, kruh, čtverec – a řekněte jim, aby se na ně pozorně podívali. Poté tuto kartičku odložte stranou a požádejte jedno z dětí, aby toto pořadí řeklo nahlas. Toto zopakujte několikrát za sebou a použijte přitom kartičky, na které jste už předem nakreslili různá pořadí tvarů. Měli byste u sebe mít několik kartiček pouze se dvěma tvary pro případ, že by dětem činilo obtíže si pořadí tří tvarů zapamatovat, a též u sebe mějte několik kartiček s posloupností čtyř nebo pěti tvarů, a to pro případ, že by dětem přišla posloupnost tří tvarů příliš snadná.

Nyní se snažte vyslovit nahlas posloupnost tvarů – buď dvou, tří nebo čtyř tvarů – a to podle toho, jaké mají vaši studenti schopnosti – a jedno dítě ze skupiny požádejte o to, aby ji zopakovalo. Až tento postup u každého dítěte několikrát uplatníte, můžete zvýšit náročnost této hry tím, že necháte děti nakreslit posloupnost tvarů, kterou vyslovíte nahlas.

F. Vybarvování: Obrázek č. 12

G. Závěrečné modlitby

13. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

V této hodině a v příštích třech hodinách budou děti soustřeďovat své snahy na učení se pronášet nazpaměť níže uvedenou modlitbu. Můžete jim ji představit, až z paměti pronesete nějakou úvodní modlitbu, jako je například modlitba, která byla doporučena v části 13, a až tak též učiní několik vašich studentů.

„Ó Pane! Zasad' tuto něžnou sazeničku v zahradě Svých hojných darů, zalévej ji prameny Své laskavé dobroty a dej, at' živena proudy Tvé přízně a milosti vyroste v dobrou ratolest. Ty jsi Mocný a Silný.“

B. Písňe (včetně opakování písniček z minulých hodin)

Be Fair

REFRÉN:

A

Be fair, be fair

E7 A

And strive to provide for the comfort of all

A

Be fair, be fair

E7 A

And strive to provide for the comfort of all

A E

When we are fair in our dealings with others

E7 A

We gain the trust of our sisters and brothers

A7 D

When things are divided equitably

E A

Justice will shine for the world to see

REFRÉN

When you give true comfort and aid

You'll follow the path that the Master laid

When wise and just in what you say and do

You'll bring joy to hearts around you

REFRÉN

C. Učení se citátu nazpaměť

Děti se v této hodině budou učit citát, který se týká vlastnosti soucitu. Můžete jim ho představit následujícím způsobem:

Bůh je Nejsoucitnější, Nadevše Milosrdný. V dobách těžkostí obracíme svá srdce k Němu a žádáme Ho, aby nás utěšil a posílil. Musíme tedy také prokazovat soucit ostatním. Když má někdo, koho známe, nějaký problém nebo je smutný, měli bychom vynaložit to největší úsilí, abychom byli plni porozumění a abychom tomu člověku pomohli. Za všech okolností musíme každému projevovat soucit a laskavost podobně jako strom, který dává všem do jednoho ovoce, a to dokonce i těm, kteří po něm házejí kameny. 'Abdu'l-Bahá vždy projevoval všem lidem soucit, třebaže byl Jeho život plný různých útrap. Naučme se nazpaměť Jeho slova, která nám pomohou v našem úsilí projevovat soucit:

„Království Boží je založeno na poctivosti a spravedlnosti a také na milosrdenství, soucitu a laskavosti ke každé živé duši.“¹¹⁴

Založený

1. Lékař se zajímal o zdraví dětí ve vesnicích, a proto otevřel kliniku, aby se o ně postaral. Klinika byla založena z jeho lásky k dětem.
2. Jana a Markéta jsou přítelkyně už velmi dlouho. Vždy společně studují a dělí se spolu o užitečné věci, které se naučily. Jejich přátelství je založeno na laskavosti a lásce.

Spravedlnost

1. Všichni lidé v království usilovně pracovali na zvýšení jeho blahobytu. Když byla sklizena veškerá úroda, král ji rozdělil mezi své poddané, a to v závislosti na velikosti jejich rodiny. Král jednal se svými poddanými spravedlivě.
2. Městská rada musela postavit silnici do další vesnice. Rozhodla se, že silnici stočí kolem zemědělské půdy. Tímto způsobem se dosáhlo toho, že byla tato nová silnice mnoha lidem ku prospěchu, a že farmáři kvůli ní netrpěli. Rada ve svém rozhodnutí prokázala smysl pro spravedlnost.

Soucit

1. Lukáš si všiml, že je jeho kamarádka Maruška nešťastná, a tak šel zjistit, zda by jí mohl nějak pomoci. Maruška mu vysvětlila, že její matka leží v nemocnici. Lukáš poslouchal, utěšoval Marušku a nabídl se, že s ní půjde zítra do nemocnice. Lukáš projevil Marušce soucit.
2. Jednoho dne se Šárka procházela po venkově a uviděla malé jehňátko, jehož nožička se chytila do oplocení. Šárka nožičku jemně vyňala a omotala ji obvazem. Šárka prokázala jehňátku soucit.

D. Příběh

Když 'Abdu'l-Bahá cestoval po Západě, v každém městě, které navštívil, přicházelo mnoho lidí, aby se s Ním mohli setkat a naslouchat Jeho povzbudivým slovům. Dnem i nocí se scházel s lidmi všeho druhu – mladými i starými, bohatými i chudými, úředníky i obyčejnými občany. Někteří přišli ze své velké lásky k Mistrovi a jiní proto, že byli zvědaví na to, co jim chce říci.

Jednoho dne dorazila do domu, v němž bydlel Mistr, nějaká žena a zaklepala na dveře. Byla to obyčejná žena, jejíž srdce toužilo po tom, aby mohla strávit několik okamžiků s 'Abdu'l-Baháem. „Máte schůzku s Mistrem?“ zeptal se muž, který jí otevřel dveře. Řekla, že ne. Bylo jí řečeno, že v tom případě se nebude moci s 'Abdu'l-Baháem setkat, protože byl právě ve společnosti několika velmi důležitých lidí. Smutně se otočila zpět a začala sestupovat po schodech před domem. Jak velké zklamání naplnilo její srdce! Najednou se ale objevil posel od 'Abdu'l-Baháa a žádal ji, aby se vrátila. Mistr si ji přál vidět. Bylo slyšet Jeho hlas, jak zvučně a s velkou autoritou promlouvá: „Něčí srdce bylo zraněno. Rychle, rychle, přiveďte ji ke Mně!“

E. Hra: „Společně“

Rozdělte děti do dvojic. Děti ať se postaví vedle sebe a ať se levá noha jednoho dítěte přiváže k pravé noze druhého dítěte. Dětem vysvětlíte, že mají-li v této hře dosáhnout úspěchu, musí se naučit mezi sebou spolupracovat. Poté nechte každou dvojici přejít z jednoho určeného místa na druhé. Náročnost hry můžete zvýšit tím, že jim postavíte do cesty malé překážky, jako například větve a kameny. Dbejte přitom na to, abyste zajistili bezpečnost dětí. Namísto chůze můžete dané dvojice eventuálně požádat o to, aby skákaly jako žáby, cválaly jako koně atd. Může být také nezbytné dětem vysvětlit, že dvojice spolu nesoupeří.

F. Vybarvování: Obrázek č. 13

G. Závěrečné modlitby

14. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Na úvod hodiny byste jako vždy měli spolu s několika studenty pronést několik modliteb. Děti se pak i nadále mohou učit nazpaměť modlitbu, která byla představena v poslední hodině.

B. Písně (včetně opakování písniček z minulých hodin)

On the Wings of Detachment

REFRÉN:

C F G

One day a bird was flying in the sky above

C F G

Full of joy and confidence

C F G C F G

Soaring in this Paradise, his home

C F G C F G

As he flew, his hunger began to grow

C F G C F G

So he turned to the water and clay below

C F

Down below

G C F

He was trapped

G C

By his desire

F G C F G

And his wings got covered in mud

C

Too heavy to fly,

F G C F G

He could not return to his home

REFRÉN

Like that bird I belong to the heavens

So I will not cling to the earth below

I will not cling to riches

I will not cling to my wishes

I will not cling to anything but God

C G F G

So I will walk on the feet of detachment

C G F G

I will soar on the wings of detachment

C G F

I will free myself of all attachment

G C

To anything but God (*opakovat*)

C. Učení se citátu nazpaměť

Dnes se děti budou učit nazpaměť citát o vlastnosti odpoutání. Toto téma jim můžete představit následujícím způsobem.

Bůh stvořil každou dobrou věc na tomto světě, abychom si ji mohli užívat – pevné zdraví, chutné jídlo, lásku a přátelství, krásu přírody a sílu mysli, která nám umožňuje uskutečňovat různé objevy a vynálezy, abychom mohli zlepšovat způsob svého života. Měli bychom využívat všech darů, které nám Bůh dává, a být Mu vděční za radost ze života. Měli bychom si však dávat pozor na to, abychom nebyli k tomuto světu připoutáni. Naše duše musí být vždy svobodné; měly by se jako volní a silní ptáci vznášet v nebi svatosti. Jak je smutné, když pták zůstává na zemi a není schopen vzlétnout, protože je připoután k věcem kolem sebe. Naučme se nazpaměť následující citát:

„Věz, že tvá pravá okrasa spočívá v lásce k Bohu a ve tvém odpoutání ode všeho kromě Něho...”¹¹⁵

Skládat se, spočívat

1. Vladislav má k obědu párek, několik brambor a zelené fazole. Jeho oběd se skládá z párku, brambor a zelených fazolí.
2. V této větě je pět slov. Skládá se z pěti slov.

Odpoutání

1. Oleg si opravdu chtěl jít se svými přáteli zaplavat. S radostí však zůstal se svou mladší sestrou doma, aby mohla jeho matka odejít do obchodu. Oleg projevil odpoutání od vlastních plánů, protože chtěl pomoci své rodině.

2. Na konci školního roku si Anička řekla, že by bylo hezké, kdyby svému učiteli přinesla květiny. Její sestra navrhla, aby místo toho upekly dort. Anička si myslí, že je to dobrý nápad. Anička je odpoutána od vlastního nápadu.

Všechno kromě

1. Všechny děti ve zkoušce obstály, kromě jednoho, které se neučilo. Všem, kromě jednoho studenta, se v testu dařilo.

2. Matka chtěla rodině uvařit speciální jídlo. Pak si ale uvědomila, že tak nemůže učinit, protože jí chyběla jedna důležitá přísada. Měla všechno kromě jedné přísady.

D. Příběh

Dva muži, kteří byli celá léta přáteli, se jednoho dne bavili u čaje o duchovních věcech. Jeden z těchto mužů nahromadil za svého života velké jmění a netrpěl nedostatkem. Ten druhý toho vlastnil mnohem méně. „Chtěl bych podniknout cestu do Svaté země,“ řekl ten druhý muž svému bohatému příteli. První muž bez váhání odpověděl: „To je skvělý nápad! Přidám se k tobě.“ Oba odložili své šálky a ihned vstali, aby se vydali na cestu ve směru, kde leží Svatá země.

Za malou chvíli ušli jen krátkou vzdálenost, když se začala snášet tma. Chudší muž zpomalil, pak se zastavil a řekl: „Příteli, vraťme se na noc domů. Bude to pohodlnější a ráno můžeme začít znovu.“ „Ale proč bychom se měli vracet?“ odpověděl ten zámožnější. „Jsme přece na cestě do Svaté země!“ Jeho přítel s tím však přesto stále nebyl spokojen. „Do Svaté země je pěšky daleko,“ zkusel to znovu. „Alespoň mi dovol se vrátit, abych si přivedl osla, kterého se tady zdráhám nechat.“

„Potom tedy,“ pověděl bohatý přítel tomu druhému, „možná vůbec nejsi tím, kdo mě má na této cestě doprovázet. S radostí jsem opustil velké jmění – koně, statky a krásné oblečení, a nezakoušel jsem přitom sebemenší pocit ztráty. Může být snad nějaká větší štědrost, než moci strávit byť i jediný okamžik ve Svaté zemi? To se nedokážeš vzdát ani svého osla?“ Je smutné, že se nebyl s to zřít svého jediného cennějšího majetku. A tak opustil svého přítele, který pokračoval v cestě do Svaté země, aniž by se někdy jen jedinkrát ohlédl zpět.

E. Hra: „Kolo“

Požádejte děti, aby se postavily do kruhu, napřáhly levou ruku do kruhu a uprostřed se držely za ruce. Měly by nyní připomínat kolo a jejich paže by měly být jako paprsky tohoto kola. Potom nechejte děti točit se kolem středu kruhu jako kolo. Až tak učiní, požádejte je, aby se pohybovaly po prostoru, kde se hodina koná, a přitom se točily v kruhu a stále zachovávaly stejný tvar. Hra může získat na větší náročnosti například tím, že děti mohou zkoušet skákat a poskakovat.

Náročnost této hry byste mohli ještě zvýšit tím, že řeknete dětem, aby si sedly do kruhu na podlahu a aby si natáhly nohy tak, že se o sebe budou uprostřed dotýkat chodidly. Pak by si měly položit dlaně na podlahu podél svého boku. Nyní jsou připraveny k tomu, aby kolo rozjely. Za tímto účelem se všechny trochu vzepřou o ruce vzhůru a posunou se o krok doprava. Takto by měly krok za krokem postupovat a udržovat přitom chodidla ve středu kruhu, dokud se kolo neposune o jednu úplnou otáčku.

F. Vybarvování: Obrázek č. 14

G. Závěrečné modlitby

15. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Po pronesení úvodních modliteb můžete dětem pomoci se i nadále učit nazpaměť modlitbu představenou ve 13. hodině.

B. Písně (včetně opakování písniček z minulých hodin)

Bestow Upon Me My Portion

REFRÉN:

A

Bestow upon me my portion

D A

O Lord, o Lord

A D A

Bestow upon me my portion

E A

As it pleaseth Thee

A

It's easy to be content

D A

When things are going well

A

It's easy to be content

E A

When you're feeling swell

D A

But what is really more challenging

E A

Is to be content when things go wrong

D A

To be patient in times of difficulty

E A

Perhaps even sing a song

REFRÉN

From the time He was a boy

The Master suffered indignities
From early in His life
He hardly had any comfort or ease
But He remained content and calm
Never full of anxiety
He trusted in God and accepted His Will
Continued on ever patiently
REFRÉN

C. Učení se citátu nazpaměť

Níže uvádíme několik myšlenek, které vám pomohou představit téma této hodiny a citát, který se budou děti učit nazpaměť.

‘Abdu’l-Bahá byl za všech okolností spokojený s Boží Vůlí. Říkal přátelům, že je snadné být spokojený, když jde všechno dobře, když je člověk zdravý a žije v pohodlí. Složitější je cítit se šťastně a spokojeně v dobách potíží a v časech nemoci a strádání. Navzdory veškerému utrpení, kterým byl Jeho život naplněn, ‘Abdu’l-Bahá nikdy neklesal na mysli. I v těch nejvážnějších a nejtěžších dobách zůstal spokojený a vděčný Bohu. Vždy byl veselý a optimistický. Naučme se nazpaměť následující citát, abychom si často připomínali, jak velkou cenu má spokojenost s Boží Vůlí:

„Zdrojem veškeré slávy je přijetí všeho, co Pán poskytnul, a spokojenost s tím, co Bůh nařídil.“¹¹⁶

Sláva

1. Šárka ve škole studovala přírodovědné předměty a po studiu se připojila ke skupině vědců. Učinili mnoho důležitých objevů. Její práce přinesla jejímu jménu slávu.
2. Světlana se ráda dívala na přírodu – na hory, stromy a moře. Pokaždé, když uviděla krásu světa, přemýšlela o majestátu a velikosti Boha, Stvořitele všech věcí. Pohled na přírodu přiměl Světlanu myslet na slávu Boží.

Poskytnout

1. Pavel každý den děkuje Bohu za svou milující rodinu, pevné zdraví a za všechny dobré věci, které mu Bůh dal. Pavel je vděčný za mnoho darů, které mu Bůh poskytl.
2. Bez slunce by byla Země temná a studená a nic by na ní nemohlo žít. Slunce poskytuje světu světlo a teplo.

Naříditi

1. Král vydal rozkaz, aby všichni lidé v jeho zemi v první jarní den nepracovali. Bylo nařízeno slavit první jarní den jako svátek.
2. Celé dlouhé měsíce v kraji nezapršelo a obecní rada lidem přikázala omezit svou spotřebu vody. Toto omezení nařídila rada za účelem úspory vody.

D. Příběh

‘Abdu’l-Bahá jednou večer kráčet s několika Bahá’í věřícími projasněným městem Londýnem. Kráčeli po ulici lemované po obou stranách rozzářenými lampami, které bylo vidět, kam až jen oko dohlédlo. Lidé, kteří se nacházeli ve společnosti milovaného Mistra, měli pocit, jako by se jejich srdce přenesla do jiného světa.

„Tato podívaná mě velmi těší,“ uvedl ‘Abdu’l-Bahá. „Světlo je dobré, velmi dobré. Ve vězení v ‘Akká byla velká tma.“

Přátele z této malé skupiny, kteří ‘Abdu’l-Baháa milovali, zarmoutila ona vzpomínka na Jeho uvěznění v pevnostním městě ‘Akká, kde strávil dlouhá léta jako vězeň po boku Svého Otce Bahá’u’lláha. Bylo to velmi nevlídné místo, a rodina strádala velkým utrpením. „Jsme rádi, ach, máme takovou radost, že jste na svobodě,“ řekli.

‘Abdu’l-Bahá na to odpověděl: „Byl jsem v tom vězení šťastný, protože jsem ty dny strávil na stezce služby.“ Říkal jim, že největším vězením je vězení sebe sama. Podívejte se, pokud myslíme jen na sebe, a ne na lidi kolem sebe, právě tehdy jsme opravdu uvězněni, právě tehdy skutečně trpíme! ‘Abdu’l-Bahá byl za všech okolností spokojený, neboť kráčet stezkou služby Bohu a lidstvu. A tak i za těch nejponuřejších dnů, když byl vězněm v ‘Akká, zářilo světlo Jeho nezdolného ducha a dodávalo ostatním vřelost a útěchu.

E. Hra: „Sochař“

Předstírejte, že jste sochařem a děti vám pomáhají vytvořit umělecké dílo. Požádejte jedno dítě, aby předstoupilo před třídu a zaujalo polohu, kterou předvedete – například, aby se předklonilo a natáhlo ruce. Poté vyvolávejte ostatní děti, aby po jednom nebo po několika předstupovaly před skupinu a předváděly pózy, které mají napodobovat. Až budou všechny znát své pózy, řekněte jim, aby se spolu sešly a vytvořily umělecké dílo. Pak se ke skupině přidejte jako závěrečný díl.

Ve hře můžete pokračovat tím, že studenty rozdělíte do dvojic. Umožněte oběma členům dané dvojice, aby se ve svých rolích vystřídali – jeden bude předstírat, že je sochařem, a druhý bude zaujímat požadované pózy.

Možná že dokážete vymyslet i některé další verze této hry. Například byste mohl/a hlasitě pokládat otázky, jako např. „Může z vás být plot“ nebo „Může z vás být zahrada?“ Děti na to pak budou odpovídat tím, že se seřadí do požadovaného útvaru.

F. Vybarvování: Obrázek č. 15

G. Závěrečné modlitby

16. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

V této hodině by už všechny děti měly být schopny z paměti pronášet modlitbu, která byla představena ve 13. hodině. Můžete si ji s nimi zopakovat po úvodních modlitbách.

B. Písň (včetně opakování písniček z minulých hodin)

We Are Drops

C

We are drops

We are drops (*ozvěna*)

C

Of one ocean

Of one ocean

F

We are waves

We are waves

G

Of one sea

Of one sea

REFRÉN:

C

Come and join us

Come and join us (*ozvěna*)

F

In our quest for unity

C G C F C

It's a way of life for you and me

We are flowers (*ozvěna*)

Of one garden

We are leaves

Of one tree

REFRÉN

All the earth is (*ozvěna*)

But one country

Man is one

Can't you see

REFRÉN (*opakovat poslední řádku*)

C. Učení se citátu nazpaměť

Níže uvedené myšlenky vám pomohou představit téma této hodiny a citát, který se budou děti učit nazpaměť.

Bůh stvořil veškeré lidstvo k tomu, aby spolu žilo jako jedna rodina. Máme-li tak učinit, nemůžeme připustit, abychom se nechali rozdělovat všelijakými spory. Namísto toho bychom se měli s lidmi každé víry, rasy, národnosti a společenského postavení setkávat v duchu laskavosti a lásky. Naučme se nazpaměť tento Bahá'u'lláhův citát, což nám pomůže si tuto skutečnost zapamatovat:

„Požehnaný je ten, kdo se stýká se všemi lidmi v duchu největší vlídnosti a lásky.“¹¹⁷

Stýkat se, setkávat se

1. Vlhovci kravští a volavky bílé jsou dva druhy ptáčků, kteří žijí na loukách. Je možné je často vidat pospolu. Tyto dva druhy ptáčků se spolu stýkají.
2. Lidé po přečtení modliteb na devocionálním setkání zůstávají a stýkají se spolu.

D. Příběh

Z některých našich předchozích příběhů už víte, že když 'Abdu'l-Bahá poprvé dorazil do 'Akká, mnoho lidí s Ním zacházelo špatně. K Bahá'í věřícím byli krutí a nechtěli s nimi mluvit. Brzy však přišli na to, že Bahá'í jsou milující a laskaví lidé, a pomalu jim většina obyvatel města začínala jejich chování oplácet laskavostí. Ale byli zde i tací, kteří se nechtěli svého hněvu a nenávisti vzdát.

Nějaký muž, který ve svém srdci stále choval vůči 'Abdu'l-Baháovi velkou nenávist, jednoho dne uslyšel, jak ostatní lidé chválí 'Abdu'l-Baháovu velikost a dobrotu. Muž se rozzuřil. Ještě jim ukáže, řekl hněvivě, že tento Člověk, kterého všichni ctí, není vůbec tak úžasný. Odešel a jeho srdce planulo hněvem. Věděl, že by se 'Abdu'l-Bahá mohl právě v té hodině nacházet v mešitě, kam se chodil modlit. Přirtil se tam a byl připraven se milovaného Mistra zmocnit násilím. Ale 'Abdu'l-Bahá se na muže klidně a důstojně zadíval. S láskou mu připomínal Boží učení, že máme být štedří ke všem hostům, a to dokonce i k těm, kteří se od nás liší. V tu chvíli si tento muž uvědomil, že 'Abdu'l-Bahá i ostatní Bahá'í byli v jeho domově 'Akká skutečně v postavení hostů. A jako štedrý hostitel by je měl přivítat s láskou a chovat se k nim laskavě.

E. Hra: „Skrytá vlastnost“

Řekněte dětem, ať vytvoří kruh a ze svých dvou dlaní utvoří misku, kterou budou držet před sebou. Postavte se doprostřed kruhu a vezměte do ruky nějaký malý předmět, jako například kamínek. Tento předmět bude představovat nějakou vlastnost, například laskavost. Až budete kolem tohoto kruhu obcházet, vezměte každé dítě za ruce a například říkejte: „Honzíček je laskavý, Miška je laskavá, Erik je laskavý“ atd. Každé dítě by pak mělo sevřít dlaně tak, jako by od vás ten předmět dostalo. Ve skutečnosti byste měli vložit předmět do ruky jen jednomu dítěti. Až obejdete celý kruh, jedno dítě by se mělo snažit uhodnout, kdo ten předmět vlastně má. Dítě by například mělo říkat: „Erik je velmi laskavý.“ Pak by měl Erik otevřít dlaně a ukázat, zda ho má, nebo ne. Dítěti by se měly dát tři možnosti, aby uhádlo, kdo ten předmět ve skutečnosti má, po čemž se může tato hra opakovat za použití jiné vlastnosti. Měli byste se postarat o to, aby daný předmět dostalo každé dítě alespoň v jednom kole.

F. Vybarvování: Obrázek č. 16

G. Závěrečné modlitby

17. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

V příštích čtyřech hodinách se budou děti učit pronášet nazpaměť níže uvedenou modlitbu. Bude to pro ně zdrojem povzbuzení, když každou hodinu zahájíte novou modlitbou, kterou jste se naučili nazpaměť, jako je například modlitba, která byla doporučena v části 16. Až se k vám na úvodní modlitby přidá několik studentů, můžete následující modlitbu představit obvyklým způsobem.

„Tvé Jméno mne hojí, ó můj Bože, a vzpomínka na Tebe mne uzdravuje. Tvá blízkost mi dává naději a provází mne láska k Tobě. Tvé milosrdenství mne léčí a pomáhá mi v obou světech, v tomto i v příštím. Vpravdě, Ty jsi Přestědrý, Všemoudoucí, Nejmoudřejší.“¹¹⁸

B. Písně (včetně opakování písniček z minulých hodin)

Source of Courage

REFRÉN:

Am

The source of courage and power

Dm E Am

Is the promotion of the Word of God

Am

The source of courage and power

Dm E Am

Is steadfastness in His love

G

Forget about yourself

C

Stand up for what is right

E7

Defend those in need

Am

Rely upon His might

Teach the Word of God

Be courageous in your deeds

Follow His path

To happiness it leads

REFRÉN

C. Učení se citátu nazpaměť

Při představování tématu této hodiny a citátu, který se budou děti učit nazpaměť, můžete použít níže uvedený výklad.

Mít odvahu znamená postavit se za to, co je správné, i když jsme pouze jediní, kteří něco takového udělají, a bránit ty, kteří potřebují naši pomoc, i když nám to může způsobit nepříjemnosti, a i když, popravdě řečeno víme, že nás to může přivést do těžkostí. Postavit se svému souzení s klidem a noblesou si vyžaduje odvahu. Odvahu čerpáme ze své lásky k Bohu a ze své touhy potěšit Ho více než všechny ostatní. Naučme se nazpaměť následující citát, který nám pomůže pamatovat na to, že bychom se měli ke každé životní situaci stavět s odvahou:

„Zdrojem odvahy a síly je šíření Božího Slova a neochvějnost v Jeho lásce.“¹¹⁹

Zdroj

1. Klára žije v jedné vesnici v údolí. Vesnici dodává vodu roztátý sníh, který pochází z vrcholku nedalekých hor. Zdrojem vesnické vody je sníh z vrcholků hor.
2. Paní Puttersová má tři milující a vychované děti. Její děti jsou pro ni zdrojem radosti a štěstí.

Šíření

1. Dva Vlastovi přátelé se pohádali a rozzlobili se na sebe. Vlasta pomohl každému porozumět tomu, jak se na celou věc dívá ten druhý, a pomohl jim se mezi sebou usmířit. Vlasta vždy mezi svými přáteli šíří mír a porozumění.
2. Sestra navštěvuje děti v učebně, aby je poučila o jídle, které je dobré pro jejich zdraví. Sestra šíří povědomí o zdravém stravování.

Neochvějnost

1. Patricie věděla, že chce být lékařkou. Ve škole vždy pilně studovala a po mnoha letech těžké práce dosáhla svého cíle. Projevovala neochvějnost ve své snaze stát se lékařkou.
2. Zdeněk odešel do velmi odlehlé vesnice, aby tam pomáhal otevřít novou školu. Ačkoli mu jeho rodina chyběla a potýkal se s mnoha obtížemi, projevoval neochvějnost, zůstával ve vesnici dlouhá léta, vzdělával učitele a pracoval s dětmi.

D. Příběh

‘Alí-‘Askar žil v Persii, kde pracoval jako obchodník. Když se stal Bahá’í, zakusil hodně utrpení od těch, kteří se postavili proti této Věře. Za krátkou dobu ztratil vše, co měl. Přesto přese všechno však ‘Alí-‘Askar neklesal na mysli. Protože pochopil, že si ve své vlasti nebude moci vydělávat na živobytí, rozhodl se přestěhovat do Adrianopole, což je město v sousední zemi.

Třebaže v Adrianopoli stále neměl žádný velký majetek, přesto se mu podařilo nashromáždit alespoň malé množství zboží. Ale dříve než dokázal prodat jednu jedinou věc, zaútočili na něj zloději, kteří mu vzali všechno, co měl, a zase mu nezůstalo vůbec nic.

Nedlouho poté tyto zloděje zatkli, a došlo k zabavení velkého jmění, které svým zločinným konáním získali. Jeden z místních úředníků, jenž byl oslněn skvoucím leskem tohoto bohatství, přišel s nápadem ponechat si toto jmění pro sebe. Do své kanceláře si zavolal ‘Alí-‘Askara a jasně se o tom před ním vyjádřil.

„‘Alí-‘Askare,“ řekl, „tito zloději jsou velmi bohatí. Ve své zprávě pro vládu jsem napsal, že hodnota toho, co vám bylo ukradeno, je veliká. Proto musíte jít k soudu a dosvědčit, že to, co jsem napsal, je pravda.“ Tento úředník si myslel, že ‘Alí-‘Askarovi tak budou vráceny všechny peníze a oba si je pak rozdělí mezi sebou.

‘Alí-‘Askar věděl, že s takovým plánem nemůže nikdy souhlasit. „Vaše ctihodnosti, cháne,“ odpověděl: „Toho zboží, které mi ukradli, bylo jen velmi málo. Jak mohu nahlásit něco, co není pravda? Když se mě budou ptát, uvedu fakta přesně taková, jaká jsou. Považuji to za svou povinnost, ale jen toto a nic víc.“

Úředník se znovu pokusil ‘Alí-Askara přesvědčit. „Máme tu jedinečnou příležitost,“ pravil úředník. „Vy i já na tom můžeme hodně vydělat. Nenechte si tuto životní šanci proklouznout mezi prsty!“

Ale ‘Alí-‘Askar opět odmítl a řekl: „Cháne, jak bych to uvedl do souladu se svým vztahem k Bohu? Nechte mě být. Řeknu pravdu a nic než pravdu.“

Nyní se úředník rozzlobil. Pokud ‘Alí-‘Askar nepřistoupí na jeho plán, všechny jeho záměry přijdou vniveč a on přijde o velké jmění, které měl nyní na dosah. A tak začal ‘Alí-‘Askarovi vyhrožovat, jelikož doufal, že by mu mohl nahnat strach, aby přistoupil na spolupráci. „Zavřu vás do vězení,“ řekl. „Nechám vás poslat do vyhnanství; není žádné mučivé trýzně, které bych vás ušetřil.“ Potom ‘Alí-‘Askarovi řekl, že pokud nebude souhlasit, pošle ho zpět do Persie.

‘Alí-‘Askar se jen usmál. „Jináb-i-Kháne,“ řekl, „dělejte si se mnou, jak se vám zlíbí; neobrátím se zády k tomu, co je správné.“

E. Hra: „Pravdivý, nebo nepravdivý“

Začněte tuto hru tím, že děti požádáte, aby vytvořily veliký kruh, do jehož středu se postavíte. Dětem nyní vysvětlíte, že budete pronášet několik výroků. Některé výroky budou správné, ale některé budou nesprávné. Řekněte jim, že pokud je výrok správný, měly by zakřičet „ano“ a vyskočit směrem ke středu kruhu. Pokud je výrok nesprávný, měly by zakřičet „ne“ a skočit vzad.

Všechny výroky, které pronesete, by se měly zakládat na věcech, které mohou děti snadno sledovat. Příklady výroků znějících „ano“ jsou následující: „Slunce vydává světlo.“ „Stromy vyrůstají ze semínek.“ „Hory jsou vysoké.“ Můžete také pronášet výroky, ve kterých je sdělováno, co mají děti na sobě jako například „Šárka má modrou košili“ nebo věci, které vidí ve svém okolí, jako například: „Tamhle jsou dvě lavičky.“

Některé příklady výroků znějících „ne“ jsou: „Déšť padá nahoru,“, „Ryby létají,“, „Kameny chodí po nohou.“ U nesprávných výroků můžete opět použít příkladů ze svého okolí. Pamatujte na to, že byste měli říkat více správných než nesprávných výroků, a to proto, aby se na konci hry děti dostaly až k vám do středu kruhu.

F. Vybarvování: Obrázek č. 17

G. Závěrečné modlitby

18. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Po úvodních modlitbách by děti měly věnovat čas tomu, aby se učily nazpaměť modlitbu, která byla představena v minulé hodině.

B. Písně (včetně opakování písniček z minulých hodin)

Be Hopeful

C F

The future we can never know

G C

What will happen the next day

C F

Yet bounties never cease to flow

G C

Trust in God and make your way

REFRÉN:

F G

Be hopeful, be hopeful,

C F

And find God's bounties everywhere

F

The sun will rise

G

And fill the skies

C F

Look up with expectant eyes

F G C

Look to Him with hopeful eyes

Be ever hopeful, strive to grow

And winter will give way to spring

His bounties never cease to flow

They're bringing life to everything

REFRÉN

Be a source of joy and peace

Serve and let the spirit glow

Remember bounties never cease

Be hopeful for tomorrow

REFRÉN

C. Učení se citátu nazpaměť

Níže uvádíme několik myšlenek, které můžete použít při představování citátu, který se budou děti v této hodině učit nazpaměť.

Boží láska je vždy s námi. Bůh nás nikdy neopustí a slibuje, že nám bude celý život pomáhat. Ačkoli nevíme, co se může stát už příští den, důvěřujeme v Boha a nezapomínáme na to, že Jeho dary a štědrost jsou všude kolem. A tak se díváme do budoucnosti s nadějí, a věříme, že se nám dostane dílu z Jeho nekonečných požehnání. Se srdcem plným naděje neustále čekáme, že nás zaplaví Boží dary. Naučme se nazpaměť následující 'Abdu'l-Baháova slova, která nám pomohou pamatovat na to, jak je naděje důležitá:

„Neztrácej nikdy důvěru v Boha. Buď vždy plný naděje, neboť člověk nepřestává být nikdy zahrnován Božími dary.“¹²⁰

Důvěra

1. Eda měl problém a obrátil se na Standu o pomoc. Eda věděl, že Standa udělá vše, co je v jeho silách, aby mu pomohl. Eda Standovi důvěřuje.
2. Naďa chce na svém domě opravit střechu, ale sama to nezvládne. Nadini přátelé se nabídnou, že nazítří přijdou, aby jí s tím pomohli. Naďa důvěřuje tomu, že přijdou, jak jí to slíbili, a připraví všechno, co je potřeba.

Doufat/Nadějný

1. Monika zasadila semínko na jedno slunné místo a každý den je zalévala. Těšila se, že uvidí, jak bude růst. Monika doufala, že se ze semínka jednoho dne stane silná rostlina.
2. Matoušův dobrý kamarád Tonda se přestěhoval do jiného města. Matoušovi jeho kamarád chyběl, ale doufal, že se spolu zase brzy uvidí.

Dary

1. Každou noc, když se Lucka modlí, přemýšlí o tom, jaké ji potkalo štěstí, že existuje tolik věcí, kterých se jí v životě dostává. Myslí na své rodiče, přátele, učitele, ba dokonce i na postel, ve které spí. Lucka je vždy vděčná za dary, kterých se jí dostalo.
2. Rost'a má mnoho přátel a příbuzných, kteří ho milují a pomáhají mu růst. Rost'a je vděčný za dar jejich lásky a podpory.

Přestat

1. Když Tomáš zavře kohoutek, voda přestane vytékat; voda přestane téct.
2. I v zamračených dnech zahřívají Zemi sluneční paprsky. Sluneční paprsky nikdy nepřestávají dopadat na Zemi.

D. Příběh

Kdysi žil sám na břehu řeky Temže v Londýně jeden muž bez domova. Byl velmi smutný a ztratil veškerou naději, že bude ještě někdy v životě šťastný. Jednoho dne se procházel kolem nějakého obchodu a jeho pozornost upoutala jedna fotografie v novinách. Byla to tvář 'Abdu'l-Baháa. Muž stál jako zařezaný a zíral na tu tvář. 'Abdu'l-Baháa nikdy předtím neviděl a nevěděl, kdo to je, ale byl si jist, že se s Ním musí setkat. V novinách byla uvedena adresa domu, a tak se muž vydal na cestu,

a doufal, že Ho tam najde. Bylo to velmi daleko – téměř padesát kilometrů – ale on nepřestával jít dál, dokud do toho domu nedošel.

Když tam konečně dorazil, byl unavený a měl hlad. Paní domu ho laskavě pozvala dovnitř, dala mu jídlo a nechala ho, aby si na chvíli odpočinul. Když odpočíval, vyprávěl té ženě svůj příběh a poté se jí zeptal, zda je tu ‘Abdu’l-Bahá. Žena ho ujistila o tom, že tu je.

„Přijme mě?“ zeptal se. „Dokonce i mě?“

Ve chvíli, kdy žena odpovídala, že si je jistá tím, že ho ‘Abdu’l-Bahá přijme, se ve dveřích objevil Samotný Mistr. Muž vstal a ‘Abdu’l-Bahá napřáhl své paže, aby ho pozdravil. Jako by byl ten muž nějakým starým přítelem, na kterého ‘Abdu’l-Bahá už dlouho čekal. Přijal ho s láskou a soucitem a požádal ho, aby se vedle Něho posadil.

Pak ‘Abdu’l-Bahá, který vždy věděl, jak vracet do lidských srdcí ztracenou radost, začal s oním mužem rozmlouvat. Vyzval ho, aby svůj smutek pustil z hlavy a připomněl mu, že je bohatý v Božím Království! ‘Abdu’l-Bahá se k tomuto muži choval velmi soucitně, což vedlo k tomu, že ‘Abdu’l-Baháova konejšivá slova začala mít na jeho srdce hojivý účinek a dodávala mu sílu. Jeho smutek se začal pomaloučku vytrácet. Ještě než odešel, řekl ‘Abdu’l-Baháovi, že už nedovolí, aby mu jeho chudoba přinášela smutek; místo toho si najde práci na poli a našetří si nějaké peníze, aby si mohl koupit malý pozemek, na kterém bude pěstovat fialky, jež bude poté prodávat na trhu. Tento muž se od ‘Abdu’l-Baháa naučil, aby vložil důvěru v Boha a měl víru v to, že Bůh zahrne jeho snahy Svým ujištěním a požehnáním. Jeho zoufalství se proměnilo v naději.

E. Hra: „Přivolávač deště“

Nejprve požádejte děti o to, aby kolem vás vytvořily kruh. Děti poté seznámíte s touto hrou tak, že je požádáte o to, aby si představily, že jsou na poušti a touží po tom, aby přišel déšť. Pak si začnete mnout dlaně a řeknete dětem, aby začaly dělat stejný pohyb jako vy, ale aby s ním začínaly jen postupně, a to až ve chvíli, kdy se na každé jednotlivé dítě podíváte. Až obejdete celý kruh a až si všechny děti budou mnout dlaně, řeknete jim, že by v tom měly pokračovat, dokud se na každé z nich nepodíváte a nebudete přitom dělat nějaký nový pohyb, který by měly napodobovat. Vaším dalším pohybem by třeba mohlo být luskání prsty a poté tleskání rukama, po čemž bude následovat poplácávání se po stehnech a dupání nohama. Zvuk, který všechny děti vydávají, by měl na začátku připomínat prvních několik mírných dešťů a na konci velkou bouři.

F. Vybarvování: Obrázek č. 18

G. Závěrečné modlitby

19. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Hodinu jako vždy zahajte modlitbami. Potom můžete pomoci dětem, aby se i nadále učily nazpaměť modlitbu, která byla představena v 17. hodině.

B. Písňe (včetně opakování písniček z minulých hodin)

Busy Hands

REFRÉN:

C F

Busy hands make happy children

C G

Happy children can be found

C F

Making other people happy

C F G C

Spreading peace and love around

C F

Working hands to build a new world

C G

Everybody has a role

C F

All of us can be so thankful

C F G C

For we soon shall reach our goal

REFRÉN

God will help us build a new world

Where we all help someone else

All of us will love our neighbour

More than we love our own selves

REFRÉN (*opakujte poslední řádku*)

C. Učení se citátu nazpaměť

V této hodině se budou děti učit nazpaměť citát o důvěryhodnosti, který můžete představit následujícím způsobem:

Jednou z největších vlastností v očích Boha je důvěryhodnost. Důvěryhodný člověk je pravdomluvný a čestný a lze se na něho spolehnout, že dodrží své slovo. Neměli bychom říkat jednu věc, ale přitom dělat druhou. Naše slova by se měla vždy zračit v našich činech. Když jsme důvěryhodní, ostatní si mohou být jisti, že se budeme snažit plnit si své povinnosti a dostát svým závazkům. Tímto způsobem jsou lidé schopni spolupracovat ve vzájemném souladu, protože vědí, že každý odvede svůj díl práce. Naučme se nazpaměť následující citát, který nám pomůže pamatovat na důležitost důvěryhodnosti:

„Důvěryhodnost je největším portálem vedoucím ke klidu a bezpečnosti lidí.“¹²¹

Důvěryhodnost

1. Saša slíbil své matce, že jí pomůže uvařit večeři. Když k němu domů přišli jeho kamarádi, aby si s nimi šel hrát ven, Saša si vzpomněl na slib, který dal své matce, a řekl svým přátelům, že si s nimi bude hrát někdy jindy. Saša projevil vlastnost zvanou důvěryhodnost.
2. Zuzana zašla do obchodu pro několik věcí pro svou rodinu, ale zjistila, že s sebou nemá dost peněz na zaplacení všeho, co potřebují. Požádala majitelku obchodu, jestli by jí mohla nazítří přinést peníze, které má ještě zaplatit. Majitelka řekla, že je to tak v pořádku, protože Zuzanu zná, a ví, že je důvěryhodná a že ty věci zaplatí tak, jak to slíbila.

Klid/pokoj

1. Pokaždé, když musí Emil učinit nějaké důležité rozhodnutí, snaží se najít klidné místo k přemýšlení a rozjímání. Odejde do nedaleké zahrady a v jejím klidu si dokáže vyčistit svou hlavu i srdce.
2. Jakmile přešla velká bouřka, všechno neobvykle ztichlo a zklidnělo. Po bouři se rozhostil klid a pokoj.

Bezpečnost/Bezpečí

1. Když se mládě vyděsí, často utíká zpět ke své matce do bezpečí. Matka poskytuje svým mláďatům bezpečí.
2. Turista sešel z cesty a zabloudil v lesích. Když se nevracel, šli ho hledat průvodci z vesnice. Když ho našli, cítil se bezpečně, protože věděl, že ho odvedou zpět do bezpečí.

D. Příběh

Před mnoha lety, když byla tato Víra ještě ve svých prvopočátcích, žilo jen malé množství Bahá'í, kteří bydleli na různých místech v několika zemích. Potýkali se s mnoha výzvami a často psávali 'Abdu'l-Baháovi, který bydlel ve Svaté zemi, a přinášeli Mu zprávy a pokládali Mu různé otázky. Jejich dopisy musely urazit velké vzdálenosti, aby se k Němu dostaly, a 'Abdu'l-Bahá každému z nich s velikou láskou a péčí odpovídal. Jeho povzbuzující slova jim dodávala sílu a těšila jejich srdce. A bylo tedy zcela zásadní, aby tento proud komunikace nebyl nijak narušen.

V onom kraji žil jeden Bahá'í jménem Muḥammad-Taqí. Před mnoha lety, když byl ještě mladým mužem, přišel z Persie, a založil si zde malou firmu. Postupně se stal známým svou naprostou spolehlivostí. Byl tak spolehlivý, že se jeho dům stal centrem, kterým procházela veškerá pošta určená

pro 'Abdu'l-Baháa ve Svaté zemi i odpovědi zasílané do zahraničí. Všichni věděli, že mu lze důvěřovat, že se postará o to, aby byla každá zásilka doručena rychle a bezpečně.

Nepřátelé Víry však poté proti 'Abdu'l-Baháovi povstali. Žárlili na to, jak velkou lásku a úctu Mu lidé projevují. Doufali, že se jim podaří zařídit, aby byl poslán do vyhnanství, nebo, ba co hůř, aby byl popraven. Všude kolem Jeho domu byli nasazeni zvědové a 'Abdu'l-Bahá se nacházel pod neustálým dohledem. Jak by to bývalo Jeho nepřátele potěšilo, kdyby mohli zastavit tok korespondence a přerušit spojení mezi 'Abdu'l-Baháem a oddanými přáteli v jiných zemích; a potěšilo by je ještě mnohem víc, kdyby se jim podařilo ukrást nějaký dokument, který by se mohl použít, aby uvedl úřady v omyl!

'Abdu'l-Baháa to však neodradilo. Mohli Ho často vidávat, jak ve světle lampy píše dlouho do noci; 'Abdu'l-Bahá se totiž postaral o zajištění bezpečného příjmu pošty i jejího odesílání. A co si myslíte, že 'Abdu'l-Bahá udělal?

'Abdu'l-Bahá samozřejmě věděl, že si nepřátelé uvědomují, jak důležitou práci Muḥammad-Taqí odvádí. Nepochybně se pokusí zachytit poštu, která je jeho prostřednictvím rozesílána dál. 'Abdu'l-Bahá tedy Muḥammad-Taqího poslal do bezpečí do jednoho nedalekého města v sousední zemi. Ostatní lidé, které 'Abdu'l-Baháovi nepřátelé nikterak nepodezřívali, tedy přinášeli ze Svaté země veškerou poštu Muḥammad-Taqíovi a odnášeli ji od něho zase zpět. A z tohoto bezpečného místa Muḥammad-Taqí i nadále spolehlivě odesílal a přijímal poštu, aniž by někdy zradil důvěru, kterou v něho 'Abdu'l-Bahá vložil. A tak tedy i v těch nejtěžších dobách nebylo spojení se Svatou zemí nikdy přerušeno, a k přátelům i z těch nejvzdálenějších míst se i nadále dostávalo vedení.

E. Hra: „Průvodce“

Rozdělte své studenty do dvojic a požádejte je, aby se se svým partnerem držely za ruce. Jednomu dítěti z každé dvojice zavažte oči a řekněte druhému dítěti, aby ho vedlo a dávalo pozor na to, aby dítě se zavázanýma očima po cestě nezakoplo. Zvýšit náročnost hry lze tím, že je možné vést dítě se zavázanýma očima přes různé překážky, jako jsou například kmeny stromu, příkopy, kameny a pneumatiky. V okamžiku, kdy se tímto způsobem naváže mezi partnery pouto důvěry, je možné vést dítě se zavázanýma očima pouze prostřednictvím slovních příkazů. V takovém případě by měl průvodce jít v těsné blízkosti za dítětem, aby ho zachytil, kdyby zakoplo.

Variantou výše uvedené hry může být, že se všem dětem mohou zavázat oči a že děti poté vytvoří vlak, který budete vést vy, nebo jeden ze studentů.

F. Vybarvování: Obrázek č. 19

G. Závěrečné modlitby

20. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Až spolu s několika studenty pronesete úvodní modlitby, zopakujte si s dětmi modlitbu, kterou se učily v posledních třech hodinách.

B. Písně (včetně některých z předcházejících hodin)

Kindling the Fire of God's Love

D

In my heart

A

There is a flame

G

That God has placed

D

A special flame

A

This is the fire

G

The fire

D

Of His love

REFRÉN:

D A

I will pray

I will pray (*ozvěna*)

G

To God

A D A

To kindle in my heart

To kindle in my heart (*ozvěna*)

G

That flame

A D A

The fire of His love

G

And I will strive

A D

That its light illumines all hearts

Day by day

I will feed this flame
As I pray
And do good unto others
This flame will grow
As I pray
And serve mankind
And as this flame burns
As it grows
It will be felt
By all who come
Its way
It will bring warmth
To all
Who come its way
REFRÉN

C. Učení se citátu nazpaměť

Tématem této hodiny je roznícení a následující výklad vám pomůže představit toto téma i citát, který se budou studenti učit nazpaměť:

Každá lidská bytost byla stvořena, aby poznala Boha a milovala Ho, a my všichni máme ve svém srdci jiskru Jeho lásky. Je důležité, abychom každý den živilí plamen lásky k Bohu tím, že se k Němu modlíme a sloužíme ostatním, aby mohl planout ještě prudčeji. A bude-li tento plamen hořet v našem srdci stále jasněji, mohou jeho žár pocítit všichni, kteří nám zkříží cestu. A také jejich srdce bude zažehnuto. Jsme-li takto rozníceni, stanou se z nás rozžaté svíčky, které prostě nemohou dělat nic jiného než šířit světlo a teplo lidem kolem sebe. Naučme se nazpaměť následující citát:

„Buďte zapálení, ó lidé, žářem lásky Boží, abyste mohli rozněcovat srdce ostatních.“

Roznítit, vznítit

1. V domě bylo chladno, a proto se Alešův otec rozhodl rozdělat oheň. Do kamen vložil velká polena a zapálil několik větviček, které byly pod nimi. Dříví se brzy vznítilo a oheň vyhrál celý pokoj.
2. Do školy přišla jedna vědkyně a vysvětlovala studentům mnoho zajímavých věcí o procesech, které probíhají ve vesmíru. Po přednášce jí studenti začali klást různé otázky. Roznítila ve studentech touhu se toho o světě více dozvědět.

D. Příběh

Thomas Breakwell byl jeden mladý muž, který zastával důležité místo v prádelně bavlny na jihu Spojených států, a byl právě na dovolené v Evropě. Na cestě parníkem do Evropy se v létě roku 1901

seznámil s jednou ženou a dal se s ní do řeči o duchovních věcech. Když dorazili do Paříže, vzala ho tato žena na schůzku s jejím přítelem, který bydlel v jednom bytě ve městě. O tomto příteli totiž věděla, že má podobné zájmy. Mladá žena je spolu seznámila a všichni tři spolu chvíli rozmlouvali. Před odchodem se Breakwell své hostitelky zeptal, zda se může ještě vrátit a promluvit si s nimi podrobněji. Byl vyzván k tomu, aby se nazítří ráno vrátil.

Když druhý den dorazil, mladá žena si všimla, že má rozzářené oči a jeho hlas se chvěje rozrušením. Požádala ho, aby se posadil. Breakwell se na ni na chvíli upřeně zahleděl a poté jí popsal zvláštní zážitek, který se mu stal. Když včera odešel z jejího domu, procházel se sám v teplém a ztěžklém večerním vzduchu po bulváru. Ani lísteček kolem se nepohnul. Pak se najednou přihnál veliký vítr, který jako by s sebou přinášel radostné zvěsti o novém poselství od Boha!

Mladá žena na něho naléhala, aby se uklidnil. Víte, už totiž věděla o poselství, na něž Breakwell odkazoval. V následujících třech dnech mu v průběhu celé řady hodin řekla o Bahá'í Věře všechno, co jen mohla – o jejich dějinách a učení – a o 'Abdu'l-Baháovi, Dokonalém Příkladu tohoto učení, který žil ve vězeňském městě 'Akká ve Svaté zemi.

Ještě než tyto tři dny uplynuly, bylo Breakwellovo srdce naplněno tak velkou radostí a nadějí, že netoužil po ničem jiném než odcestovat do 'Akká a navštívit 'Abdu'l-Baháa. Nějak se stalo, že se tu nacházel ještě další mladý muž, který si už dříve naplánoval, že za právě tímto účelem odjede do Svaté země. Tento mladík byl nanejvýš potěšen tím, že ho bude Breakwell doprovázet. 'Abdu'l-Baháovi byla tedy zaslána zpráva, v níž byl žádán o svolení, aby mohli k Němu přijet, a netrvalo příliš dlouho a už byli oba na cestě do oné země.

Když oba muži dorazili do 'Abdu'l-Baháova domu, odvedli je do jedné místnosti, kde se sešlo několik dalších mužů. Když se Breakwell rozhlížel kolem sebe, byl hluboce znepokojen. V místnosti nebyl nikdo, kdo by přitahoval jeho srdce, a protože si myslel, že 'Abdu'l-Bahá přece musí mezi přítomnými být, obával se toho, že nerozpoznal Nebeskou Bytost, o které se dozvěděl v Paříži. Celý zoufalý se posadil. V tom okamžiku se otevřely dveře a Breakwell vzhledl vzhůru. Uviděl zářivé světlo, z něhož se vynořila 'Abdu'l-Baháova postava. Okamžitě věděl, že se jeho nejdražší přání vyplnilo.

Breakwell strávil v 'Abdu'l-Baháově přítomnosti dva nádherné dny, v jejichž průběhu se oheň, který byl v jeho srdci roznicen, rozhořel ještě prudčeji. Když Breakwell řekl 'Abdu'l-Baháovi o svém zaměstnání v přádelně bavlny, kde byly využívány k práci také děti, 'Abdu'l-Bahá mu doporučil, aby se své funkce vzdal, což Breakwell bez váhání učinil. Na konci svého prázdninového pobytu se vrátil do Paříže a jeho duch byl jako planoucí oheň. Zbývající dny svého krátkého života hořel jako rozžatá svíčka a o světlo roznicené ve svém srdci se dělil s každým, koho jen potkal. Po jeho skonu zjevil 'Abdu'l-Bahá na jeho počest Desku, která obsahuje následující verš: „Ó Breakwelle, ó můj drahý! Zapálil jsi plamen v lampě Shromáždění na výsostech, vkročil jsi do Ráje Abhá, našel jsi úkryt ve stínu Požehnaného Stromu a setkal ses s Ním v Nebeském útočišti.“

E. Hra: „Pomozte nemocnému“

Vyberte jedno dítě, které bude předstírat, že je „nemocné“. Řekněte dvěma dalším dětem, aby se postavily tváří tvář k sobě a navzájem se chytly za předloktí tak, aby vytvořily „stoličku“. V závislosti na velikosti skupiny a šikovnosti dětí je můžete nechat vytvořit stoličku i jiným způsobem. V takovém případě řekněte oběma dětem, aby své pravé zápěstí stiskly levou rukou. Děti poté požádejte, aby svou pravou rukou stiskly levé zápěstí druhého dítěte.

Ostatní spolužáci by nyní měli pomoci „nemocnému kamarádovi“ do křesla. Za „zdravotní středisko“ si zvolte nějaký strom nebo jiné konkrétní místo, a požádejte děti, které vytvořily stoličku, aby tam „nemocné“ dítě odnesly.

U větší skupiny můžete děti požádat, aby místo stoličky vytvořily „nosítka“. Děti si stoupnou do dvou řad tváří k sobě. Své ruce by měly ohnout v loktech a každou rukou pak uchopit předloktí dítěte, které

je naproti. „Nemocné“ dítě by si pak mělo lehnout na nosítka, aby bylo odneseno do „zdravotního střediska“. Připomeňte dětem, že budou muset všechny spolupracovat, mají-li „pacienta“ bezpečně dostat do zdravotního střediska. „Pokud necháme nemocného spadnout,“ mohli byste říci, „zraní se, a všichni z toho budeme smutní.“ Pokud ale do zdravotního střediska přijdeme bez jakýchkoli problémů, můžeme se cítit šťastní a spokojení, protože jsme svému kamarádovi pomohli.“

F. Vybarvování: Obrázek č. 20

G. Závěrečné modlitby

21. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

V této a v dalších třech hodinách proneste vždy na začátku hodiny modlitbu, kterou už znáte nazpaměť, například modlitbu navrhovanou v části 19. Až vy a několik dětí pronesete úvodní modlitby, můžete jim představit níže uvedenou modlitbu, která je poslední modlitbou, již se budou v tomto ročníku učit nazpaměť.

„Ó Ty laskavý Pane! Jsem jen malým dítětem, dej mi vstoupit do Svého království. Poutá mě zem, pozvedni mě do nebes; náležím hmotnému světu, dej mi vstoupit do nebeské říše; jsem skleslý, dej ať se stanu veselým; jsem hmotná bytost, učiň mě duchovním člověkem, ať zračím Tvou nekonečnou štědrost.

Ty jsi Mocný a Nadevše Milující.“¹²³

B. Písně (včetně některých z předcházejících hodin)

Radiance

E A

As we reflect the light that shines from above

B E

Our hearts will radiate with kindness and love

E A

As we are joyful, illumined and bright

B E

All those around will feel the warmth of His light

REFRÉN:

E A

O Son! o Son of Being!

B E

Thou art My lamp and My light is in thee!

E A

O Son! o Son of Being!

Thou art My lamp and My light is in thee!
 The love of God never ceases to flow
 As we arise to serve its brightness will grow
 Don't hesitate! Just radiate! With all of your might
 Till each and every heart is filled with His light
 REFŘÉN (*opakujte poslední řádku*)

C. Učení se citátu nazpaměť

V této hodině se budou děti učit nazpaměť citát, který se týká vlastnosti zvané záře, a tento citát můžete představit následujícím způsobem:

Světlo lásky Boží nepřestává naše srdce nikdy ozařovat. Čím je toto světlo jasnější, tím i Boží láska září v našem srdci silněji. Naše oči rozjasňuje světlo poznání Boha, to znamená poznání Jeho velikosti a slávy. A prostřednictvím našich velkorysých skutků a laskavých slov se rozeskví světlo lásky a poznání. Lidí kolem nás se dotkne zářivost naší radosti. Naučme se nazpaměť následující citát, který nám pomůže si pamatovat, jak je tato vlastnost zvaná záře důležitá:

„Ó synu bytí! Tys Moje lampa a Mé světlo je v tobě. Z něho čerpej svou září a nehledej jiného než Mne.“¹²⁴

Záře

1. Když se Tomáš probudil, místnost byla plná slunečního světla. Byl rád, že ho vítá sluneční záře.
2. Paní Santosová miluje každého jako svou vlastní rodinu. Je vždy štedrá, laskavá a vstřícná k ostatním. Lásku, jež chová ve svém srdci, cítí všichni lidé, kteří se s ní setkají, a přináší jim radost. Její záře působí na každého.

Hledat

1. Když se vylíhne ptáček, bude jeho matka hledat potravu, kterou ho nakrmí. Ptačí samička bude hledat potravu pro nové kuřátko.
2. Škola pozvala všechny studenty na mimořádný výlet. K účasti potřebovali povolení od svých rodičů. Všichni studenti byli požádáni, aby vyhledali své rodiče a požádali je o souhlas, zda mohou jít na tento výlet.

D. Příběh

Když byla Dorothy Baker, o které se toho pravděpodobně budete jednou učit více, ještě malou dívkou, měla tu čest setkat se s 'Abdu'l-Baháem. Dorothyina babička ji vzala s sebou na setkání s 'Abdu'l-Baháem během Jeho cest po Západě. Dorothy dorazila do domu, který nikdy předtím nenavštívila, a vstoupila do místnosti, ve které bylo mnoho lidí, kteří hovořili tiše a uctivě, a přitom čekali, až promluví 'Abdu'l-Bahá. 'Abdu'l-Bahá se usmál, když Dorothy a její babička vešly do místnosti, a malé dívce pokynul, aby si sedla vedle Něho. Dychtivě, ale zároveň trochu úzkostlivě, si razila cestu místností.

Ve chvíli, kdy začal 'Abdu'l-Bahá mluvit, Dorothy seděla se sklopenýma očima a zírala na své černé boty. Neměla odvahu se na Něho podívat. Ale strach ji brzy přešel. Přitahovalo ji hřejivé teplo 'Abdu'l-Baháovy milující přítomnosti. Jeho oslnivá záře byla magnetická. Aniž by si Dorothy vůbec uvědomila, že se nějak pohnula, bezděčně se obrátila směrem k Němu, a s lokty opřenými o kolena a s bradou v dlaních hleděla vzhůru na 'Abdu'l-Baháův zářící obličej.

Dorothy si vůbec nedokázala vzpomenout, o čem 'Abdu'l-Bahá toho dne hovořil. Jediné, na co se pamatovala, byla Jeho laskavá tvář, Jeho melodický hlas a vřelost Jeho přítomnosti. Jeho milující oči jako by jí vyprávěly o duchovních světech Božích. Láska, která byla v jejím srdci zažehnuta, zesílila natolik, že se za nějakou dobu rozhodla napsat 'Abdu'l-Baháovi dopis. Ve svém dopise Ho úpěnlivě prosila, aby jí dovolil sloužit Jemu i Věci Jeho Otce, Bahá'u'lláha. 'Abdu'l-Bahá ve Své odpovědi pochválil Dorothy za cíl, který si stanovila, ujistil ji o Božích štědrých darech a vyjádřil naději, že se jí její přání vyplní. A Dorothy skutečně zasvětila celý svůj život službě Bohu a lidstvu.

E. Hra: „Oboustranná kopie“

Rozdělte děti do dvojic, přičemž každé dítě bude hledět svému partnerovi do tváře. Jedno dítě z každé dvojice nyní požádejte o to, aby začalo dělat jednoduché pohyby, zatímco druhé dítě se bude snažit jeho pohyby napodobovat tak, jako by se odrážely v zrcadle. Po několika minutách si mohou partneři z dané dvojice své role vyměnit. Můžete také dětem říci, aby namísto pohybů napodobovaly různé výrazy obličeje tak, jako by se odrážely v zrcadle. Můžete také jednomu dítěti z každé dvojice říci, aby se postavilo za to druhé. Když se dítě, které je vpředu, pohne, mělo by dítě za ním reagovat na jeho pohyby podobně jako stín.

F. Vybarvování: Obrázek č. 21

G. Závěrečné modlitby

22. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Po úvodních modlitbách se děti budou i nadále učit nazpaměť modlitbu, jež byla představena v minulé hodině.

B. Písně (včetně některých z předcházejících hodin)

I Want to Be Happy

Am

There is something you must know

Am E7

In this Faith we have to show

Dm

We are men of deeds, not of words

Am E7 Am

Our very life should show our Faith to friend and foe

REFRÉN:

Am

I want to be happy

Am

I want to be strong

Am

To be His servant

Am

My whole life long

Dm Am

So, I must obey the laws of God

E7 Am

Yes, I must obey the laws of God

There is something you must know

In this world of pomp and show

People are tired of empty speech

They want to see you practice what you teach

REFRÉN

C. Učení se citátu nazpaměť

Děti se budou v této hodině učit pronášet nazpaměť níže uvedený citát, který se zaměřuje na téma věrnosti. Uvádíme zde několik myšlenek, které vám pomohou tento citát představit:

Věrná duše nikdy nezapomene na veškeré dary, kterými ji Bůh obdařil, a nikdy nepřestane Boha milovat. Právě kvůli naší věrnosti k Němu vždy vynakládáme to největší úsilí, abychom se řídili Jeho učením a dodržovali Jeho zákony, i když je to někdy obtížné. A proto usilovně pracujeme, abychom sloužili druhým a konali záslužné skutky, aniž bychom se přitom zabývali jinými myšlenkami, než je dosažení Jeho potěšení. Pro věrnou duši není větší radosti než snaha potěšit Boha. Naučme se tento Bahá'u'lláhův citát nazpaměť:

„Šťastný je věrný člověk, který se oděl rouchem velikého úsilí a povstal, aby sloužil této Věci.“¹²⁵

Odít se

1. Magda má hezké šaty, které nosí jen při zvláštních příležitostech. Oblékla si šaty na jedno společenské setkání. Magda se oděla do svých zvláštních šatů.
2. Natálka je ke všem laskavá. Bůh oděl její duši laskavostí.

Roucho

1. Na některých místech musí mít soudci u soudu bílou paruku a dlouhý černý plášť. Musí nosit našasené roucho soudců.
2. Před odchodem z paláce si princ oblékne šerpu a korunu. Oblékne si své královské roucho.
3. Jakub si každé ráno před odchodem z domova říká modlitby. Modlitby jsou jako roucho, do něhož se jeho duše obléká. Celý den mu dodávají sílu a chrání ho.

Úsilí

1. Studenti se rozhodli zasadit stromy kolem školy. Společenství podpořilo jejich úsilí tím, že jim poskytlo sazeničky a zeminu.
2. Petr a Alena se rozhodli, že vylezou na vrchol hory. Věděli, že k tomu bude třeba vynaložit značné úsilí, ale byli odhodláni se o to pokusit.

D. Příběh

Když byl 'Abdu'l-Bahá ještě malý chlapec, Jeho rodina, která patřila k perské šlechtě, měla jednoho sluhu jménem Isfandíyár. Tento muž byl velmi loajální k rodině a ta mu velice důvěřovala. Když úřady kvůli žárlivosti a nevědomosti zatkli 'Abdu'l-Baháova milovaného Otce Bahá'u'lláha, byl Jeho rodině zabaven veškerý majetek. Nezůstalo jí nic, a každý, kdo měl k Bahá'u'lláhovi blízko, byl vystaven nebezpečí. Isfandíyár se však i nadále nepřestával o 'Abdu'l-Baháovu rodinu starat. 'Abdu'l-Baháova matka, která si byla vědoma toho, že Isfandíyára bude mnoho úředníků hledat, na něj naléhala, aby město opustil. Ale Isfandíyár neodešel.

„Nemohu odejít,“ říkal a vysvětloval, že mnoha obchodníkům dluží peníze za věci, které si koupil. „Jak bych mohl odejít?“ zeptal se. „Řeknou, že tento Bahá'u'lláhův sluha koupil zboží a zásoby maloobchodníků a spotřeboval je, aniž by za ně zaplatil. Pokud nevyrovnám všechny tyto závazky, nemohu odejít. Ale pokud mě zatknou, nevadí. Pokud mě potrestají, také nevadí. Pokud mě zabijí, nermuťte se. Ale abych odešel, je nemožné. Musím zůstat, dokud nesplatím vše, co dlužím.“

Celý měsíc chodil Isfandíyár po ulicích a bazarech a prodával drobné věci, které vlastnil. Když splatil i ten poslední dluh, šel za rodinou a rozloučil se s ní, protože věděl, že už u ní nemůže zůstat. Jeden vládní ministr souhlasil s tím, že si ho vezme k sobě a že ho v této nebezpečné době bude chránit a ukrývat.

O mnoho měsíců později propustili Bahá'u'lláha z vězení a úřady Ho spolu s Jeho rodinou vyhostily z Persie. Odešli do Bagdádu, což je jedno město v sousední zemi. Isfandíyár, který byl Bahá'u'lláhovi vždy věrný, odcestoval do Bagdádu, aby se Ho zeptal, zda by mohl v Jeho domácnosti znovu sloužit. Bahá'u'lláh mu řekl: „Když jste nás opustil, poskytl vám jeden perský ministr ubytování v době, kdy vás nikdo jiný nemohl ochránit. Protože vám poskytl útočiště a chránil vás, musíte mu být věrný. Pokud bude souhlasit s tím, že odejdete, pak přijďte k nám; ale pokud nebude chtít, abyste odešel, neopouštějte ho.“

Isfandíyár byl samozřejmě tak čestný, tak důvěryhodný a loajální, že ministr nechtěl, aby od něho odešel. „Ó Isfandíyáre!“ zvolal: „Nechci, abyste odešel, ale když si i přesto přejete odejít, ať je tedy po vašem.“ Isfandíyár si ale vzpomněl na Bahá'u'lláhova slova. Zůstal v ministrových službách až do chvíle, kdy ministr za nějakou dobu zemřel. Isfandíyár se poté opět vrátil k rodině, kterou tak miloval, a až do konce svého života sloužil 'Abdu'l-Baháovi.

E. Hra: „Kdo mi to klepe na dveře?“

Zavažte jednomu dítěti oči. Toto dítě se pak posadí na lavičku zády k ostatním ve třídě. Ukažte nyní na nějaké jiné dítě, které poté přistoupí k dítěti se zavázanýma očima a zaklepe na lavičku. Dítě, které na ní sedí, by mělo říci: „Kdo mi to klepe na dveře?“ To druhé dítě se bude snažit změněným hlasem odpovědět: „To jsem já!“ Dítě, které sedí, se poté pokusí uhádnout, kdo to klepal. Dítě na lavičce bude mít tři pokusy a potom bude hádat nějaké jiné dítě. Možná budete chtít dětem ještě říci, že pokud má dítě se zavázanýma očima pozorně poslouchat, budou muset být ostatní děti velmi potichu.

F. Vybarvování: Obrázek č. 22

G. Závěrečné modlitby

23. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Hodinu můžete zahájit modlitbami a poté pomoci dětem pokročit v jejich snahách naučit se nazpaměť modlitbu, jež byla představena v 21. hodině.

B. Písně (včetně některých z předcházejících hodin)

Patience

D A

Your legs are getting tired

A D

And the road is very long, long, long

D A

You want to give up trying

A D

And the sun is beating strong

G D

No sense gettin' impatient

G D

It's useless if you cry

G D

If you take it step by step

A D

The time goes rushing by

REFRÉN:

G D

Patience is the answer

G D

When you're sad and blue

G D

Patience is rewarded

A D

It brings happiness to you

Your brother doesn't understand

But you've explained it more than twice

You really ought to try again

And do your best to be nice

No sense gettin' impatient

It's useless to be stern

If you show him kindness

It's the way to help him learn

REFRÉN

You want to do much better

But still you don't succeed

You wonder why make an effort

And where it all will lead

No sense gettin' impatient

It's silly to do less

If you keep on striving

You'll eventually progress

REFRÉN

C. Učení se citátu nazpaměť

V této hodině se budou děti učit nazpaměť citát týkající se trpělivosti, který jim můžete představit následujícím způsobem:

Trpělivost je jednou z nejdůležitějších vlastností, kterých se nám může dostávat. Bez trpělivosti toho můžeme v tomto životě dosáhnout jen málo. Trpělivost je nutná při našich studiích, v naší práci, v našem přátelství s ostatními i v naší snaze duchovně růst. Ne každou věc v životě lze udělat rychle. Mnoho věcí se dá udělat jen krůček za krůčkem, den za dnem.

Když zachováváme trpělivost, nesnažíme se uspěchat věci, které si vyžadují čas. Je třeba mít trpělivost s ostatními i sami se sebou, protože se všichni učíme a rosteme. Naučme se nazpaměť následující citát, který nám pomůže v našem úsilí o osvojení si trpělivosti:

„On vpravdě rozmnoží odměnu těch, kdož dovedou trpělivě snášet.“¹²⁶

Odměna

1. Paní Andersonová byla velmi potěšena vynikajícími vědeckými projekty, které připravili studenti z její třídy. Za odměnu je vzala do nedalekého akvária.
2. Alena věnovala každý den určitý čas tomu, aby se naučila hrát na kytaru. Když svému mladšímu bráškově zahrála líbeznou písničku, byla radost, která se mu zračila na tváři, pro ni dokonalou odměnou, kterou za své vynaložené úsilí potřebovala.

Snášet

1. Andrea se se svou rodinou přestěhovala na jedno vzdálené místo. Prvních několik měsíců zažívali mnoho obtíží. Ale s pomocí svých laskavých sousedů dokázali tyto obtíže snášet, a nyní jsou ve svém novém domově velmi šťastni.
2. Hugo onemocněl. Měl velké bolesti, ale nestěžoval si. Své trápení trpělivě snášel.

D. Příběh

Li Xin měl velmi rád broskve. Každý den si přinesl do školy broskev a o polední přestávce si ji snědl. Užíval si každíčkého sousta, ale pecku se semínkem uvnitř vždycky vyhodil.

Jednoho dne se Li Xinova třída učila o semínkách. To vniklo Li Xinovi nápad. Semínko ze své broskve zasadí a pomůže mu vyrůst ve strom! v poledne si ponechal pecku ze své broskve a zabalil si ji do kousku papíru. Když skončila škola, uháněl domů a požádal svého otce, aby mu pomohl najít místo, kde by mohl svůj strom vypěstovat. Jeho otec mu připomněl, že bude muset počkat, až pecka oschne, než vůbec bude moci vyndat semínko ven. Li Xin ale přesto chtěl zasadit pecku ihned. „Li Xine,“ řekl jeho otec, „pokud nemáš trpělivost nechat pecku oschnout, jak bys mohl mít trpělivost počkat, až vyklíčí semínko?“ Li Xin tedy nechal pecku na takovém místě, aby oschla.

O několik dní později byl Li Xin konečně schopen pecku rozbít a vyjmout semínko. Jeho matka mu na dvoře ukázala jeden kout, kde by mohl strom vyrůst do patřičné výše a šíře. Li Xin vykopal malou jamku, do níž vložil semínko a pak ho zakryl kopečkem navlhle zeminy. Smál se na celé kolo vzrušením. Semínko se konečně vydalo na cestu k tomu, aby se z něj stal Li Xinův strom!

Li Xin se chodil na kopeček každý den dívat v naději, že uvidí nějaké známky toho, že semínko začalo klíčit. Celé týdny se ale neobjevoval ani jediný výhonek a Li Xin byl z toho celý sklíčený. Jeho matka viděla, že si Li Xin dělá nějaké starosti, a zeptala se ho, co není v pořádku. „Moje semínko neroste,“ řekl Li Xin. „Zajímalo by mě, jestli vůbec někdy budu mít nějaký strom.“ „No,“ řekla jeho matka, „toto semínko musí ještě hodně růst. Tím se ti vlastně velmi podobá. Když ses narodil, byl jsi jen takový maličký drobeček a jedině, co jsi dělal, bylo jíst a spát. A teď se na sebe podívej! Je z tebe malý chlapec, který chodí, mluví a sám myslí! Tomuto stromu možná potrvá ještě mnoho let, než vyroste, ale pokud se o něj budeš dobře starat, pak budeš moci jednoho dne sedět v jeho stínu a užívat si jeho ovoce.“ Když o tom Li Xin přemýšlel, opět mu svítila naděje. Z vyučování věděl, že semínko si musí projít mnoha změnami, než se z něj vůbec může stát výhonek.

Jednoho jarního dne se tedy Li Xin zašel podívat na svůj kopeček, jak to vždycky dělával, a ke své velké radosti uviděl malý zelený výhonek, jak si razí cestu zemí! Jeho strom tedy roste! Rozběhl se k sousedce, která byla farmářkou, a pověděl jí tu vzrušující zprávu. Ta mu dala radu, jak se má o strom starat, když je ještě tak maličký a zranitelný, a Li Xin bedlivě naslouchal každickému jejímu slovu a dychtil po tom, že o něj bude pečovat, jak nejlépe jen bude moci. „Už brzy budu mít mnoho broskví, které vám budu moci dát jako poděkování za vaši dobrou radu,“ řekl Li Xin. Ale sousedka se jen usmála. „Li Xine, pamatuješ si, jak jsi musel být trpělivý, když jsi čekal, až oschne pecka?“ Li Xin přikývl. „A pamatuješ si, že jsi potřeboval ještě více trpělivosti, když jsi čekal, až ti vyklíčí semínko?“ I na to se Li Xin pamatoval. „No,“ řekla sousedka, „bude to trvat ještě déle, než se z tvého stromku stane strom, a i pak to bude ještě nějakou dobu trvat, než bude rodit ovoce. Možná že to potrvá ještě celé roky, než bude ten strom připraven k tomu, aby přinesl nějaké broskve, na kterých si budeš moci pochutnat.“

A tak se Li Xin staral o strom a pečoval o jeho potřeby, když vyrůstal z výhonku ve stromek a ze stromku ve strom. Postupně rostl do výšky i šířky stejně jako on. A pak jednoho dne, když se Li Xin vrátil ze školy, uviděl, jak se na stromu začínají objevovat první broskve na místě, kde předtím byly jen květy. Znovu pocítil radost, která mu už jednou rozjásala srdce ve chvíli, kdy semínko poprvé vyklíčilo. A znovu věděl, že bude muset zachovávat trpělivost. Neboť to ještě nějakou dobu potrvá, než budou broskve zralé natolik, aby je mohl jíst.

E. Hra: „Najděte startéra“

Jednomu dítěti zavažte oči a nechejte ho odejít ze skupiny. Poté v tichosti ukažte na další dítě, které bude dělat „startéra“. Ještě předtím než požádáte první dítě, aby se ke skupině znovu přidalo, pomáhejte ostatním dětem procvičovat se v tom, že budou napodobovat, co bude dělat „startér“. Pokud bude například tleskat, všechny ostatní by měly též tleskat. Když začne mávat na rozloučenou, všechny ostatní to budou dělat také. První dítě si nyní může sejmut pásku z očí a opět se přidat ke skupině. Dítě, které bylo posláno pryč, se musí pečlivě dívat a snažit se zjistit, kdo je tím „startérem“. Ostatní děti se zároveň budou velice snažit o to, aby se na dítě, které je vede, nedívaly příliš pozorně nebo příliš často, což by dítěti, které bylo posláno pryč, usnadnilo určit toho, koho hledá. V roli „startéra“ nebo člověka, který hádá, se mohou děti střídát.

F. Vybarvování: Obrázek č. 23

G. Závěrečné modlitby

24. HODINA

A. Pronášení modliteb a učení se modliteb nazpaměť

Hodinu jako vždy zahajte modlitbami a poté si s dětmi zopakujte modlitbu, kterou se učily říkat nazpaměť v několika posledních hodinách.

B. Písňe (včetně některých z předcházejících hodin)

Firm in the Love of God

G C
We walk, we walk
D G
We walk the path of God
G C
We're firm, we're firm
D G
Firm in our love of God
G C
We walk the path of God
D G
When troubles come our way
G C
We're firm in our love of God
D G
And on His path we stay
We serve, we serve
We serve the Cause of God
We're firm, we're firm
Firm in our love of God
We serve the Cause of God
Always doing our part
We're firm in our love of God
And serve with a joyful heart
We stand, we stand
We stand, hearts turned towards God
We're firm, we're firm
Firm in our love of God
We stand, hearts turned towards God
Never doubting His aid
We're firm in our love of God
And all our sorrows fade

C. Učení se citátu nazpaměť

Níže uvedené myšlenky vám pomohou představit citát, který se budou děti učit nazpaměť v této poslední hodině, která se zaměřuje na téma neochvějnosti.

Jednou z nejdůležitějších vlastností člověka, který skutečně miluje Boha, je neochvějnost. Ať se nám v životě stane cokoli, vždy si připomínáme Boha a svou lásku k Němu. Proto nic, co nám ostatní lidé říkají anebo co nám dělají, nemůže naši víru v Něho ovlivnit. Milujeme Ho a posloucháme Jeho zákony a učení. K připomenutí si toho, že bychom měli vždy zůstat neochvějní, se naučme nazpaměť tento Bahá'u'lláhův citát:

„Nekonečně vznešené bude tvé postavení, když vytrváš neochvějně ve Věci svého Pána.“¹²⁷

Nekonečně

1. Tyto zahrady byly krásnější, než všechny ostatní zahrady, které Xaver kdy viděl. Nedokázal si představit nějakou nekonečně krásnější zahradu, než je tato.
2. Maruščina maminka upekla své rodině výborný koláč. Snědli ho s velkým potěšením a všichni říkali, že byl nekonečně chutný a dobrý.

Vznešený

1. Každý večer před tím, než jde spát, se Marta modlí a cítí se být blízko Bohu. Když jde potom spát, její duch je ve vznešeném stavu.
2. Na jednom setkání hovoří Kristián o světovém míru a dobru lidstva. Kristián mluví o vznešených věcech.

Neochvějně vytrvat

1. Jeden kamarád Růženě stále říká, že hvězdy jsou malé lampičky, které plují po obloze. Růžena se ale učila o tom, že každá hvězda je ve skutečnosti vzdáleným sluncem. Růžena nezměnila svůj názor. Neochvějně věrně trvá na tom, o čem ví, že je pravda.
2. Monice kdosi řekl, že není důležité modlit se každý den. Ona se ale modlí dál, protože ví, že modlitba je jedním z Božích zákonů. Monika neochvějně vytrvala v dodržování zákona modlitby.

D. Příběh

Možná víte, že Bahíyyih Khánum byla 'Abdu'l-Baháovou mladší sestrou. Bylo jí jen asi šest let, když byl její Otec Bahá'u'lláh zatčen a vsazen nespravedlivou vládou do vězení. Z jiného příběhu si možná pamatujete, že její rodina patřila k perské šlechtě. Po zatčení jejího Otce byl však rodině zabaven veškerý majetek. Její rodina přišla o všechny své pozemky, domy, nábytek i další věci. Rodině nezbylo téměř nic, dokonce ani jídlo, jímž by se její členové nasýtili. Když měla Bahíyyih Khánum i její milovaný starší bratr 'Abdu'l-Bahá hlad a nebylo možné jim dát třeba i kousek chleba, jejich matka jim do dlaní nasypala pouze hrst mouky, kterou jedli místo chleba. Když byl za nějakou dobu její Otec propuštěn, vláda Ho přinutila odejít z vlasti. Bahíyyih Khánum se se svou rodinou vydala na cestu do města Bagdádu, které leží v sousední zemi.

Aby se vyhnanci mohli do tohoto města dostat, museli překonat obrovské zasněžené hory. Cesta byla nebezpečná a zásoby, které na ni měli, ani zdaleka nedostačovaly. Jejich oblečení je jen málo chránilo před sněhem a chladem. S pomocí jen několika mezků si pomalu razili cestu vysokými vrcholky hor. Často se museli na noc utábořit v naprosté pustině. Bůh je ale ochránil a prostřednictvím Jeho neutuchající pomoci dorazili po třech měsících bezpečně do Bagdádu. Bahíyyih Khánum se do své rodné země už nikdy znovu nevrátila.

Bahíyyih Khánum spolu se svým Otcem celý život snášela útrapy a vyhnanství, kterým byl vystavován i On. Nakonec vláda Bahá'u'lláha poslala do vyhnanství do vězeňského města 'Akká, kde Bahíyyih Khánum musela spolu se svou rodinou žít jako vězeň mezi těmi nejhoršími zločinci. Když její Otec, kterého tolik milovala, opustil tento svět, Bahíyyih Khánum věrně podporovala svého milovaného Bratra 'Abdu'l-Baháa, který byl jmenován Hlavou Víry Svého Otce. A když 'Abdu'l-Bahá o mnoho let později také odešel do dalšího světa, Bahíyyih Khánum se stala největším podporovatelem a nejvěrnějším obráncem Jeho vnuka, mladého Shoghi Effendiho, kterého 'Abdu'l-Bahá jmenoval Strážcem Víry.

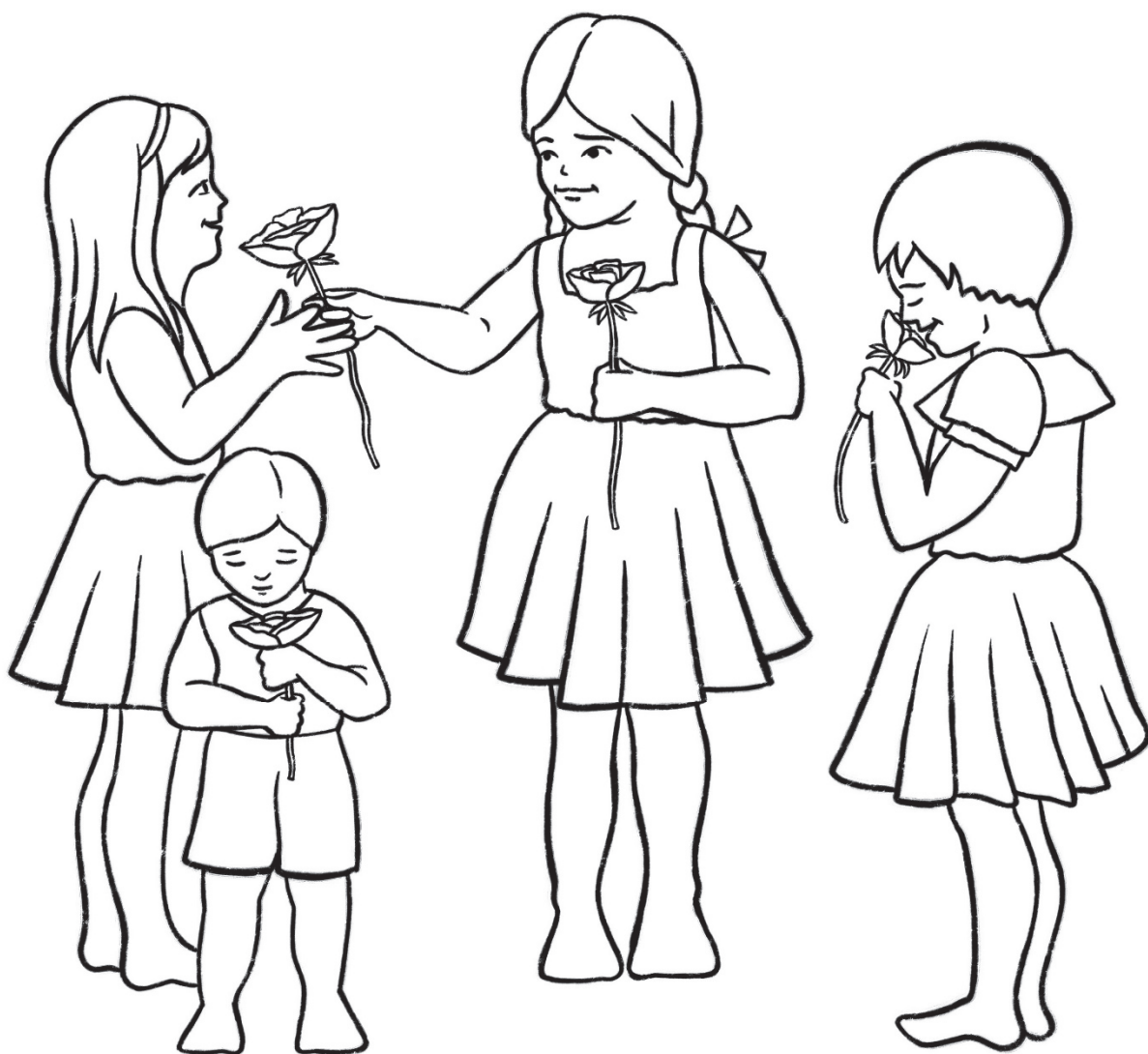
Bahíyyih Khánum byla v té době už starou ženou. Její život byl plný mnoha nepokojů a zvrátů a stíhalo ji v něm jedno soužení za druhým a jedna pohroma za druhou. Její duch však zůstával nezdolný a její srdce bylo vždy naplněno láskou k Bohu. Byla neochvějná a pevná až do posledních dnů svého života.

E. Hra: „Pomocná ruka“

Požádejte děti, aby vytvořily dvojice a aby svého partnera držely za ruce. Nejprve je nechte chodit kolem nějakého místa ve dvojicích s otevřenýma očima. Děti by nejprve měly dělat malé krůčky, a postupně by měly dělat stále delší kroky. Každá dvojice by si měla dávat pozor, aby do nikoho nevrázila. Poté by si měl jeden z partnerů v každé dvojici zavřít oči a měli by si zopakovat dané cvičení v chůzi. Pokud se mají vyhnout tomu, aby do někoho vrázili, bude potřeba, aby druhé dítě svého kamaráda při hře vedlo. Řekněte jim, že musí používat signály, které se budou dávat pouze dotykem. Ještě dříve, než začnou hrát, byste jim měli pomoci patřičné signály vymyslet – například jedno stisknutí ruky by mohlo znamenat „zastav“, dvě stisknutí „vrat se“, tři stisknutí „zahni doprava“ a čtyři stisknutí „zahni doleva“.

F. Vybarvování: Obrázek č. 24

G. Závěrečné modlitby

„Ó synu ducha! Má první rada zní takto: Měj čisté, laskavé a zářící srdce...“

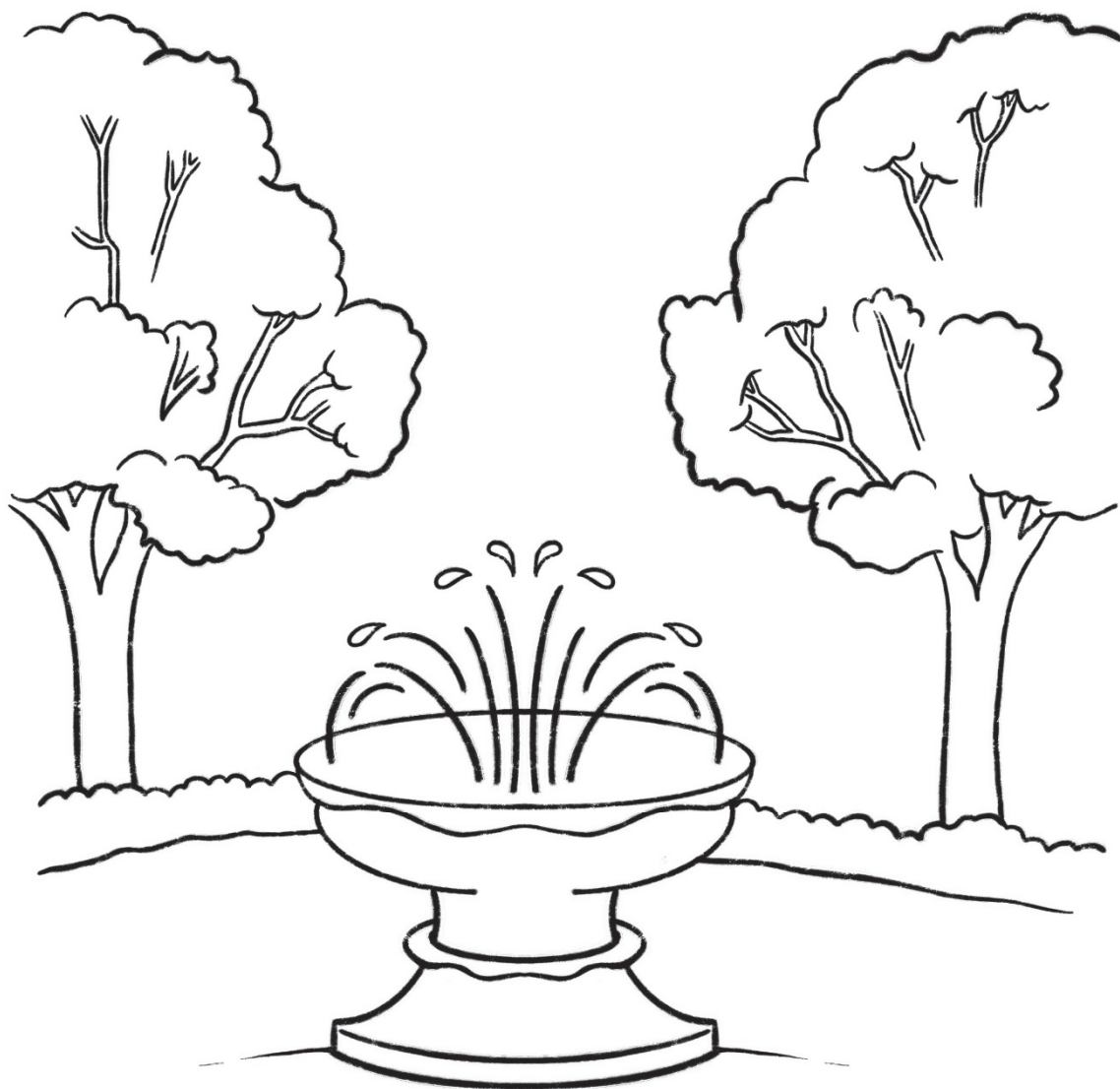
„Kráčejte cestou spravedlnosti, protože to jest, vpravdě, stezka přímá.“

„Ó Příteli! v zahradě svého srdce zasad' jen a jen růži lásky...“

„Pravdomluvnost je základem všech lidských ctností.“

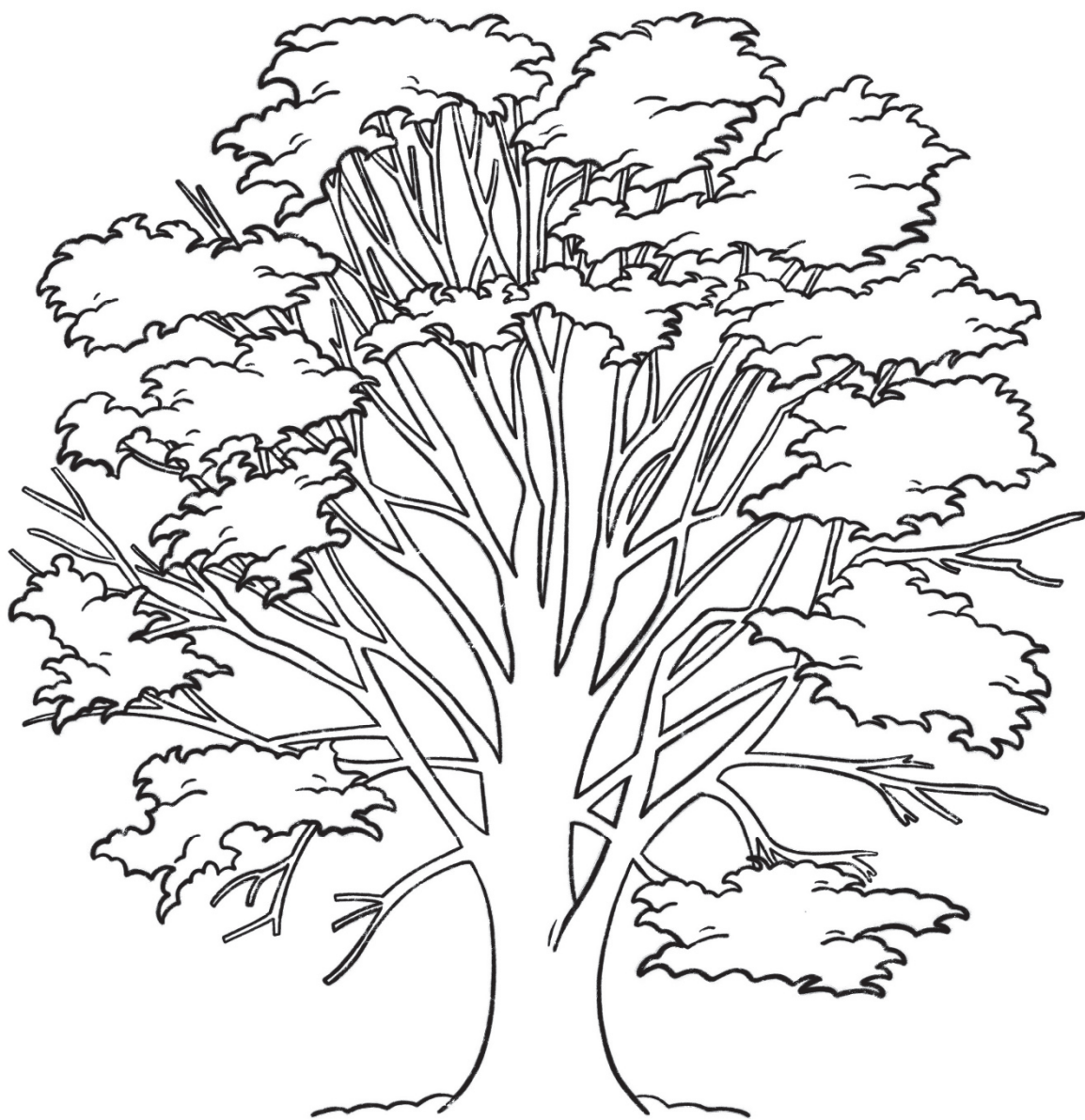
**„Dávat a být štědrý jsou Mé přívlastky; dobře je tomu, kdo se zdobí Mými
ctnostmi.“**

„Požehnaný je ten, kdo dává přednost svému bratrovi před sebou samým.“

„Ó synu člověka! Naplň své srdce radostí, abys byl hoden setkání se Mnou a byl zrcadlem Mé krásy.“

„Vždy bychom měli projevovat svou pravdomluvnost a upřímnost...“

„Ó synu člověka! Skloň se v pokoře přede Mnou, abych se milostivě mohl obrátit k tobě.“

„Bud' šťastný. Bud' vděčný. Povstaň, abys vzdával díky Bohu, aby tvé díkyvdání vedlo k nárůstu štědrosti.“

**„... vašimi ozdobami necht' jsou odpuštění, milosrdenství a to, co přináší radost
srdcím těch, jež si Bůh oblíbil.“**

„Pravdomluvností, ó lidé, okrášlete své jazyky a své duše přizdobte ornamentem poctivosti.“

**„Království Boží je založeno na poctivosti a spravedlnosti a také na
milosrdenství, soucitu a laskavosti ke každé živé duši.“**

„Věz, že tvá pravá okrasa spočívá v lásce k Bohu a ve tvém odpoutání ode všeho kromě Něho...“

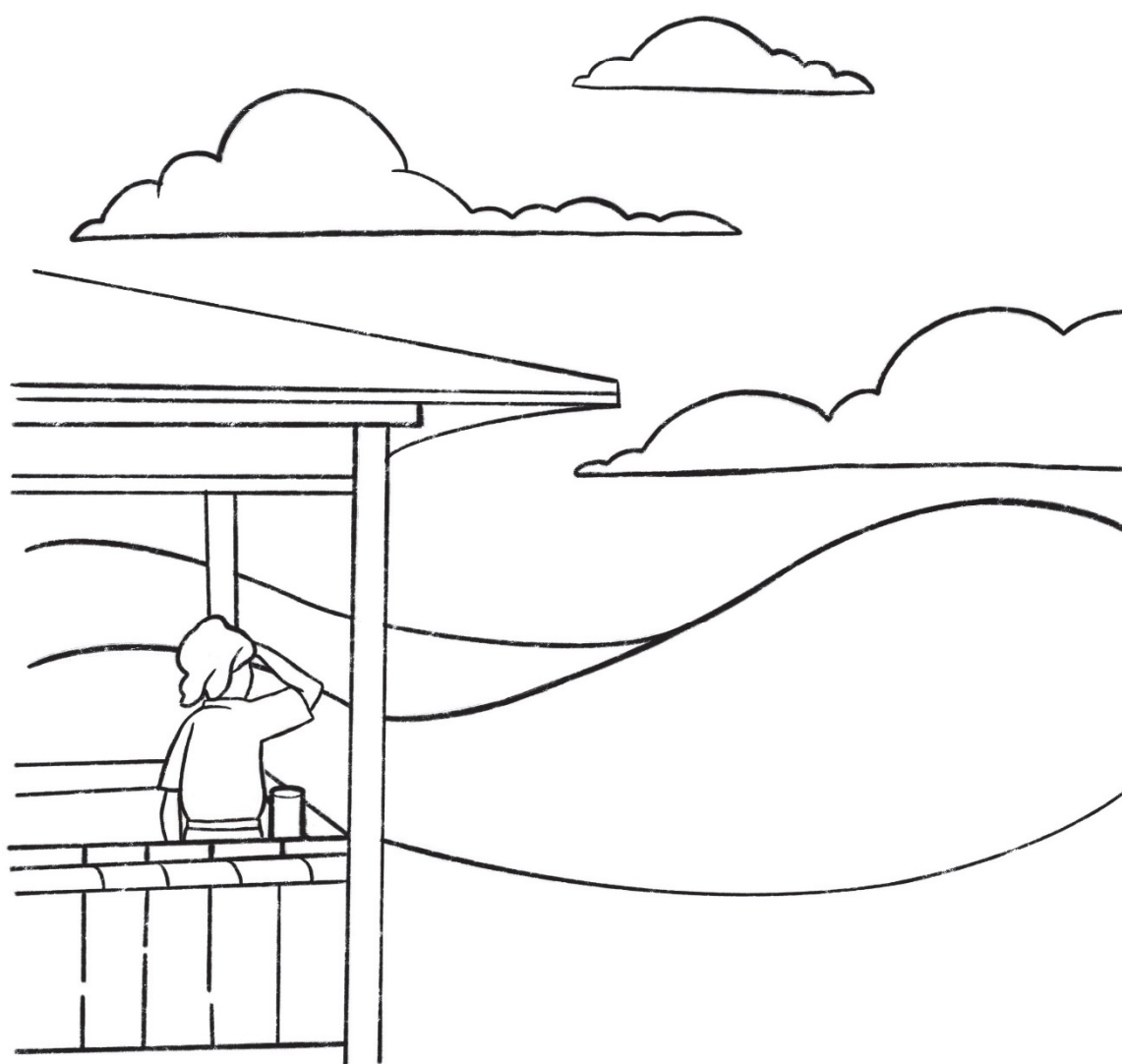
„Zdrojem veškeré slávy je přijetí všeho, co Pán poskytnul, a spokojenost s tím, co Bůh nařídil.“

„Požehnaný je ten, kdo se stýká se všemi lidmi v duchu největší vlídnosti a lásky.“

„Zdrojem odvahy a síly je šíření Božího Slova a neochvějnost v Jeho lásce.“

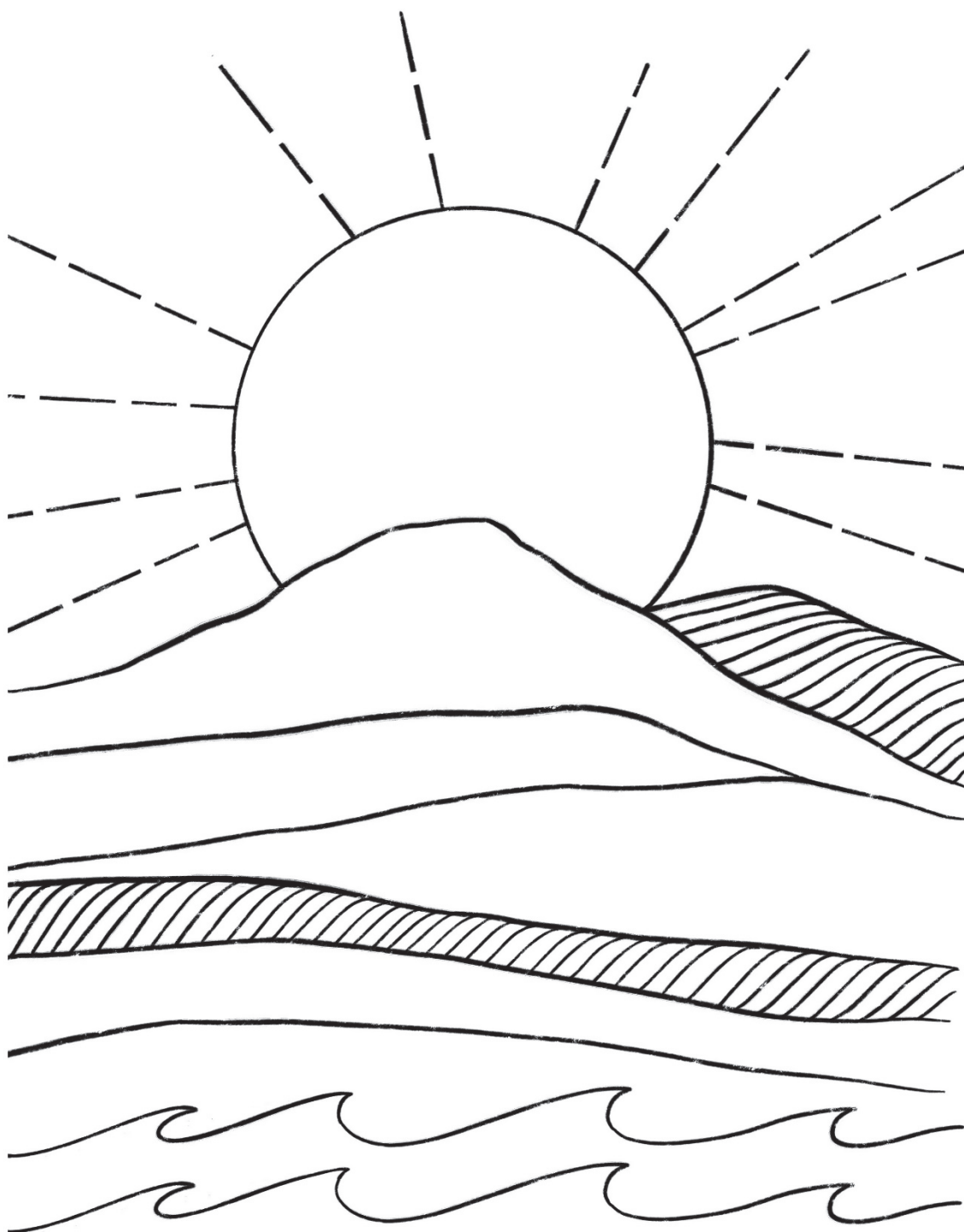
„Neztrácej nikdy důvěru v Boha. Buď vždy plný naděje, neboť člověk nepřestává být nikdy zahrnován Božími dary.“

„Důvěryhodnost je největším portálem vedoucím ke klidu a bezpečnosti lidí.“

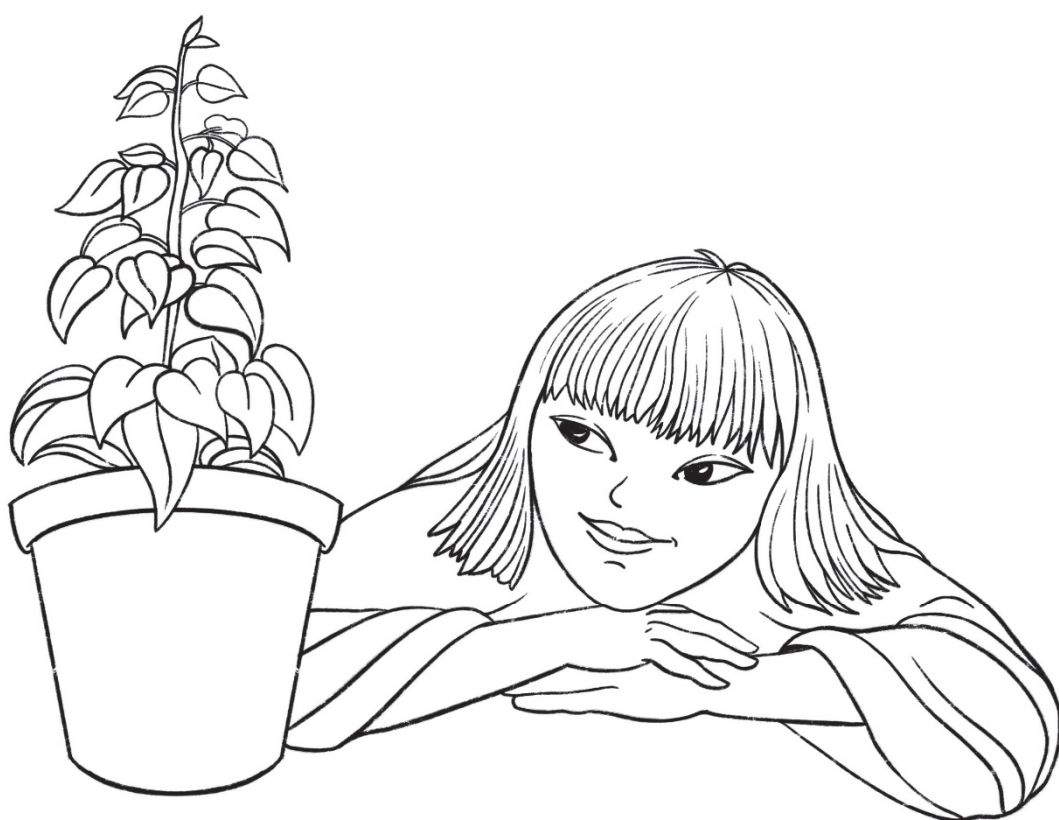
„Buďte zapálení, ó lidé, žářem lásky Boží, abyste mohli rozněcovat srdce ostatních.“

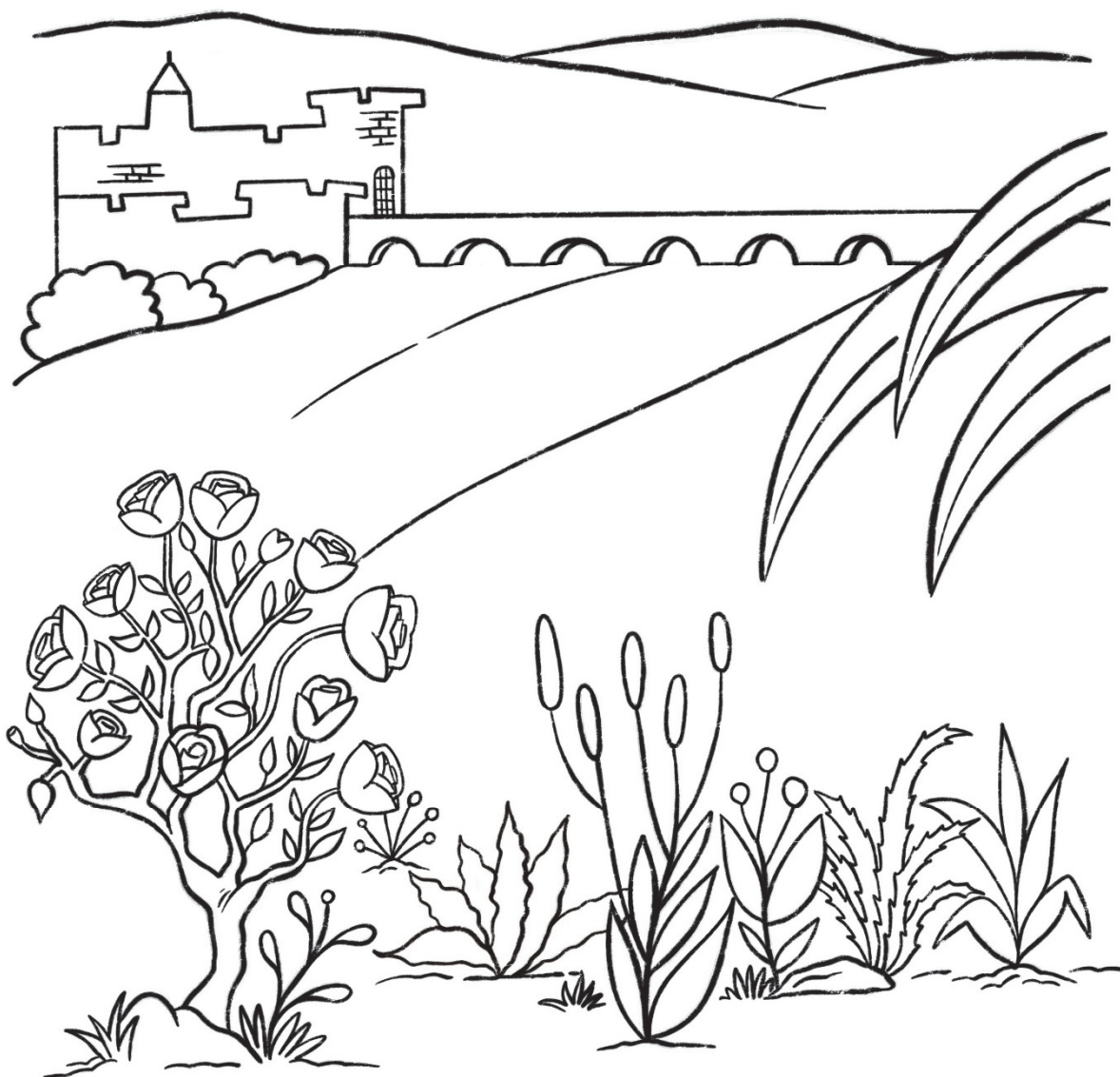
**„Ó synu bytí! Tys Moje lampa a Mé světlo je v tobě. Z něho čerpej svou záři
a nehledej jiného než Mne.“**

„Šťastný je věrný člověk, který se oděl rouchem velikého úsilí a povstal, aby sloužil této Věci.“

„On vpravdě rozmnoží odměnu těch, kdož dovedou trpělivě snášet.“

**„Nekonečně vznešené bude tvé postavení, když vytrváš neochvějně ve Věci svého
Pána.“**

ODKAZY

1. ‘Abdu’l-Bahá, v *Potěšení pro duši* (Praha: Bahá’í nakladatelství, 2012), str. 11.
2. ‘Abdu’l-Bahá, v *Učiň mě zářící hvězdičkou* (Praha: Bahá’í nakladatelství, 2010), str. 4.
3. *Bahá’u’lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas* (Mladá Boleslav: Bahá’í nakladatelství, 2001), č. 6.25, str. 60.
4. Bahá’u’lláh, citován Shoghi Effendim v knize *Příchod Boží spravedlnosti* (Praha: Bahá’í nakladatelství, 2011), odst. 42, str. 44.
5. *Bahá’u’lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 3.23, str. 28.
6. srov.: Bahá’u’lláh, *Skrytá slova* (Viedeň: Nationaler Geistiger Rat in Österreich, 1990), arabská č. 2, str. 5.
7. *Bahá’u’lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 10.5, str. 133.
8. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy Desky (autorizovaný překlad do angličtiny).
9. Tamtéž.
10. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), č. 12.1, str. 42.
11. srov.: *Bahá’u’lláhovy Vybrané Spisy* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá’í, 1994), CXXXIX, odst. 8, str. 170.
12. ‘Abdu’l-Bahá, citován Shoghi Effendim v knize *Příchod Boží spravedlnosti*, odst. 40, str. 42.
13. ‘Abdu’l-Bahá, v “Trustworthiness: a Cardinal Bahá’í Virtue”, sestavilo Výzkumné oddělení Světového domu spravedlnosti, vydáno v *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), sv. 2, č. 2053, str. 338.
14. ‘Abdu’l-Bahá, v *Bahá’í modlitby*. Sbírka modliteb (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá’í, 1993), str. 74.
15. Tamtéž, str. 75.
16. *Bahá’u’lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 9.4, str. 120.
17. Tamtéž, č. 10.15, str. 134.
18. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, č. 206.13, str. 357.
19. Tamtéž, č. 199.6, str. 334–35.
20. Z jedné přednášky z 1. července 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2012), odst. 1, str. 304.
21. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, č. 237.5, str. 442; též srov. v: *Bahá’í modlitby*, str. 124.
22. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 3. září 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 29, str. 441.
23. *The Tabernacle of Unity: Bahá’u’lláh’s Responses to Mánikchí Šáhí and Other Writings* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2006), č. 5.7, str. 74.
24. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá’u’lláh for Bahá’í Holy Days* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2016), č. 42.8, str. 209–10.
25. Z jedné přednášky z 22. listopadu 1911, vydáno v *Pařížské promluvy, ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z roku 1911* (Praha: Bahá’í nakladatelství, 2011), č. 35.2, str. 99.
26. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, č. 16.5, str. 51–52.
27. *The Summons of the Lord of Hosts: Tablets of Bahá’u’lláh* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2006), č. 5.51, str. 301.
28. *Bahá’u’lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 4.23, str. 37.
29. *The Summons of the Lord of Hosts*, č. 3.17, str. 249.
30. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 5. května 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 3, str. 127.
31. Bahá’u’lláh, v *Potěšení pro duši*, str. 16.
32. Bahá’u’lláh, v *Bahá’í modlitby*, titulní stránka.
33. *Bahá’u’lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 6.19, str. 58.
34. *Bahá’u’lláhovy Vybrané Spisy*, LXXXII, odst. 3, str. 90.
35. Tamtéž, V, odst. 2, str. 5.

36. ‘Abdu’l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2007, 2016 printing), odst. 130, str. 93.
37. *Skrytá slova*, arabská č. 70, str. 20.
38. Bahá’u’lláhovy *Vybrané Spisy*, CXXIX, odst. 2, str. 156.
39. Tamtéž, CXXXIX, odst. 4, str. 169.
40. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 23. dubna 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 5, str. 69.
41. Bahá’u’lláhovy *Vybrané Spisy*, CXXV, odst. 3, str. 149.
42. srov.: Tamtéž, XV, odst. 1, str. 21.
43. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 5. května 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 4, str. 128.
44. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 2. prosince 1912, tamtéž, odst. 2, str. 638–39.
45. Bahá’u’lláhovy *Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 6.3, str. 53.
46. Bahá’u’lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), str. 23.
47. Bahá’u’lláh, v “Trustworthiness”, vydáno v *The Compilation of Compilations*, sv. 2, č. 2037, str. 334.
48. ‘Abdu’l-Bahá, v “Bahá’í Prayers and Tablets for Children: a Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice”, č. 11.
49. ‘Abdu’l-Bahá, v *Potěšení pro duši*, str. 11.
50. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 14. dubna 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 9, str. 17.
51. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), str. 41–42.
52. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, č. 35.8, str. 104.
53. Tamtéž, č. 7.4, str. 33.
54. Bahá’u’lláhovy *Vybrané Spisy*, CXXI, odst. 6, str. 144.
55. Tamtéž, LXVI, odst. 6, str. 72.
56. Bahá’u’lláhovy *Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 10.8, str. 133.
57. Bahá’u’lláh, v *The Bahá’í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1926, 1980 printing), str. 42.
58. *Skrytá slova*, arabská č. 40, str. 13.
59. Tamtéž, perská č. 50, str. 39.
60. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy Desky (autorizovaný překlad do angličtiny).
61. Bahá’u’lláhovy *Vybrané Spisy*, CXLVI, odst. 1, str. 176.
62. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, č. 1.7, str. 8.
63. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 12. května 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 8, str. 166.
64. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 16. a 17. října 1911, vydáno v *Pařížské promluvy*, č. 1.7, str. 17.
65. ‘Abdu’l-Bahá, v *Bahá’í Prayers*, str. 173.
66. Bahá’u’lláh, v *Bahá’í modlitby*, str. 50.
67. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, č. 179.1, str. 285.
68. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 10. listopadu 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 8, str. 599.
69. Bahá’u’lláhovy *Vybrané Spisy*, CLIII, odst. 1, str. 180.
70. *Skrytá slova*, perská č. 21, str. 28–29.
71. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, č. 178.1, str. 284.
72. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy přednášky z 21. listopadu 1911, vydáno v *Pařížské promluvy*, č. 34.8, str. 98.
73. Bahá’u’lláh, v “Trustworthiness”, vydáno v *The Compilation of Compilations*, sv. 2, č. 2013, str. 327.
74. Tamtéž, č. 2024, str. 330.
75. Tamtéž, č. 2027, str. 330.
76. Bahá’u’lláh, v “Guidelines for Teaching”, sestavilo Výzkumné oddělení Světového domu spravedlnosti, vydáno v *The Compilation of Compilations*, sv. 2, č. 1898, str. 293.

77. Bahá'u'lláhovy *Vybrané Spisy*, XV, odst. 6, str. 22.
78. *The Summons of the Lord of Hosts*, č. 1.145, str. 114–15.
79. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), č. 2.22, str. 21.
80. Bahá'u'lláh, v *Bahá'í modlitby*, str. 62–63.
81. 'Abdu'l-Bahá, v *Učiň mě zářící hvězdičkou*, str. 12.
82. Z jedné 'Abdu'l-Baháovy Desky (autorizovaný překlad do angličtiny).
83. Bahá'u'lláh, v *Kitáb-i-Aqdas. Nejsvětější Kniha* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2012), odst. 70, str. 41.
84. Z jedné 'Abdu'l-Baháovy přednášky z 23. listopadu 1911, vydáno v *Pařížské promluvy*, č. 36.9, str. 103.
85. Z jedné 'Abdu'l-Baháovy přednášky z 12. dubna 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 2, str. 10.
86. *The Tabernacle of Unity*, č. 3.16, str. 64.
87. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 141.4, str. 228.
88. Tamtéž, č. 1.4, str. 6.
89. *Skrytá slova*, arabská č. 48, str. 15.
90. Bahá'u'lláhovy *Vybrané Spisy*, LXVI, odst. 11, str. 73.
91. *The Summons of the Lord of Hosts*, č. 2.30, str. 229.
92. Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po *Kitáb-i-Aqdas*, č. 14.11, str. 178.
93. Bahá'u'lláhovy *Vybrané Spisy*, CXXXIV, odst. 1, str. 162.
94. Tamtéž, CLXI, odst. 1, str. 189.
95. Tamtéž., CXLIII, odst. 1, str. 174.
96. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2018 printing), odst. 146, str. 123–24.
97. Z jedné 'Abdu'l-Baháovy přednášky z 23. listopadu 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 4, str. 632.
98. 'Abdu'l-Bahá, v *Učiň mě zářící hvězdičkou*, str. 4.
99. Bahá'u'lláh, *Skrytá slova* (Viedeň: Nationaler Geistiger Rat in Österreich, 1990), arabská č. 1, str. 5.
100. Bahá'u'lláhovy *Vybrané Spisy* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1994), CXVIII, odst. 1, str. 140.
101. srov.: *Skrytá slova*, perská č. 3, str. 23.
102. 'Abdu'l-Bahá, citován Shoghi Effendim v knize *Příchod Boží spravedlnosti* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2011), str. 42.
103. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í modlitby*, str. 75.
104. *Skrytá slova*, perská č. 49, str. 37.
105. Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po *Kitáb-i-Aqdas*, č. 6.37, str. 64.
106. *Skrytá slova*, arabská č. 36, str. 12.
107. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1997, 2009 printing), č. 225, str. 308.
108. Bahá'u'lláh, v *Bahá'í modlitby*, titulní stránka.
109. srov.: *Skrytá slova*, arabská č. 42, str. 13.
110. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), sv. 2, str. 483.
111. srov.: Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po *Kitáb-i-Aqdas*, č. 9.5, str. 120.
112. srov.: Bahá'u'lláhovy *Vybrané Spisy*, CXXXVI, odst. 6, str. 165.
113. 'Abdu'l-Bahá, v *Potěšení pro duši*, str. 11.
114. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 138, str. 166.
115. *The Summons of the Lord of Hosts*, str. 93.
116. Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po *Kitáb-i-Aqdas*, č. 10.4, str. 133.
117. Bahá'u'lláhovy *Vybrané Spisy*, CLVI, odst. 1, str. 186.
118. Bahá'u'lláh, v *Bahá'í modlitby*, str. 50.
119. Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po *Kitáb-i-Aqdas*, č. 10.10, str. 133.
120. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 178, str. 215.

121. srov.: *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 4.16, str. 36.
122. Z jedné Bahá'u'lláhovy Desky (autorizovaný překlad do angličtiny).
123. 'Abdu'l-Bahá, v *Učiň mě zářící hvězdičkou*, str. 12.
124. *Skrytá slova*, arabská č. 11, str. 7.
125. srov.: *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 17, str. 215.
126. srov.: *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, LXVI, odst. 10, str. 73.
127. srov.: Tamtéž, CXV, odst. 13, str. 137.